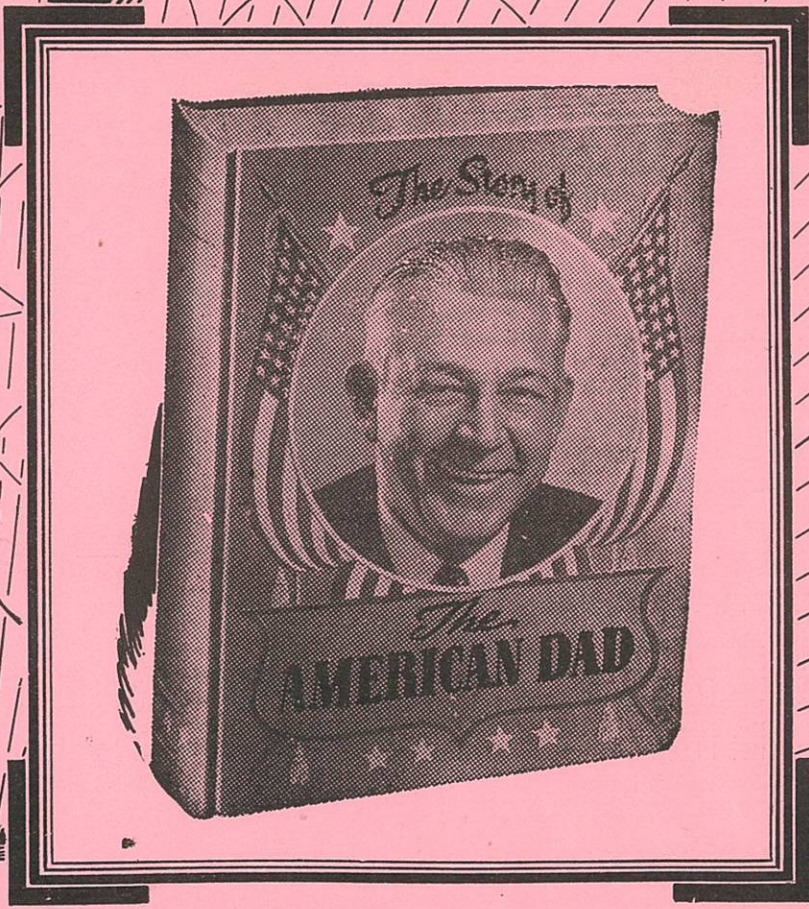

Garja

**GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKÉ ZVEZE V AMERIKI**

"FATHER'S DAY" SUNDAY, JUNE 15TH

The Dawn OFFICIAL PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

 83

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1926
v Chicagi, Ill.

Inkorporirana 14. dec. 1927
v državi Illinois

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje,
1709 E. 31st St., Lorain, Ohio.

Glavni Odbor — Supreme Committee

Predsednica—President
Mrs. Marie Prisländ,
1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

I. podpredsednica—First Vice President
Mrs. Frances Rupert,
19203 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio

II. podpredsednica—Second Vice President
Mrs. Mary Coghe,
4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpredsednica—Third Vice President
Mrs. Mary Shepel,
5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpredsednica—Fourth Vice President
Mrs. Frances Rasket,
305 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpredsednica—Fifth Vice President
Mrs. Mary Kocjan,
6 Ash St., Calumet, Mich.

Tajnica—Secretary
Mrs. Josephine Erjavec,
527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer
Mrs. Josephine Muster,
714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzornice—Auditors
Mrs. Mary Tomažin,
1902 W. Cermak Rd., Chicago, Ill

Mrs. Mary Otoničar,
1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Mary Smoltz Lenich
609 Jones St., Eveleth, Minn.

Zarja

THE DAWN

URADNO GLASILO
SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE
AMERIKI

OFFICIAL ORGAN OF THE
SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina.....\$2.00 na leto

Za članice SŽZ..... 1.20 na leto

Subscription price.....\$2.00 per year

Members of the SWUA.... 1.20 per year

Office of Publication:

"ZARJA"

1135 East 71st St.

Editorial Office:

ALBINA NOVAK, Editor

1135 East 71st St.

Tel.: HENDERSON 1572

Entered as Second-Class Matter
June 28, 1929, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of
August 24, 1912.

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized Dec. 19th, 1926
in Chicago, Ill.

Incorporated Dec. 14th 1927
in the State of Illinois

Member of:
National Council of Catholic Women

Glavni Odbor — Supreme Committee

Prosvetni odsek—Educational Committee
Mrs. Albina Novak,
urednica in upravnica "Zarje,"
1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Ponikvar,
1030 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Sušel,
726 E. 160th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Anna Petrich,
2178 Burton St., Warren, Ohio.

Mrs. Emma Shimkus,
717 Fifth St., La Salle, Ill.

Svetovalni in porotni odsek — Advisory
Board

Mrs. Agatha Dezman, predsednica,
649 So. 29th St., Milwaukee, Wis.

Mrs. Anna Kameen,
P. O. Box 767, Forest City, Pa.

Mrs. Rose Jerome,
214 Grant Avenue, Eveleth, Minn.

Mrs. Agnes Mahovlich,
9525 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

Mrs. Olga Mirkovich,
4333 N. E. Broadway St., Portland, Ore.

Namesnica nadzornicam:
Josephine Seelye,
1228 Addison Rd., Cleveland, Ohio.

1941 — JUNIJ — 1941

1	N	Binkoštna nedelja	9	P	Prim. in Fel.	17	T	Adolf, škof	25	S	Viljem, opat
2	P	Binkošt. pond.	10	T	Marjeta, kralj.	18	S	Marko in M.	26	Č	Evh. Srce Jez.
3	T	22 m. Ugande	11	S	Barnaba, ap.	19	Č	Gerv. in Prot.	27	P	Ema, vdova
4	S	Kv. Franč. K.	12	Č	sv. Reš. Telo	20	P	Srce Jezusovo	28	S	Vidov dan
5	Č	Bonifacij, m.	13	P	Anton Pad.	21	S	Srce Marijino	29	N	Peter in Pavel
6	P	Kv. Norbert	14	S	Bazilij, škof	22	N	3. pob. Ahacij	30	P	Spomin Pavla
7	S	Kv. Robert	15	N	2. pob. Vid, m.	23	P	Edeltruda, kr.			
8	N	Presv. Trojica	16	P	Frančišek R.	24	T	Janez Krstnik			

ČASTNA LISTA ODBORNIC NAŠIH PODRUŽNIC

Sledeče podružnice imajo odbornice, ki poslujejo deset
ali več let:

Pod. št. 1—Marie Prisländ, predsednica nadzornega odbora

" " 7—Ana Kameen, predsednica

Pauline Osolin, tajnica

" " 8—Dorothy Dermeš, tajnica

" " 9—Theresa Caiser, tajnica

" " 12—Mary Shimenz, tajnica

" " 13—Ana Skala, zapisnikarica

" " 14—Frances Rupert, predsednica

" " 16—Agnes Mahovlič, blagajničarka

" " 20—Josephine Erjavec, zapisnikarica

" " 25—Frances Ponikvar, predsednica

Dorothy Sterniša, blagajničarka

" " 47—Helene Tomazic, tajnica

Zveza je ponosna na te odbornice, ki se že nad deset
let neprestano udeležujejo v svojih uradnih. Še na mnoga
leta!

Pozor tajnice! Sporočite imena odbornic, ki poslujejo
deset ali več let, takoj na uredništvo "Zarje."

THE BIRTHDAY BOUQUET FOR JUNE

Flower: ROSE (true love and passionate loyalty)
Birthstone: PEARL (health)

HISTORICAL EVENTS IN JUNE

- Pentecost
- Grover Cleveland married at the White House, 1886
- First house built in Oregon, 1810
- Philadelphia & Baltimore first telegraph line, 1846
- Patrick Henry died, 1799
- Resolution of Independence, 1776
- Andrew Jackson, 7th President died, 1845
- Mary Shepel, Supreme Officer SZZ born
- First lake steamer crossed ocean, 1891
- Corpus Christi
- Harriet Beecher Stowe born, 1811
- Flag Day
- Father's Day
- President Roosevelt signed N. I. R. Act, 1933
- Battle of Bunker Hill, 1775
- Senator La Follete died, 1925
- Second U. S. War with Great Britain declared, 1812
- Pres. Hoover declares Moratorium on war debt, 1932
- Marie Prisländ, Supreme President SZZ born
- Summer begins
- Post and Gatty fly around the world, 8 days, 15 hours, 51 minutes, 1931
- Grover Cleveland, President, died, 1908
- Custer Massacre, 1876
- First U. S. troops in France, 1917
- Archduke Francis Ferdinand slain, touching off the World War, 1914
- Panama Canal bought by U. S., 1902
- Airmail service between N. Y. and Boston Inaugurated, 1926

REV. MILAN SLAJE:

MATI

MESEC majnik je že za nami in z njim razne proslave materinskega dneva. Mi pa še vedno slavimo in častimo naše matere. Ker prava mati si to zasluži ne le en dan v letu, ampak vse dni svojega življenja.

Dejal sem — prava mati. So matere, ki nosijo to ime po krivici. Mati nam ne pomeni le žene, ki nas je rodila. Mati je mnogo več. Mati je, ki nas je vzgajala z ljubeznijo in modrostjo. Mati je najboljša žena, najljubeznivejša žena, najbolj katoliška žena, najmodrejša žena. Mati je, h kateri se zatekamo po nasvet, tolažbo, pomoč, razumevanje, ker dobro vemo in čutimo, da nas ne bo varala. Največji pesniki in pisatelji so v svojih pesmih in spisih proslavljali matere. Prav tako, kar je še bilo dobrega v največjih zločincih, je bila — ljubezen do matere.

Prava katoliška mati je središče družine; okrog nje se vse zbira, kakor piščeta okrog koklje. Ona je tisti granitni steber, ki drži hišo da se ne sesuje. Je kakor kralj Salomon, ki vedno najde pravo besedo in poda najmodrejšo razsodbo. In kakor hrast, ki ga noben vihar ne premakne. Kar spozna za dobro in pravo, tega se drži in ne odneha za las.

Kjer so take močnovoljne, značajne, katoliške matere — tam ne morejo biti slabi otroci.

V molitvi za srečo svojih otrok, je katoliška mati nad vse goreča in vztrajna. Zaveda se pač, da z lastno močjo ne bo mnogo dosegla, ako ne bo pomoči od zgoraj. Vsi se še spominjamo, kako lepo so ravnale naše matere v starj domovini. Z znamenjem križa na čelu so nas zazibale v spanje. Z istim svetim znamenjem so nas pošiljale v šolo, tuje kraje, v vojake, na vojsko. In ko smo se podajali na pot v to novo domovino je bil njih zadnji opomin: Sin moj, hči moja, na Boga ne pozabi! Zavedale so se, da bo vse nedostatke njihove vzgoje nadomestil Bog, ako bodo sinovi in hčere zaupali Vanj.

Kakor za dom, enako je dobra katoliška mati navdušena za domovino in državo. Otroci ji niso

v breme, ampak v srečo. V njihovi sredini se odpočije in oddahne. V njih gleda one, ki bodo nadaljevali njeno delo za čast in blagor njenega rodu in njene domovine, ko bo Bog njo samo poklical k sebi po zaslužen plačilo. Ona ve in nikdar ne pozabi, da je od njenega materinstva in požrtvovalnosti odvisna sreča in bodočnost domovine. Ker, resnica je in ostane, kjer se matere ne zavedajo več svoje dolžnosti, kjer so izgubile strah božji, tam ne pomagajo nobene materinske proslave. Tak narod propada in je izgubljen. . .

Nek nemški general je dejal: Francozov ne bo treba pobijati, ker se sami ubijajo. Menil je namreč omejevanje rojstev na Francoskem, ki je zavzelo tak strahoten obseg, da je francoska vlada delila nagrade številnejšim družinam. Pa vse nagrade niso pomagale. Z vero je izginila tudi požrtvovalnost francoskih žen. Zato je sedanji vodja francoske vlade, maršal Petain, povedal svojim rojakom žalostno resnico: Ker ni bilo požrtvovalnosti, zato je narod francoski uničen. . .

Pred vsem je katoliška mati vneta za čast božjo. Vera zavzema poglobitno mesto v njeni družini: sv. maša, pogosto obhajilo, razne pobožnosti, skupna molitev — ona ve, da so to najizdatnejši pripomočki v vzgoji otrok. Razume tudi, da daje ona prvo in najsolidnejšo podlago vzgoje. In to je božja resnica. Niti šola, niti cerkev ne moreta storiti dosti, ako jih ne podpira mati. Ako otrok neprestano posluša zabavljanje čez šolo in cerkev, duhovnike in morda celo smešenje vere, ako vidi, da je mati mlačna in zanikerna v izpolnjevanju svojih verskih dolžnosti, kdo mu naj še pomaga? Iz družin, kjer ni prave ali nikakršne verske vzgoje, prihajajo pomehkuženi slabiči, brez volje in značaja, ki jih bo življenje strlo, ko bodo storili prvi korak vanj.

O, mati more biti pravi božji blagoslov, katerega ne more nič nadomestiti, ali pa velikanska nesreča, ako je pozabila na svoj poklic.

Dal Bog, da bi Slovenska Ženska Zveza vzgajala prave, katoliške matere, ki bodo v blagoslov in srečo narodu in novi domovini.

V pomoč stari domovini

AKOPRAV Slovenska ženska zveza ni izrecno podporna organizacija pač pa sledi tudi kulturnemu programu, sem takoj, ko sem povabilo prejela, obvestila dve glavni odbornici, namreč gl. tajnico in predsednico nadzornega orbora, da sta se kot zastopnici Zveze udeležili konference, ki jo je za vse slovenske podporne organizacije sklicala Ameriška bratska zveza. Na tej konferenci, vršeči se v Chicagu, se je osvojil sklep, s katerim sta se strinjali tudi naši zastopnici, da Slovenci v Ameriki potom svojih organizacij skupno pomagamo našim trpečim rojakom v stari domovini. Tako smo se Slovenci zjediniili prvokrat v zgodovini našega bitja v Ameriki.

Apeliram torej, kot sem to že v majevi številki Zarje storila, na podružnice in članstvo, da priskočijo na pomoč naši rojstni domovini. Glavna tajnica Zveze bo s posebnim pismom apelirala na podružnice za pomoč tej rodoljubni akciji. Ko bo to pismo na seji prečitano, upam, da ne bo kar na mizo položeno, pač pa, da se bo razpravljalo, kaj bi se dalo koristnega v tej smeri storiti. Moja iskrena želja je, da bi se sleherna podružnica z darilom odzvala, da bi lahko reklo: **Zvezine podružnice so 100 procentno sodelovale, ko se je šlo za pomoč zasluženi in trpeči stari domovini.**

Svoje doneske pošljite naravnost na glavno tajnico Zveze. Ti prispevki bodo naloženi na poseben račun na banko. Kadar bo dobil izvrševalni odbor Zveze zagotovilo od merodajne strani, da bo pomoč resnično dostavljena našim ljudem v domovini, takrat bo gl. tajnica dvignila denar in ga v imenu Zveze oddala blagajniku slovenskih organizacij. — Naj omenim še to, da se bo vsa pomožna akcija za domovino vršila potom Ameriškega rdečega križa in se torej ni treba nikomur bati, da bi se koga za

stroške kaj "prijelo." — Po naselbinah, kjer bodo slovenska društva imela skupne programe za pomoč Jugoslaviji, priporočam našim podružnicam, da pri teh programih sodelujejo.

Poziv za zbiranje stare in še rabne obleke in obuvala, še vedno velja. Po zadnji svetovni vojni je bila potreba po obleki v domovini velikanska, ko je bila dobrodošla vsaka "flika." Ravno tako bo sedaj, če ne hujše. Zbirajte torej ponošeno in še rabno obleko in jo hranite! Ko pride čas, da bo pošiljatev v domovino mogoča, bomo to obleko lahko brez zamude v za boje zložile in odposlale v imenu Zveze.

Cleveland, Sheboygan, Joliet in nekatere druge naselbine so si ustanovile odseke Ameriškega rdečega križa, kar je priznanja vredno. Zelo je priporočati našim članicam, da sodelujejo pri tej humanitarni organizaciji. Ne vemo sicer ravno koliko direktne pomoči bo od našega dela naklonjeno Jugoslaviji, kar nas pa naj ne moti. Ameriški rdeči križ je prispeval za en milijon dolarjev raznih potrebščin za Jugoslavijo, predno smo se mi Jugoslovani v Ameriki sploh zganili. Ta organizacija velikodušno pomaga od vojne ali kake druge stiske prizadetim, ter že zato zasluži vso našo ko-operacijo. Priporočam odbornicam zvezinih podružnic, naj se vsaka v svoji naselbini informira, kje je stan Rdečega križa in nudijo svojo pomoč. Povedo naj h kateri organizaciji spadajo in da želijo pomagati pri delu.

Postanimo sotrudnice najbolj velikodušne organizacije v Ameriki!

MARIE PRISLAND, predsednica.

OČETOM V POZDRAV!

(Za očetovski dan, 15. junija)

Danes vendar svet spominja
vas očetje se mi dragi,
ker zavest ga le prešinja:
v vrsti mož, da najbolj blagi

vi ste,—vam gre slave krona,
ker glavar ste vi družine.
Vi ste moč, podpora ona,
hčere, ki preživlja sine!

Z delom trudnih rok že leta
mučite se in skrbite,
toda nehvaležnost sveta
v obče le zato dobite.

Srečni v krogu ste družine,
nikdar kruha da ne manjka,
toda žalost vas prešine,
če ga ni, za vas je zanka.

Delo in skrbi že glavo
morda so vam osivele,
toda srce plemenito, pravo,
mlade dela vas, vesele.

Leto teče, kar za letom,
v grobe legate od truda. — —
Vsem pokojnim naj očetom
lahka bodi zemlja gruda!

Ivan Zupan.

LEO ZAKRAJŠEK:

Na Triglav

Go pa do

ZELO se za malo zdi človeku, ki bi rad hitro in s čim manjšim naporom in težavami prišel na goro, ker mora zopet v dolino, ko se z velikim naporom prikoplje po strmih in kamenitem klancu na vrh sedla (prelaza) ter se veseli, da se je dvignil toliko in toliko sto metrov in da je toliko bližji svojemu cilju. Na prelazu pa se prepriča, da pot ne vodi drugam kakor naprej v drugo dolino in od tam zopet po drugem klancu navzgor. Taka hoja v dolino se mu zdi nesmiselna porata časa in naporu. Spuntal in pritožil bi se, če bi se imel kam in če bi kaj pomagalo. Kmalu pa se prepriča, da so gore neizprosne in da se mora človek po njih ravnati, a ne gore po človeku. Vda se v svojo usodo in lepo mirno koraka, kakor pravi Gorjenc, go' pa do (gori in doli), kakor pač pelje pot.

Leo Zakrajšek

Od šport-hotela na Pokljuki do Aleksandrovega doma pod vrhom Triglava računajo okrog deset ur srednje hitre hoje. Izkušeni in utrjeni turisti napravijo to pot tudi v osmih urah ali še hitreje. Mi smo bili med počasnejšimi.

Na višini, kjer se prične vojaška cesta spuščati navzdol proti Bohinju, to je pri Rudnem polju, stoji več dolgih lesenih enonadstropnih poslopij, ki so bolj podobna kaki revni gozdarski ali rudarski kampi kakor pa vojašnici. Vseeno pa je to vojašnica jugoslovanskih planincev, ki jo je vojaška uprava na hitro in začasno zgradila iz potrebe. Razume se, da je bilo okrog in v teh poslopljih vse živo in glasno. Nekateri vojaki so popravljali stara poslopja, drugi so gradili nova, tretji so se vežbali, četrti so sedeli po klopih in se šalili med seboj. Večja skupina je celo kopala graben ter polagala cevi za napeljavo vode iz studenca, ki je izviral v bregu nad vojašnico. Radi so se spustili z nami v pogovor ter nam pokazali stezo-bližnjico, ki tukaj od vojaške ceste krene na desno v hrib. Povedali so nam, da posatka sestoji iz slovenskih, srbskih in hrvaških vojakov, ter tudi, da je stotnija njihovih tovarišev odšla na vse zgodaj na Triglav na vežbe, a da se do noči vrne. Želeli so nam srečno pot, a mi smo jim za spomin pustili zavojček cigaret, ki jim je bil očevidno dobrodošel.

Pot nad vojašnico postaja vedno strmejša kolikor višje greste. Vije se med gostim drevjem sem in tja, a drevja postaja nižje in redkejše kolikor višje pridete; nadomešča ga vsakovrstno grmičevje. Tu pa tam se pojavi še kaka revnejša smreka, številnejši pa so borovci. Ko pridete na prelaz, dosežete višino približno 5500 čevljev nadmorsko gladino. Od tu se vam nudi krasen raz-

gled čez vso Pokljuko in njene ogromne gozdne komplekse, ki reprezentirajo ogromno naravno bogastvo.

S tega prelaza vodi pot najprej nekoliko navzdol, a potem se dolgo vije po pobočju sosedne gore ter vas privede nad pastirsko naselbino — Uskovnico v globoko dolino, po kateri žubori čist studenec in hiti v dolino. Od tu pa vodi pot po dveh hudih klancih navzgor in tako naprej "go pa do."

"V poletni vročini na strme vrhe . . ."

Človek, ki ni hodil po slovenskih gorah, naravno ne ve, kaj se tam godi. Zato sem si jaz, kakor najbrže vsak drug gorski novinec, predstavljal, da ne bomo videli ali srečali žive duše na samotnih gorskih potih, ali pa vsaj malokatero. Naša skupina pa je bila komaj kak kilometer od prenočišča, so nam že prvi s Triglava vračajoči se turisti prišli nasproti. Nato smo skoraj vsakih par kilometrov srečevali večje in manjše skupine utrujenih, a veselih hribolazcev.

“Dobro jutro! — Kam? — Od kod? — Kakšno vreme ste imeli? — Ali je veliko turistov po gorah? — Koga ste srečali na gorah? — Kaj je novega po planinskih kočah? . . .”

Taka in enaka vprašanja so letela med nami in nasproti nam došlimi turisti. Zdelo se mi je, da ljudje v gorah drugače govorijo in se drugače obnašajo kot pa v dolinah in mestih, kjer mora biti človek najprej formalno predstavljen: kdo, od kod in kaj, predno se more spustiti s kom v pogovor. Gore pa vse pobratijo in posestrijo. Vse je veselo in dobro razpoloženo ter zgovorno, pa naj bo to advokat, zdravnik, sodnik, oficir, duhovnik, ali pa uradnik, rokodelec, tovarniški delavec, hlapec ali pastir. Nihče ne vpraša: kdo si in kaj si. Tvoja palica in tvoj nahrbtnik in pa dejstvo, da si v gorah, ti daje posebne pravice in pa tudi dolžnosti.

Naravnost ginjen pa sem bil, ko so nam prišle nasproti skupine, sestojee iz posameznih družin: očeta, mater ter po več otrok. Med otroci sem videl tudi take, ki niso mogli biti stari niti 10 let. Dalje smo naleteli na ljubljanskega odvetnika, ki je prišel to pot že 26tič k očaku Triglavu v poset. Rekel nam je, da nikakor ne more vzdržati, da bi vsaj enkrat na leto ne prišel sem gori. Dalje smo srečali tudi take, ki gredo na triglavsko “romanje” po parkrat na leto. Jaz bi vsega tega ne mogel verjeti, ako bi se sam ne prepričal.

Ob tej priliki sem se spomnil na pesem: “Oj Triglav, moj dom . . .”, ki sem jo večkrat slišal in tudi sam pel v tujini. Vselej pa sem dobil vtis, da je pomen besedila mestoma nekoliko pretiran, ker si nisem mogel misliti, da bi Triglav in druge gore Slovencev res toliko pomenile kot ta pesem govori. Na tej svoji poti pa sem spoznal, da je življenje Slovencev tesno spojeno z njegovimi gorami in da so popolnoma resnične pesnikove besede:

Oj Triglav, moj dom, kako si krasan,
kako me izvabljaš iz nizkih ravan!
V poletni vročini na strme vrhe,
me kliče in miče in vabi srce . . .

Gorenjski sprehod

Med prvimi turisti, ki smo jih tisto jutro srečali na njihovi poti s Triglava, sta bila mlada

fanta, stara okrog dvajset let. Na zunaj nista prav nič izgledala kot hribolazca, kajti imela nista niti palice, niti nahrbtnika, niti gojzarc. Izgledala sta kot “vandrovec,” ki prihajata iz Bohinja in sta namenjena tja kam okrog Jesenic za delom. Edino to, da sta imela za klobukom velike šopke najlepših cvežih planik ali očnic, nam je moglo dati misliti, da sta morda vseeno planinca.

“Dobro jutro!”

“Bog ga daj!”

“Od kod pa vidva?”

“Iz Mojstrane.”

“Kako to mogoče?”

“Včeraj popoldne ravno ni bilo posebnega dela doma, pa sva rekla, da greva malo go' na sprehod.”

S svojim gorenjskim go' sta hotela reči: gori na Triglav.

“To je pa nekoliko dolg in naporen sprehod, ali ne?”

“A, kaj še; saj ni bil to prvi.” To sta odgovorila z nekakim prezirajočim ponosom, češ kaj pa mislite, da je za nas gorenjske fante ta triglavska krtina bogvekaj; za zajutrek si jo lahko privoščimo.

Ne vem, kako so se moji so-turisti počutili pri tem odgovoru, a zase vem, da sem se v svojem turističnem junaštvu počutil “like five cents.”

Gospo, pri kateri smo prejšnji večer prenočevali in ki naš je spremljevala do Rudnega polja, so zelo mikale lepe planike, ki sta jih fanta imela za trakom.

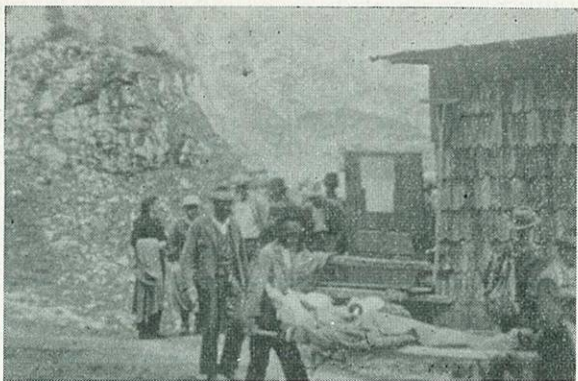
“Ali bi ne hotela prodati vajine planike; dobro jih vama plačam?”

“Kaj bosta pa najini deklini rekli, ako prideva domov brez planik: še verjeli nama ne bosta, da sva bila v gorah.”

V potu obraza . . .

Ko hodite več ur po teh strmih in napornih potih, ki seveda niso kake cementirane ali asfaltirane ceste, temveč ozke kozje steze, večinoma posute s kamenjem šodrom in peskom, ki se v hudih nevihtah in ob tajanju snega vali z gor v dolino, in na mnogih mestih je treba precej visoko stopati po kamnih in koreninah, se vam začne oglašati nekaj takega kot je glad. Ta glad pa daje čisto drugačen občutek kot sem ga pa bil navajen. Kar čutite, da so se vam mlinske sluznice po želodcu čisto izpraznile, izsesale in izčistile in da hočejo nove hrane. Sprva se vam glad oglašja bolj milo, a polagoma postajajo njegove zahteve vedno bolj močne in odločne. Ob prvih takih opominih si predstavljate kakšen okus imajo razna najbolj priljubljena jedila, za njimi pridejo že cenejše delikatose in nazadnje vam hodi na misel že navaden kruh. Čim bolj se oglašja želodec, s tem slabšo hrano ste se pripravljene zadovoljiti. In če le še odlašate je želodec pripravljen zadovoljiti tudi s suhimi skorjami. Ta občutek gladu je bil zame senzacionalen in je vsaj meni do polovice odtehtal vse težave mojega triglavskega pota. Še danes se ga večkrat z veseljem spominjam in bi si ga rad še privoščil.

“Napuh gre pred padcem”

PLANŠARJI ODNAŠAJO PONESREČENCA

Poletno sonce je pripeklo neprizanesljivo. Že hoja sama je bila naporna in poleg tega še precej težak nahrbtnik na rami in, “last but not least,” precej funtov moje preobilne teže, vse to je silo sončnih žarkov na moji malenkosti še potenciralo in pot lil z mene bolj kakor v vsaki turški kopeli. Kar čutil sem, kako so se unče topile na meni. Spomnil sem se na Ameriko in na njene debeluhe in debeluške, ki bi radi svojo težo reducirali in za to trošijo denar za zdravnike in padarje, telovadnice in masažnice. Par takih tu na Triglav v poletni vročini, pa bi zginili vsi funti, kolikor jih je odveč.

In žeja? Rečem vam, da sem na tej turi v polni meri občutil, kaj žeja pomeni. Dokler je kaj sline, se že gre, a ko prične iste primanjkovati, pa občutite, da se rabi vaša rezerva, kar ne daje ravno prijetnega občutka, a za reduciranje pa je to najboljša medicina. Jaz bi se bil rad spuntal in zahteval odmor in okrepčila, toda tovariši so mi pripovedovali, da bomo kmalu pri studencu in da se bomo tam okrepčali in odpočili. Toda njihov “kmalu” se je vlekel cele kilometre in ga ni hotelo ne konca ne kraja. Vstrajal sem, ker nisem hotel, da bi kdo rekel: glej ga ameriškega meškužneža. Končno smo vendar dospeli do studenca nad Uskonvica in če mi je kdaj bila kaka stvar dobrodošla, tedaj je bil ta studenec. Če bi bilo v tistem momentu teklo samo živo srebro med kamenjem po tej studenčni strugi, bi se mi ne zdelo toliko vredno kot je bila mrzla in kristalno čista studenčnica.

Kaj je užitek vseh vin, žganja, cocktailov in drugih pijač v primeri s požirkom mrzle gorske vode, ki ga v tej divji in gorski samoti nudi narava žejnemu in utrujenemu turistu? Kaj so užitki vseh delikates, za katerimi se prenasičen svet peha, v primeri z užitkom, ki ga mi je tedaj nudil kos suhega kruha in trdega sira? Naj se gre svet solit z vso svojo delikatesno šaro! Tukaj v nepokvarjeni naravi in pod naravnimi okolnostmi, ko pride človek v tesen stik z naravo, se porodi spoznanje, da ima oni, ki v potu svojega obraza poje svoj košček trdega kruha in popije čašo mrzle studenčnice, stokrat več pravega užitka od življenja kakor pa prenasičena gospoda, ki drvi in si išče v svoji bolni domišljiji čim večjih užitkov, a najde namesto njih samo prevaro.

Ko smo se proti eni uri bližali Vodnikovi koči, ki stoji visoko gori nad Velim poljem v skalnatem bregu v zatišju pod golimi sivimi vrhovi, so nam nasproti došli turisti povedali, da se je neki nemški turist ponesrečil ter da je odšla ponj rešilna ekspedicija iz Vodnikove kočice. Podrobnosti nam niso mogli povedati, ker so prej odšli iz kočice, predni so bile nadaljnje podrobnosti ugotovljene.

Na moje so-turiste ta žalostna novica ni imela posebnega učinka. Zanimalo jih je, ravno kje se je nesreča dogodila in kako, a za ponesrečenca nisem opazil kakih posebnih simpatij. “Gotovo je moral biti kak predrzneš ali neprevidnež,” tako so modrovali. S tem so hoteli reči, vsaj jaz sem dobil ta vtis, da se skrbnemu in pazljivemu turistu ne more zlepa kaj pripetiti, ako se sam ne izpostavlja nevarnosti. Nasprotno pa je mene kot gorskega novince ta vest precej prestrašila, zlasti ker sem že do tam moral prehoditi par nevarnih mest, kjer vodi steza po v skalo vsekane slapnice ter se morate držati za železno vrv, da vzdržite

Simon Gregorčič:

DOMOVINI

O vdova tožna, zapuščena,
Ti mati toliko sirot,
S krvjo, solzami napojena,
Ki bol poznaš le, nič dobrot,
Oj mati vdanega ti sina,
Oj, zlata mati — domovina!
Ti krasna si, krasnejše ni,
Kar jih obseva zarja dneva;
Krepostna si, vsa vredna ti,
Da krona venča te kraljeva.
A trnjev le tvoj venec je,
In rod tvoj rod - mučenec je;
Sovražni svet te le prezira,
Prezira te in te zatira!
Kdaj to gorje pač mine ti?
Kdaj se oko ti vjasni kalno?
Kdaj slečeš to obleko žalno,
Kdaj solnce zlato sine ti?
O, da z močjo in srečo, slavo,
Ne s krono trnjevo, nebo
Ovilo bi ti sveto glavo, —
Kako bi ljubil te srčno,
Kako bi jaz ti pel glasno!
A ker nikdo ne šteje te,
Ker ves te svet tepta z nogami,
Jaz ljubim tem srčneje te,
Jaz ljubim tem zvesteje te,
A ljubim te — s solzami!
Oj mati moja domovina,
Ljubezen moja ti edina,
Ti moja skrb in bolečina,
Bog čuvaj dobrotljivi te,
Bog živi te, Bog živi te!

ravnotežje nad prepadam, ki vam grozi pod vašimi očmi. Skoro mi je bilo že žal, da sem se podal na to pot, češ kaj je bilo meni vsega tega treba. Sopotniki so najbrže uganili moje misli in so pričeli pripovedovati šale in vesele anekdote iz svojih prejšnjih enakih tur, to je spravilo celo grupo nazaj v dobro razpoloženje.

Ko smo eno uro pozneje dospeli do Vodnikove kočice, od potu premočeni, žejni in gladni, smo našli ponesrečenca v glavni sobi ležečega na posebni nosilni postelji, obvezanega in stokajočega. Poleg njega sta si brisala solze njegova žena in sin. Drugi turisti, katerih je bilo tedaj kakih dvajset v kočici, so nam povedali, da je Nemcu, ki je bil precej visok in močan, spodrsnilo na nevarnem mestu ter da je padel kakih šest metrov globoko na precej obsežno skalo, deloma pokrito s peskom. V prisotnosti duha se je tu prijel za neko drugo manjšo skalo in se tako rešil pred padcem v okrog petde-

set metrov globok prepad. Reševalci so ga potem dvignili nazaj na stezo in ga prinesli v kočico, kjer so ga za silo obvezali. Med tem so tudi sklicali pol ducata pastirjev s spodaj v dolini ležečega Velega polja in ti so potem odnesli ponesrečenca v dolino, kjer ga je že čakal zdravnik in rešilni avto, kajti oni turisti, ki so nam prvi poročali o tej nesreči, so imeli nalogo, da vse potrebno pripravijo za sprejem ponesrečenca. Pozneje sem v časopisih čital, da njegove poškodbe niso bile smrtne, temveč da si je polomil le nekaj udov. Zdravniki so izrazili upanje za njegovo okrevanje.

V kočici so nam drugi turisti tudi pravili, da se je ponesrečenec vedel jako samozavestno in prevzetno ter da so ga drugi svarili pred pretečimi nevarnostmi, a on je vsa svarila preziral in zavračal, češ vi boste meni pravili kako sem moram ravnati? Vi svoje opomine kar zase obdržite.

Ženski svet

MRS. DENA SHELBY DIEHL IZ DANVILLE, KENTUCKY

Golden Rule Foundation, ki vsako leto izbere eno ameriško mater kot vzor drugim, je letos izvolila to gospo za to častno vlogo. Mrs. Diehl je pravnukinja gubernerja, ki se je junaško boril za časa ameriške revolucije. Pri izbihi teh "vzor-mater" zelo vpoštevajo iz kakšne rodovine je. Po našem mnenju je to bolj stranskega pomena. Svet premore veliko mater, ki bi bile lahko za vzor v svojem velikem požrtvovanju, nesebičnosti, pridnosti, marljivosti in zlatem značaju ostanejo skrite in nepoznane.

Življenje te častne matere ni bilo brez žalosti in skrbi. Ko ji je umrl mož, so ji ostale štiri deklice, za katere je morala skrbeti sama s svojim skromnim zaslužkom kot godbena učiteljica. Šolanje otrok pobere dosti denarja in tako si lahko mislimo, kako je morala varčevati ta mati, ko je vse štiri hčere akademsko izobrazila. Vse štiri so danes poročene ter so prišle z materjo na slavnost v New York.

Mrs. Diehl je imela tudi enega sinčka, ki pa je umrl še v svoji detinski dobi. Prepričana je, da če bi bil odrasel, bi se danes ne obotavljal stopiti v armado za obrambo naše domovine in demokracije.

Na postaji so jo pri sprejemu kot mater poljubili zastopniki dečkov skavtov. Pri sestanku s predsednikovo materjo, ji je izrazila svoje občudovanje in zaupanje v njenega sina, predsednika. Poslala mu je udanostno brzojavko. Ona odobrava enoletno obvezno vojaščino, ker po njenem mnenju je to najboljša šola za mladino. Disciplinina in dobro vodstvo skrbi za duševni in telesni razvoj mladine. Slabo ravnanje in pretepanje otrok pa smatra za ostanek iz barbarskih časov. Modri stariši se ne bodo poslužili palice, pač pa dobre besede, ker dobra beseda lepo mesto najde. Pretep in batine pa vzbudijo v mladih in dovtetnih otroških srcih le odpor in srd. Naš pregovor sicer pravi, da palica ali šiba novo mašo poje, ampak v naši dobi naj šibo nadomesti pameten pouk in razlaga, pa bodo lepši in boljše uspehi.

Mrs. Diehl so spraševali, kaj si bo vse ogledala v New Yorku in tudi če pojde v kateri nočni klub. "Zakaj pa ne," je odvrnila, "povsod je treba pogledat, da človek potem ve, kaj počno ljudje in kaj se godi po svetu." Nočne zabave in lahkoživstvo ni na programu take matere. Preresna je in prezaposeljena s humanitarnim delom za od pomoč materam in deci po celem svetu. Svoj čas bo posvetila pomožnim akcijam, ki skrbijo tudi za domače revne matere in družine, katerim je zadnja kriza pobrala sredstva za dostojno in boljše življenje.

MATERINSKI PRAZNIK

Zlati sončni žarki so se razlili preko narave, ko je nastopil praznik vseh mater, katerega naj bi slavil in praznoval ves svet. Veselo se zbirajo otroci okrog svoje matere, ki jim

je dala življenje. Prinašajo ji razna darila, kot znak hvaležnosti in ljubezni do tiste, ki je za vsakega otroka edina na svetu. V svobodni Ameriki obhajamo ta dan z različnimi igrami in veselnicami, a letos nam to veselje greni skrb in strah za matere širom sveta. Pod velikanskim bremenom nesreč omagujejo matere, pogreznjene v svetovno žalost. Letos trpijo matere hujše bolečine, ko v duhu iščejo grobove po neznanih krajih. Fo gorah in vodah trohniijo trupla tistih, ki bi bili mater razveselili na njen praznik.

Za marsikatero mater je ta dan, dan žalosti in globokega razočaranja. Obupana zaman pričakuje vrnitve svojega ljubljenejše sina ali moža in očeta družine. Razšli so se in se ne bodo nikdar več vrnili k tisti, ki jim je bila zvesta v sreči in nesreči. Materino srce je strto. Z bridkostjo premišlja svojo žalostno usodo, katero ji je določila božja Previdnost. Ali je mati rodila nova bitja zato, da je povečala trume vojne pohotnosti? Milijone mater je tvegalo svoje zdravje in življenje za tiste, katere sedaj morijo na suhem, na vodah in v zraku. Z neba trosijo smrt na nedolžne otroke in mirno civilno prebivalstvo. Nikjer ni več varnosti, kamor bi mati bežala s svojo ljubljeno deco. Domove so razdejali, družino so razkropili in premnogi se ne bodo nikdar več znašli pod skupno domačo streho.

Materina ljubezen je globoka, zato pa je njena bolj tem hujša, ko osamljena zre na strašne razvaline svojih upov in nad. Vse matere so prizadete, pa naj bodo v teh ali onih vrstah. Tudi nemški materi zastane srce, ko ji spomnijo o "junaški" smrti njenega dragega.

Ljubezen in svetost zakona teptajo in oskrunjajo, ko ukazujejo materam številnejša rojstva. Vojne žrtve naj nadomesti novi rod, pa naj pride od zakonskih ali nezakonskih mater. Nesramni ukazi ponižujejo matere, oskrunjajo svetost materinstva ter ženam trgajo svete ideale iz srca.

V svobodni Ameriki smo obhajali materinski dan letos še v miru, a najbrže bomo tudi mi kmalu potegnjeni v ta strašni vrtinec. Pri spominu naših dragih mater, ki mnoge že več let krije domača zemlja, nam uhaja misel na našo domovino, posebno na našo ožjo domovino—Slovenijo. Danes leži ranjena in razdejana pod tujevo peto. Od Cvetne nedelje, ko je obležala pod smrtnim udarcem podivjanega Nemca, jo njeni sosede trgajo in mrcvarijo kakor krvoločne hijene. Vse prijateljske pogodbe, nekatere podpisane za večno, so hitro zmetali v smeti pa se začeli radovati okrog nove žrtve nemške blaznosti. Ti "dobri" sosede so si začeli deliti kos za kosom in naša prestolica, bela Ljubljana, je morala gledati, kako je Italijan razobesil svojo trikoloro. Koliko sinov in mož je leglo v prerani grob, ko je pridrvel sovražnik na sveta tla naše dedne zemlje.

Danes še nimamo prave slike, o strašni nesreči, ki je zadela našo domovino. Bojimo se pa sporočil, ki bodo začela prihajati do nas, kakor hitro bodo poštna zveze normalne. Vsaka izguba bo občutna, ker smo premajhen narod, da bi jih mogli utrpeti.

Po vsem svetu razkropljeni otroci matere Slovenije smo trepetali za domovino, ko ji je zagrozil mogočen sovražnik. Danes pa s teboj, domovina, žalujemo in objokujemo tvojo nezasluzeno, kruto usodo. Junaške sinove imas, domovina, a moderna vojna ni vojna junaštva. Manjkalo ti je bomb, tankov in drugega morilnega orožja. Nikomur nisi kratila pravic in nikomur nisi hotela odstopiti svoje zemlje, zato pa se tudi nisi pripravila za tak strahovit napad. Mejniki naše domovine so razbiti in hinavski Italijan se priliznjeno dobrika našemu podjarmljenemu ljudstvu. Primorske Slovence že muči od zadnje svetovne vojne, zato pa dobro vemo, kakšno bo to gospodarstvo. Prelepe sanje o združitvi naših primorskih bratov v okvirju Jugoslavije so začasno uničene. Prelep del naše Slovenije, ki je prišel pod isto oblast, bo nadaljeval svoj upravičen boj za ohranitev svoje narodnosti.

Bridko usodo in globoko ponižanje naše domovine toliko bolj obžalujemo, ker smo sami tukaj preslabotni, da bi mogli poslati vsem prizadetim zadostno pomoč. Naše oči so uprte v pomoč naše bogate nove domovine Amerike. Tukaj se pripravljajo z veliko naglico in upamo, da bo pomoč pravočasno dospela v roke tistih, ki jim je svoboda nad vse dragocena. Vse naše delo tukaj pa bo posvečeno domovini, v trdnem zaupanju, da bomo dočakali dan njenega osvobojenja. Svet, kakoršen je danes, ne more z mirnim srcem in čisto vestjo proslavljati matere.

Dokler bo materam vojna trgala otroke in ubijala sinove in može, ne moremo sprejeti lažnjivih zatrdil o materinih velikih zaslugah. Matere dajejo življenje in to življenje je bilo imeti stalno yarnost pred pobesnelimi voditelji z blaznimi načrti. Ko bo vsaka vojna na svetu onemogočena, tedaj bomo lahko upravičeno praznovali materin dan.

ROJSTNA HIŠA POKOJNEGA PREDSEDNIKA WOODROW WILSONA

Nebrzdane vojne strasti divjajo po svetu in med velikanskimi pripravami za pretečo vojno, se tukaj v Ameriki spominjamo moža, ki je bil pravi apostol miru. Kot prerok v puščavi, je osamljen stal med številnimi diplomati, ko so sklepali mir z maščevanjem in dobičkaželjnostjo v srcih. Svoje plemenite ideje, ki bi bile omogočile svetovno bratstvo in mir, je med svetom utemeljeval nerazumljen. Razočaran se je vrnil iz Pariza in ko so mu tudi senatorji obrnili hrbet, je njegova žalost priklopala do vrhunca. Se eno pot je videl odprto. Ljudstvo ga je vselej rado poslušalo, poskusil je obdržavati shode od vzhoda do zapada. Telesno oslavljen se je podal na potovanje in par predavanj je tako izčrpalo njegovo rahlo zdravje, da se je moral globoko razočaran vrniti domov.

Njegova zvesta tovaršica žena, Edith Bolling ga je ves čas tolažila in mu vlivala novega upanja, čeprav je videla, kako vidno slabi in da ne bo nikdar več pri moči. Za časa njegove boleznii so ljudje pokazali svoje globoko spoštovanje in ljubezen do tega duševnega velikana. Množice so se zbirale pred njegovim domom, in ko je ležal v zadnjih trenutkih, so vroče molitve prosile Stvarnika za mir in pokoj njegove duše.

Oče predsednika Wilsona je bil pastor presbiterijanske cerkve v Staunton, Va. Dne 28. decembra, 1856 so vile rojnice položile novorojenčka v naročje matere Janet Woodrow Wilson. Še predno je dočakal svoj prvi rojstni dan, so se starši službeno preselili v Atlanta, Ga. Premlad je bil in se ni spominjal tiste kratke dobe, katero je predsednik preživel v svoji rojstni hiši, a nekaka nevidna sila ga je vedno spominjala na njo. V poznejših letih ni nikdar zamudil obiskati kraja, kjer mu je tekla zibelka. Vse svoje življenje je ohranil ta dom v najlepšem spominu.

Manse, kakor so zvali ta dom, je bil zgrajen 1845 v grškem slogu. Od tedaj pa do danes je dolga doba in začela se ji je poznati starost na zunaj in notri. Ljudje, kateri so poznali velike zasluge predsednika Wilsona, so neradi gledali razpad te hiše. Začeli so zbirati fond in enako vsoto je prispevala država Georgia. Tako so prenovili Wilsonov rojstni dom ter ga 4. maja izročili javnosti kot hram, posvečen ciljem in idealom, za katere je pokojni predsednik žrtvoval vse, svoje zdravje in končno življenje.

Hiša je zunaj belo prepleškana in spredaj ima vrt iz dobe kraljice Viktorije. Žena državnega tajnika, Mrs. Cordell Hull je doma iz Stauntona in ona si je veliko prizadela za ohranitev tega poslopja. Notranja oprema ima veliko prvotnih kosov pohištva, katere so zbrale okrog rodoljubne žene. Mnogo slik, pisalni stroj in mizico, biblijo in druge predmete, katere je pokojni predsednik rabil in cenil, je pa prispevala pokojnikova vdova Mrs. Wilson. Ona je bila tudi pri otvori-

tvi navzoča. Glavni govor je držal predsednik Roosevelt, ki je bil za časa Wilsonove administracije mornariški pomožni tajnik. Njegov govor je bil iskren in prisrčen, ker je prav dobro poznal velikega idealista.

V svetovni zgodovini se bo to ime svetilo med zagovorniki človeških pravic. Širom sveta so s spoštovanjem izgovarjali ime moža, ki se je toliko trudil, da bi ljudem zagotovil pravičen in trajen mir. S hvaležnostjo pa se ga moramo spominjati posebno mi, Slovenci, katerim je skušal določiti meje, ki bi obsegale kraje, po katerih je že tedaj stezal roke zemlje lačni Italijan.

Spomin na tega velikega miroljuba bodo ohranili vsi mali narodi, za katere se je vztrajno potegoval na svetovnih konferencah. Naj mu bo časten spomin!

PLJUČNICA NE BO VEČ TAKO NEVARNA

Pljučnica je vsako leto pobrala toliko ljudi, da so se je povsod bali. Tabele po higijenskih zavodih kažejo porast njih žrtev. Pa končno se je zdravnikom posrečilo najti dobro zdravilo pod imenom sulfa, ki uspešno premaga tudi pljučnico. Od leta 1937 so s tem zdravilom dosegli velike uspehe in črta, ki kaže porast ali padec smrtnih slučajev, se je začela pomikati navzdol. Splošno mnenje zdravnikov je, da je sulfapyridine tako uspešno zdravilo, da bi vsak bolnik ozdravil, ako bi ne odlašal s zdravljenjem.

Pripomniti pa moramo, da je to zdravilo res uspešno pri bolnikih pod 50 letom.

Pri starejših bolnikih pridejo razne komplikacije, ki zdravljenje poslabšajo. Dodatna in tudi uspešna zdravila so še sulfathiazole in sulfadiazine. Zdravnik, ki se zanima za vsak pojav in napredek v medicini, bo vedel izbrati pravo zdravilo, ki bo po zadnjih zatrdilih premagalo tudi pljučnico.

Drugo velika pridobitev je zdravilo sulfanilamide, ki pomaga pri zdravljenju trahome (Trachoma). To je očesna bolezen, ki se pojavi na očesnih vekah v obliki mehkih izpuščajev. Čez oko pa se napravi mrena, ki ovira pogled in v mnogih slučajih oko oslepi. Zdravila niso dosti pomagala in vzelo je več let, predno se je stanje izboljšalo. Poleg tega pa je zdravilo zelo peklo, tako da je bilo zdravljenje hujše skoro od boleznii. Novo zdravilo pa pokaže svojo moč že v teku 24 ur, ko se začne vid čistiti. V par tednih pa bolezen popolnoma izgine. Razume se, da to velja za slučaje, kjer ni bolezen zastarana. Ta bolezen je nalezljiva in tisti vrag, ki se naseli na oči se imenuje virus. Ljudje, ki nimajo dovolj tekoče vode za umivanje, ljudje, ki nimajo svoje brisače in ki so izpostavljeni takim, ki trpijo za trahomo, jo kaj hitro nalezajo. Zato pa rabimo svoje predmete, kadar se umivamo, brišemo, krtačimo in česemo. Prav slaba navada je izposoditi si glavnik, ščetko ali brisačo. Vsak naj rabi svoje, pa bo za vse prav. Tudi domači družini, kjer misliti, da ste vsi perfektni, je ta metoda najboljša. Vsak naj ima vse toaletne pripomočke zase.

Novo zdravilo zoper trahomo se rabi v obliki pilul, katere se povžije in potem kmalu učinkuje na obolele veke in oči. Razume se, da je treba tako bolezen, ki ograja naše najdražje, naš vid, zaupati zanesljivemu zdravniku, ne pa kakemu mazaču. V Ameriki je ta bolezen precej razširjena, zato bodimo vselej previdni, kadar kod potujemo.

ZELJNATA GLAVA IMA POLNO VITAMINOV O

Kdor rad je zeljnato solato, se vselej založi s temi potrebnimi vitamini. V solati so vitamini, če pa glavo skuhamo, pa izgubi svojo vrednost. Kuha vniči vitamine. Ta vitamin je v vseh citrusih, oranžah, grapefruitih, paradiznikih in jabolkih, ako jih jemo z olupkom. Če jabolko olupimo, zavržemo vitamine, ki so v koži. Zda je sezija jagod. Tudi jagode priporočajo kot dobra zaloga vitamina C. Od 30 do 40 jagod zadostuje za odraslo osebo. Ta vitamin krepki naše mišičevje, kosti in preprečuje gnitje zob.

Ljudje, katerim manjka ta vitamin, začutijo splošno oslabeledost in slabokrvnost. Mornarji, ki niso dobili delj časa svežega zelenja in sadja, so kmalu pokazali slabe posledice po vsem telesu. Ne mislite, da so to kakšne novotarije. Ne, že stari ljudje so vedeli, da bel kruh škodi, in so se držali tega, kar so že njihovi predniki preskusili kot dobro in zdravo.

ŽENSKES SAMOSTOJNO VODIJO BOLNIŠNICO V NEW YORKU

V New Yorku na 321 E. 15th St. stoji bolnišnica (Infirmary for Women and Children), katero vodijo samo ženske.

Pred 76. leti je bilo to poslopje postavljeno kot prva in edina medicinska šola za zdravnice in temu namenu je služila več kot tri četrt stoletja. Zraven pa je še oskrbovala ženske in otroke, ki so tam iskali zdravniške pomoči. V vsem tem času je bila uprava in vodstvo vedno v ženskih rokah.

V tem zavodu je danes 105 zdravnic, 13 praktikantinj (internes), in 68 bolničark za dnevno in nočno postrežbo. Poleg teh ima ta zavod tudi večje število prostovoljk, ki pridejo pomagat iz golega človekoljubja ali pa za kratek čas. To so ženske iz takozvane boljše družbe, katerim je zaslužek postranska reč.

Po zatrdilu predstojnice Miss Marion Smith, je ta zavod pravi Samaritanec. Leta 1940 je bilo tam oskrbovanih 3.539 bolnih žensk in otrok. Med temi pacijenti jih je bilo 29 odstotkov brez vsakih sredstev, za 38 odstotkov pa je mesto plačalo malenkostno odškodnino. Bolniki so bolj slabi plačniki, ker v resnici nimajo, in da se zavod sploh tako dobro vzdržuje, gre velika zasluga tistim, ki skrbijo za finance. Vsaki teden imajo takozvani prijateljski lunč, na katerega povabijo kakšno imenitno osebo, ki je nekak magnet za druge, ki pridejo in tudi dobro plačajo. Zavoda se pa tudi spominjajo razni filantropi, ki mu volijo manjše ali večje podpore.

Ker je ta bolnišnica namenjena za ženske, ki so bolj podvržene boleznim raka, imajo tukaj tudi jako popolen oddelek za zdravljenje te bolezni. V takih slučajih pa napravijo tudi izjemo in pokličejo zdravnika veččaka na tem polju. Tako je tudi pravilno, ker za to bolezen še nimajo zdravil.

GLASOVI IZ KOMUNISTIČNIH VRST

Nevrjetno, ampak resnično so se začeli oglašati protesti iz dežele kljukastega križa. Nemški komunisti se silno zgražajo nad ugrabljenjem Jugoslavije in Grčije. Nemčija ni imela niti najmanjšega povoda prestopiti meje in pobijati nevtralne državljane. Še hujši protest pa so objavili avstrijski komunisti v uradnem glasilu na Švedskem. V Nemčiji bi bil tak tisk enostavno konfisciran. Zato so se obrnili na Švedsko tako:

“Čutimo se prisiljene protestirati v imenu avstrijskega proletariata in delavcev proti sramotnem napadu na Jugoslavijo. Avstrijski delavci se nikakor strinjamo in ne odpravimo tega, kar počenjajo naši ječarji (jailers). Sinovi Avstrije nemarajo napadati drugih dežel in nemarajo sodelovati pri takih ropih in napadih. Oni nemarajo podjarmljati drugih narodov. Avstrijski vojaki so bili poslani na Norveško, v Jugoslavijo in v gore na Grško. Tam krvavijo ti sinovi in njihovi sorodniki pa zdihujejo po ječah in hiraajo po koncentracijskih taboriščih. Avstrijski delavci in komunisti imamo pred očmi eno samo neizbežno dolžnost, to je, širiti resnico od ust do ust, od tovarne do tovarne, od enega kraja do drugega, da vzbudimo v ljudeh odpor proti tej nemški imperialistični vojni in roparstvu. Komunisti in delavci bomo dokazali ljudskim masam, da jih njihovi voditelji ženejo v čimdalje hujšo in groznejšo vojno in zato si morajo ljudje sami vzeti svojo usodo v roke ter napraviti konec temu divjanju.

“Avstrijski vojaki so sinovi podjarmljenega ljudstva in če se hočejo boriti za mir in svobodo, naj takoj zahtevajo, da se jih pusti nazaj na njihove domove.”

Tako se glasi ta protest, vprašanje je le, če bo kje kaj zalegel. Nekdo mora nekje začeti in ta začetek je prav dober, ker protest govori resnico. Drugo dobro znamenje pa smatramo beg Hitlerjevega dolgoletnega prijatelja Rudolfa Hessa. Predno so Nemci vdrli na Poljsko, je Hitler imel nekak poslovilen govor, v katerem je tudi imenoval svoje direktne naslednike v slučaju, da se njemu kaj pripeti. Prvi za Hitlerjem je bil Goering, za tem pa Hess. Za je prišel do spoznanja in je z letalom pobegnil na Škotsko in ker ni našel prostora za letalo, se je spustil s parašutom na tla.

BOJ Z VITAMINI

Predsednik Roosevelt se je poslužil čudnega vojnega sredstva—hrane. V Franciji je veliko pomanjkanje živeža in Amerika je obljubila poslati pšenice, sladkorja in čaja pod gotovimi pogoji. Francija ima še mornarico, pristanišča doma in v Afriki in eno najvažnejših je Dakar. Od tam pa do Brazilije znaša zračna linija najkrajšo pot in s letalom se pride v osmih urah čez morje. Vse to diši Hitlerju, ki pritiska z raznimi grožnjami na starega Petaina, naj mu dovoli rabiti vse te prednosti, ki so Franciji še ostale. Do sedaj se je predsednik Petain dosledno upiral in če bo pri tem ostal, bodo ameriške ladje pripeljale dovolj živeža za lačno prebivalstvo.

ZDRUŽENE ŽENE (WOMEN UNITED)

To je novo organizirana skupina žensk, ki so proti vojni. Obrnile so se na predsednika, da bi jih sprejel za par minut, ker hočejo izvedeti iz njegovih ust, kaj namerava ukreniti. One pravijo, da hočejo vedeti, katero obljubo bo držal. Tekom volivne kampanje je povdarjal, da Amerika ne pojde v vojno, a razmere so postale danes take, da vse sili Ameriko stopiti na stran Anglije. Vsi vemo kaj se je zgodilo 14 državam, ki so čakale in upale, da jih Hitler ne bo zagrabil. Danes vse zdihujejo in prenašajo vojne grozote in plačujejo strašanske davke Hitlerju. Ena stranka trdi, da je vsako odlašanje v našo škodo, druga pa misli, da se nam ni treba vmešavati v evropske prepire. Resnica je, da bomo vojno še vsi občutili in če se razpase še po tej polovici zemlje, bo toliko strašnejše za nas.

Deputacijo teh žensk vodi pisateljica Kathleen Norris, ki je častna podpredsednica.

NOVO SREDSTVO ZOPER KRVNI PRITISK

Mnogo ljudi trpi vsled visokega krvnega pritiska. Do sedaj so imeli izvleček iz ledvic kot zdravilo in danes ima zdravniška veda novo zdravilo, katero imenuje Tyrosinase. Ta snov se nahaja v krompirju, jabolkih, breskvah, bananah in posebno veliko jo je v gobah. Izpostavljena zraku se združi s kisikom, ki je v zraku in počrni. Najboljši poskus napravimo, če preračunamo krompir. Čez nekaj časa bo prerezana stran počrnela to je, tyrosinase je oksidirala. Pri jabolkih pa ostane prerezana in zraku izpostavljena površina rjava.

Mislili smo, da bo zdravljenje kaj lahko za vsakega takega bolnika. Najedel se bo krompirja, gob ali jabolka, pa bo pritisk manjši. Pa to nič ne zaleže. Tyrosinase mora priti direktno v krvni tok, potem šele pomaga. S kuhanjem to snov vničimo in ako pride v želodec, jo pa razkroji želodčna kislina, vsled tega nam hrana s tem zdravilo prav nič ne pomaga. Zdravniki bodo predpisali to zdravilo, ki se bo vbrizgnilo v kri.

Ta iznajdba je velikega pomena, ker bo lažje dobiti zadostne množine iz krompirja in gob, kakor pa so mogli izločiti iz živalskih ledvic.

Ljudje, ki trpijo radi krvnega pritiska, naj pazijo na svojo težo. Čim več masti in špeha nosijo, tem slabše je njihovo zdravje.

ŽENSKES RES DELJ ŽIVIJO

Izmed petih predsednikov, katere že več let krije hladna zemlja, je še pet vdov pri precej dobrem zdravju in življenju. Te vdove prejemajo od vlade letno pokojnino \$5.000. Mrs. Frances Preston je bila poročena s predsednikom Grover Cleveland in njej je predsednik Roosevelt letos naklonil pokojnino. Žene poznejših predsednikov, katere še živijo so: Mrs. Theodore Roosevelt, Mrs. Howard Taft, Mrs. Woodrow Wilson in Mrs. Calvin Coolidge.

Ivan Zorman:

MESEČINA NAD GOZDOM

Nocoj pozabi, mestni človek,
na mrke, zezljajoče stroje,—
pogled povzdigni proti nebu,
v vsemir izlij bridkosti svoje!

Poglej, kako oblacka bela,
kot mehki žametni zavesi,
odpirata kraljici luni
visoko cesto nad drevesi.

Gospa po tihem nebu hodi,
z opojnim svitom gozd poljublja,—
in človek v noč, vso rosnočisto,
s pojočim srcem se zaljublja.

V srebrno polnočno bleščavo,
v višave daljne se oziram
in pot cvetočim mladim sanjam
kot nekdanj na stečaj odpiram.

(Iz "Novega Sveta.")

PODRUŽNICE, KI LETOS PRAZNUJEJO DESETLETNICO OBSTANKA

Največja podružnica po številu svojih ustanovnih članic je, podružnica št. 47 v Garfield Heights, Cleveland, Ohio.

Ustanovljena je bila 17. junija, 1931, in ob ustanovitvi je štela 104 članice.

Podružnico je ustanovila Mrs. Helen Tomazič, ki je njena vesčasna tajnica. Za ustanovitev podružnice ima zasluge tudi njena prva in sedanja predsednica Mrs. Louise Zidanic.

Ker je imela država Minnesota takrat že lepo število zvezinih podružnic, tudi naselbina v Buhl-u ni hotela dalje zaostajati ter se je 1. avgusta 1931 priklopila Zvezi z novo podružnico št. 48. Podružnico je z osmimi članicami ustanovila njena prva in sedanja tajnica Mrs. Jennie Terlep.

Dne 11. septembra 1931 je bila ustanovljena podružnica št. 49 v Noble, Ohio. Imela je enajst-članic ustanovnic. Podružnico je ustanovila njena sedanja tajnica Mrs. Jennie Intihar, v pomoč ji je bila Mrs. Nettie Stusek, točasna predsednica.

Podružnica št. 50 v Cleveland, Ohio, je bila prva angleško poslujoča podružnica pri Zve-

zi. Ustanovljena je bila 15. septembra 1931 z dvajsetimi mladimi članicami. Podružnico je organizirala Albina Novak. Prva in sedanja tajnica je Mrs. Josephine Seelye, ki je pridobila podružnici največ novih članic. Pri tej podružnici je bil ustanovljen leta 1933 vežbalni krožek, ki je bil precej časa edini svoje vrste pri Zvezi.

Mrs. Jennie Ožbolt iz Barbertona, je ustanovila podružnico št. 51 v Kenmore, Ohio. Nova podružnica, ki je pričela poslovati z osmimi članicami, je bila ustanovljena 18. septembra 1931 ter je bila v navzočnosti lepega števila uradnic in članic clevelandskih podružnic zaprisežena po glavni predsednici, ki se je takrat po zvezinih opravkih v Clevelandu nahajala.

Vsem gori-omenjeni podružnicam, ki bodo letos slavile desetletnico obstanka, v imenu gl. odbora in vseh zvezinih članic iskreno čestitam, ter srčno želim, da bi bil njih trud in delo tudi zanaprej z uspehi blagoslovljeno, ter da bi jim v medsebojni slogi potekala vsa nadaljna leta. Bog vas živi!

MARIE PRISLAND, predsednica

JUBILEJNA KAMPANJA

NOVA PODRUŽNICA ŠT. 102, V WILLARDU, WISCONSIN

Prejela sem obvestilo od Mrs. Johana Artač, da je ustanovila novo podružnico z 19 odraslimi članicami. Obenem me prosi še za nadaljne prošnje kar znači, da jih od tam pristopi še več. Podružnica je bila ustanovljena na pobudo gl. predsednice Mrs. Marie Prislant. Ker so v Willard, Wisconsin, raztresene članice je razumljivo, da je imela Mrs. Johana Artač, teskoče, vendar ker je bila korajžna in kot zavedni Slovenki, ji je delo uspelo. Obljubila mi je pismo, da bo še nadalje pridobivala nove članice tudi izven svojega okraja. Vsa čast taki delavki!

Nova podružnica je bila ustanovljena 11. maja, 1941 na Materni Dan. Pač najlepši dan v letu za naše žene in dekleta ustanoviti podružnico. V imenu Slovenske Ženske Zveze, iskreno dobrodošle med nami!

Prvi odbor za pod. št. 102: Predsednica, Mary Zupancic; podpredsednica, Mary Zagar; tajnica, Anna Rovtar; zapisničarica, Mrs. John Levar; blagajničarka, Gertrude Godec; nadzornice: Johanna Artač, Mary Lekan, in Mary Salesnik. Seje se bodo vršile vsako drugo nedeljo v mesecu.

POROČILO ZA MESEC APRIL, 1941

Mesec April nam je prinesel 131 novih članic v odrasli oddelek ter 40 v mladinski oddelek, skupaj novih članic v aprilu 171. Do danes imamo 746 novih članic. Počasi, toda tembolj gotovo gredo številke kvišku proti tisoč. Resno, upam, da bomo v maju, zadnjem mesecu kampanje dosegle 1,000 novih, kar bo pač najboljši spomin na 15 letnico Zveze. Upam, da se bodo vse podružnice potrudile v zadnjem mesecu in tudi tiste katere so kazale malo ali nič zanimanja v začetku. Dalje pričakujem odziva tudi od onih odbornic v katerih rokah je usoda kampanje.

Najvišje število novih do 30. aprila ima še vedno **JOLIET**.

Tudi **blagajničarke** so še vedno na krmilu.

Mrs. MARY TERLEP je tudi še vedno na prvem mestu in kakor izgleda bo imela zadnji mesec več tekmovalk.

MRS. MARY HROVAT od št. 15 je prva med tajnicami.

Takoj za njo je **FRANCES KASHER** od št. 61.

Med posameznimi agitatorkami je na prvem mestu **MRS. MARY LENICH**.

NA DRUGEM MESTU **Kate Duba** od št. 13.

Št. 1, Sheboygan, Wis.—Kakor se pričakuje, da se bodo po vseh naselbinah v združenih držav Amerike organizirale skupine ali odseki, ki bi delovali za v pomoč našemu trpečemu narodu v stari domovini, ki je bil napaden ter po sili potegnen v vojni vrtnec, tako se je tudi v naši naselbini organiziral odsek sheboyganskih Slovenk za delo pri Ameriškem Rdečem Križu.

Namen tega sestanka je bil, da pottom sodelovanja A. R. K. pomagamo svoji novi domovini Ameriki, ki v sedanjih stiski potrebuje naše pomoči, med tem pa tudi koristimo naši stari domovini, kateri je Ameriški Rdeči Križ naklonil že znatno pomoč. Da pokažemo svojo hvaležnost za naklonjenost izkazano od te človekoljubne organizacije naši stari domovini, smo organizirale "Odsek," ki bo skušal pritegniti vse Slovence v naši naselbini k sodelovanju.

Sklicateljica tega shoda in voditeljica zbora je bila Mrs. Marie Prislund, glavna predsednica Slovenske ženske zveze. Zborovanje se je vršilo dne 21. aprila v cerkveni dvorani. Zastopana so bila sledeča ženska društva, ki jih navajam po starosti: Materno društvo, Kraljica Majnika, št. 157 K. S. K. Jednote; Ameriška Slovenka, št. 10 SPZS, Podružnica št. 1 SZZ, dekleško društvo in Slovensko Ameriško Združenje.

Na povabilo Mrs. Prislund so se udeležile tega zborovanja tudi sledeče zastopnice Rdečega križa: Mrs. Stanley West, Mrs. C. Wagner in Mrs. Bruno Hartmann, ki so nam dale pojasnila, na kakšen način lahko pomagamo ter delujemo za Ameriški Rdeči Križ.

Izvoljen je bil odbor, ki vsebuje vse predsednice gori omenjenih društev z Mrs. Agnes Gergisch kot načelnico odbora. Johanna Mohar je bila izvoljena za korespondenčno tajnico in Miss Rose Slebir pa za zapisničarico.

Delo, ki bo izvršeno za Rdeči križ, bo pod nadzorstvom sledečih: Načelnici za šivanje: Mrs. Marie Prislund in Mrs. Julia Zorman; načelnica za pletenje: Mrs. Mary J. Repensek; načelnica za obveze: Mrs. Mary Fale.

Na tem zborovanju se je tudi osvojil sklep, da se povabi vsa slovenska društva v naselbini, da bi se Slovenci v Sheboyganu skupno organizirali za direktno pomoč naši stari domovini. Vsako društvo bi naj poslalo dva zastopnika na seje, ki se bodo vršile v cerkveni dvorani.

Končno se je voditeljica shoda zahvalila za udeležbo in obljubljeni sodelovanje.

Zahvala je bila izrečena tudi Rev. R. Potočniku, župniku naše slovenske fаре, za oznanilo v cerkvi in obljubljeni nadaljnjo pomoč.

Za Odsek Sheboyganskih Slovenk Ameriškega Rdečega Križa:

Johanna Mohar, tajnica.

Št. 2, Chicago, Ill.—Seja 1. maja je bila zanimiva za vse navzoče, ki so bile po večini članice, ki so prisostovale kegljaški tekmi, ki se je vršila 3. in 4. maja v South Chicagi. Naša podružnica se je letos odlikovala z osmi skupinami. Kot je mnogim znano,

VESEL ROJSTNI DAN!

Cvetoči mesec junij je za našo Zvezo, eden izmed najvažnejših mesecev v letu, ker dne 21. junija je rojstni dan naše spoštovane glavne predsednice Mrs. Marie Prislund.

Ob tem času ji pošiljamo najlepše pozdrave s željo, da bi jo Bog ohranil še mnogo let pri dobrem zdravju, v zadovoljstvu in veselju pri velikem delu in odgovornosti, katero je vključeno v uradu glavne voditeljice in predsednice velike organizacije Slovenske ženske zveze! Bog jo blagoslovi na mnogo let!

* * *

Dne 9. julija obhaja svoj rojstni dan naša glavna podpredsednica Mary Shepel, ki je tudi predsednica podružnice št. 23 v Ely, Minn. Vse najboljše na rojstni dan in vsak bodoči dan v letu. Živela!

je bila to peta tekma naše Slovenske ženske zveze kegljaške lige, katero je posetilo 35 skupin ali takorekoč 175 kegljačic, ki so prišle tudi iz drugih mest k nam v goste, kar je bilo vsem v veliko veselje in navdušenje za prihodnjo sezono. Prav lepa hvala vsem, ki ste se tekme udeležile kakor tudi vsem, ki so nam pomagali pri delu.

Bolna se nahaja sestra Josephine Dolinar in na operacijo se je morala podati Mary Poldan, kateri se stanje obrača na boljše. Dne 5. maja je bila operirana Paulina Kobal. Vsem bolnim sestram želimo skorajšno okrevanje.

Prihodnja seja se vrši 5. junija. Vaša navzočnost bo v veliko zadovoljstvo zlasti odboru, ki kaj rad vidi, da je lepa udeležba članic.

Prosim vse tiste članice, ki dolgujete na asementu, da poravnate na tej seji. S pozdravom,

Lillian Kozek, tajnica.

Št. 4, Oregon City, Rre.—Naša podružnica je zopet izgubila eno članico. Po dolgi bolezni, ki je trajala več kot dve leti, je preminula Mrs. Johana Herbst, katero je Bog rešil trpljenja, katerega je mnogo prestala. Velikokrat je bila prevlečena s sv. zakramenti kakor tudi na zadnjo uro. Bila je do-

bra žena in zvesta članica naše Zveze. Zapustila je soproga in odrasle otroke, kateri jo bodo zelo pogrešali. Bog naj jih potolaži. Pri pogrebu je bila lepa udeležba članic, nekatere so prišle 24 milj daleč in tudi od št. 45 in Portlanda. Lepa hvala vsem sestram. Hvala lepa tudi sestri Mary Turnšek, ki je molila rožni venec pri krsti pokojne.

Res je lepo biti članica Slovenske ženske zveze in to vemo najboljše ob slučajih, ki nas zadenejo od časa do časa. Zato prosim vse naše sestre, da stojte trdno na strani svoje podružnice in pomagajte vsak čas, ker s tem bomo povzdignile sebe in našo lepo organizacijo.

Najlepši pozdrav vsem skupaj!

Mary Polajnar.

* * *

Čas je, da se zopet malo oglasim iz zelenega Oregona, dasiravno so naše seje bolj v majhnem številu obiskane, ker v spomladi in v poletju so naše članice zaposlene po kmetijah.

Želim vam sporočiti, da je kruta smrt odrezala nit življenja naši pridni sosesstri Johani Herbst. Ona je trpela več kot dve leti z neozdravljivo boleznijo in Bog jo je rešil ter poklical k večnemu počitku dne 30. aprila, 1941. Pokopana je bila v soboto, 3. maja. Pokojna je bila stara 55 let ter je vzorno vzgojila pet sinov in eno hčer. Njena krsta je bila okrašena z najlepšimi cvetlicami tega sveta in smo gotovi, da bo našla na onem svetu še lepše cvetlice. Naj počiva mirno v ameriški zemlji. Družini Herbst pa izrekamo naše globoko sožalje.

Povem vam, drage sestre širom Amerike, da je lepo, ako je pri družini pravo katoliško življenje. Ni se treba bati ne smrti in hudih posledic, ako je v družini božji blagoslov. Kjer je tako, tam ni nobenih sitnosti, kadar pride najhujše. Vsi vemo, da smrt ne izbira kdo si, ali si star, mlad, bogat ali brez sredstev. Ko pride čas, takrat moraš biti pripravljen za sodbo božjo. Dobra dela in dobra beseda najdejo vedno dobro mesto na tem kot na onem svetu.

Srčne pozdrave vsem sosestram. Bog blagoslovi vas vse!

Mary Turnšek.

Pokojni prijateljci in sosestri v spomin

V najlepšem mesecu leta—v maju—je preminula zavedna zvezina članica in moja osebna prijateljica, Mrs. Ana Koren, ustanovna članica in večletna predsednica podružnice št. 5 v Indianapolisu, Ind.

Takoj, ko se je Zveza organizirala, se je Ančka pričela zanimati za njo ter je spočetka posvetila mnogo dela in ljubezni mladi organizaciji. V dopisih kot z direktno besedo je bodrila naše žene in dekleta k vstopu v edino slovensko žensko organizacijo. Pisala mi je pisma polna navdušenja in poguma ter mi v vsakem pismu zagotavljala svojo lojalnost in sodelovanje, kar je tudi v veliki meri izvršila.

Podružnica št. 5 je z rajno Ano Koren zgubila zvesto članico, istotako Zveza, jaz pa vdano prijateljico. V težkočah, ki se navadno pojavijo pri

mladih organizacijah, mi je vedno stala ob strani; simpatizirala je z menoj, če je tako naneslo in se veselila napredka, ki ga je naše skupno delo doprineslo.

Ančka je bila izvrstna pevka in mnogokrat je tukaj, kot v stari domovini zapela ob pogrebu: "Blagor mu, ki se spočije . . ." Danes te besede veljajo njej.

Odpočij se torej, draga prijateljica! Naj Ti bo lahka ameriška gruda in naj Te dobri Bog nagradi za Tvoje blago življenje!

Soprogu in njenim sorodnikom izrekamo naše iskreno sožalje!

Marie Priland.

Št. 5, Indianapolis, Ind.—Poročam žalostno novico, da smo zgubile eno zvesto članico, Anno Koren, dne 6. maja. Zadeta je bil od avtomobila, ko je šla preko ceste ravno pred njenim domom in bila je na mestu mrtva. Bila je ustanovna članica naše podružnice in več let zavzemala urad predsednice. Zapušča žalujočega soproga in več sorodnikov. Bog ji daj večni mir in pokoj! Preostalim sorodnikom naše globoko sožalje. Ohranile jo bomo v blagem spominu. Članicam jo priporočam v molitev.

V bolnišnici se nahaja naša sestra Mary Wassel. Podvreči se je morala operaciji kakor tudi sestra Wilma Mason, ki se sedaj zdravi na domu. Vsem bolnim članicam želimo skorajšno zdravje.

Teta štorcklja se je oglasila pri sestri Sophie Bozic ter ji pustila krepkega sinčka-prvorojenčka. Naše čestitke! Pozdravljene!

Louise Jugg, tajnica.

Blagi ženi v spomin!

V življenju je najbogatejši tisti, ki si zna pridobiti iskrene prijatelje, kateri so s teboj bodisi v potrebi ali pa na drug način, in se prikažejo, kadar jih najmanj pričakuješ. Ena teh iskrenih prijateljic do vaše urednice je bila pokojna sestra Annie Koren. Spoznali sva se na konvenciji leta 1930 in od tistega časa je naju vezalo skupaj iskreno prijateljstvo. Nikdar ne bom pozabila tistega časa v letu 1934, ko sem bila v Indianapolisu na konvenciji KSKJ, ko je prišla na dom, kjer smo prenočevale delegatkinje iz Clevelanda ter nas ponižno povabila na sestanek k njeni sestri Mary Gačnik tedaj Donas. Kako se je trudila, da je nas pogostila, skoraj bi se lahko reklo po kraljevsko. Ni je manjkalo stvari pri omizju tisti večer in skozi ves čas našega bivanja v prijazni Indianapolis naselbini je skrbela za našo zabavo. Kolikokrat smo se spominjale njene prijaznosti in od tistega časa ni ga minilo praznika, da bi se ne spomnila s kartico.

Redki so plemeniti značaji kot je bila ona! Bog ji daj večno plačilo. Počivaj v nebeški gloriiji do svidenja v večnost, draga prijateljica, Annie!

A. N.

Št. 6, Barberton, O.—Zopet sta se poslovili dve mladi članici od veselega dekliškega stanu ter si izbrali tovariša za življenje in to sta bili Verna Belcich, sedaj Mrs. R. Petrich in Mary Ushnik, sedaj Mrs. I. Obreza. Naše iskrene čestitke. Naj bo pot zakonskega življenja vse skozi tako sončna in lepa

kot je bil lep poročni dan. Dobri Bog naj vam podeli obilo blagoslova, zdravja in sreče v novem stanu.

Prosim vse, katere ste zaostale z mesečnino za več mesecev, da pridete poravnat. Opominjam vas tudi, da se plača junija meseca 25 centov naklade kot je bilo sklenjeno na decembrski seji.

Zopet imam žalostno novico. Dne 24. aprila je umrl oče naših kadetk Agnes Virant in Jennie Zupec. Naše globoko sožalje. Dobremu pokojnemu očetu pa večni mir in pokoj.

Pozdravljene!

Frances Ošaben, tajnica.

Št. 7, Forest City, Pa.—Zadnja seja je bila povoljno obiskana. Želim, da bi bila vsak mesec tako lepa udeležba. Sprejetih je bilo nekaj novih članic.

Naznanjam, da bomo imele samo še v juniju sejo pri blagajničarki Angeli Orasem in v juliju se vrši seja pri tajnici Paulini Osolin kakor tudi naslednje seje v tem letu. Po seji imamo zabavo in igro po penny. Članicam priporočam, da pridete s predpasnikom, da se bo lažje nesel dobiček domov.

Naša sestra Mary Korosec v Vandlingu se še vedno srečno suče v županskem uradu. Naše čestitke in nadaljni uspeh!

Smrt je obiskala družino sestre Mary Telban in pobrala zvestega soproga. Naše globoko sožalje. Pokojnemu pa večni mir in pokoj!

Bolna se nahaja sestra Louise Korce. Zlato sonce je privabilo v prosto narovo tudi našo sestro Marolt, ki hodi počasi na okoli. Vsem bolnim želimo popolnega zdravja! Pozdravljene!

Anna Kameen, predsednica.

Št. 9, Detroit, Mich.—Prihodnja seja se vrši drugo nedeljo v juniju, to je 8. v mesecu ob treh popoldne, v cerkveni dvorani. Članice ponovno prosim, da se boji zanimati za seje in napredek podružnice. Pomnite, da se veliko lažje dela v korist vseh, ako se vse članice skupno zavzamemo, ako pa je samo par članic aktivnih, se ne more pričakovati čudeže. Upam, da se bomo znebile te naše zaspanosti, ker tega je res že preveč, in znajo biti nezaželjene posledice. Poprimo se skupno svojih dolžnosti, pridno prihajajte na seje, pa se bo v kratkem času vse izboljšalo. Vsaka bi prav lahko žrtvovala par ur vsak mesec, to je vendar malenkost za posamezno članico in v skupnosti bomo pa imele veliko korist. Saj smo vendar članice katoliške organizacije, kjer bi morale biti v vseh ozirih vzajemne. Torej pridite v polnem številu na bodoče seje!

Od zadnjega kart pardija je prišlo v blagajno \$21. Prav lepa hvala vsem posetnikom in tistim, ki ste pomagali do lepega uspeha.

Na seji je bilo sklenjeno, da prejmemo skupno sveto obhajilo v nedeljo, 25. maja.

Vsem bolnim članicam želimo hitrega okrevanja. Na svidenje na seji!

Angela Stupar, predsednica.

Hello Nežika! Kaj pa je narobe, da se Marko nič ne oglasi? Je mar ljubosumen? Kaj ne, čudni so ti moški! Pa poglej Ljubljancana, kako on rad piše in koliko nam je novic napisal v zadnji izdaji! Kako ti vse ve, kaj ne?

Zdaj, ko se bolje dela, si boš kaj lahko izbrala takega fanta, ki ima lep avtomobil in pod palcem, da se boš lahko kam peljala na gut tajm. Le izberi si takega, ki ima gut žab, pa da se fajn postavi in da je dobrega srca, ki bo rad privoščil vse najboljše svoji ženici. Vidiš, Nežika, takih imamo vse polno v Detroitu, saj sem že pisala, da pridi pogledat. Pozdravljena!

A. S.

Št. 10, Cleveland (Collinwood), O.—Materinska proslava, ki jo je priredila naša podružnica 11. maja, je lepo uspela. Udeležba je bila dobra, program kratek in zanimiv, da je bilo občinstvo prav zadovoljno. Lepa hvala za poset naši glavni podpredsednici Mrs. Frances Rupert in urednici Albini Novak. Prav lepa hvala vsem, ki so sodelovali pri programu in sploh vsem, ki so na en ali drugi način pomagali.

Ko bo ta dopis zagledal beli dan, bo naša jubilejna kampanja že končana. Priznati moram, da se nismo odzvale z delom kot smo si želele, vsaj jaz ne. Zadnja dva meseca smo bile na vse načine zaposlene in čas je minil vse prehitro. Dal Bog, da so se druge podružnice bolj obnesle, kar se bo kmalu vedelo v poročilih iz glavnega urada.

Zadnji mesec se je poročila Molly Glavan, hčerka od Mrs. Mary Glavan, z Mr. Hubert Sweeney. Želimo vse najboljše v novem stanu. Naj ju spremlja sreča in zdravje skozi vse življenje.

Vile rojenice so se oglasile pri naši sestri Pauline Hasek in pustile prav zalo hčerko. Najlepše čestitke s željo, da postane naša članica čez štiri leta.

Z veseljem žalost pride. To se je zgodilo pri naši podružnici zadnji mesec, ko je umrla sestra Mary Vidmar, ki je bila že od začetka naša članica. Naše globoko sožalje prizadeti družini. Naj počiva v večnem miru!

Operacijo je srečno prestala Mary Logar, članica mladinskega oddelka, sedaj je že na potu okrevanja. Mala Mary je vnukinja Mrs. Urbas. Bolne so Mary Marolt, Margaret Haffner iz Thames Ave., Alice Struna, Josephine Dusak, Olga Dolgan in Antonia Zabukovec. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravja! Pozdravljene!

Frances Sušel, tajnica.

* * *

Zahvala

Spodaj podpisana se najlepše zahvaljujem vsem članicam in prijateljicam za kartice, cvetlice in darila, s katerimi ste napravile mnogo veselja v času moje bolezni. Vam hvaležna,

Tini Jagodnik.

Št. 12, Milwaukee, Wis.—Naša seja je bila bila dobro obiskana in sprejele smo tudi nove članice.

Našo naselbino je obiskala tudi smrt, ki nam je dne 22. aprila vzela sestro Mary Lesjak. Zapustila je soproga, tri hčerke in štiri sinove. Naj ji bo lahka ameriška gruda. Naše sožalje žalujočim sorodnikom in znancem.

Prihodnjic, kadar umre članica Slovenske ženske zveze, bi bilo umestno, ako bi pogrebniku naročili, da naj bo v naznanilu o smrti označeno, ako je dotična članica Slovenske ženske zveze in katere podružnice. S tem bomo takoj na jasnem in se znale po določbi podružnice ravnati, kar bo pomagalo

RAZSTAVA ROČNIH DEL KOLOSALNO USPELA

Veliko smo obetali, veliko se je pričakovalo, toda uspeh prve velike razstave ročnih del, ki se je vršila pod pokroviteljstvom skupnih clevelandskih podružnic Zveze, je pa naravnost presenetljiv, kolosalen in vsestransko zadovoljiv. Bilo je res veliko dela in truda tudi žrtvovati mnogo časa pri šivanju in zbiranju ter s predpripravami, ampak sedaj je uspeh popolnoma zadovoljil vse stranke in pozabilo se je na vse delo s zadoščanjem, da smo prekosi- vse pričakovanja.

Na razstavi je bilo 11 velikih stojnic (štantov) in v vsakemu so bile najlepše stvari, kar jih znajo napraviti pridne roke. Moj namen je kasneje podrobneje poročati o raznih zgodovinskih in intrikatnih del, katere so imele podružnice v tej razstavi, ker ne smemo kar mimo vseh teh lepih stvari brez, da bi javnost vedela, kaj vse premorejo naše članice v ročnih delih.

Razstava je trajala tri dni, to so bili petek, sobota in nedelja, 16., 17. in 18. maja, 1941. Vsako popoldne in zvečer je bil na odru podan lep glasbeni in varietni program kakor tudi razstava mode ali takorekoč "Style Show." V tej razstavi mogoče smo videli naše deklice, odrasla dekleta, starejše dame in neveste, ki so se pokazale druga za drugo na odru ter korakale pred avdienco med tem, ko je bilo povedano, koliko stane blago in okraski dotični obleki in ime tiste, ki je naredila.

Marsikateri je prišel do mene po tej razstavi in čestital ideji, ker s tem smo zares vzbudile mnogo navdušenja za domačo umetnost. Tudi o tej modni razstavi se bo treba malo v poglabiti, ker delo je bilo vse hvalevredno.

Da je bilo še več zanimanja med posetniki, smo imeli na razstavi tudi kletarce, ki so na blazinah imele pripete vzorce in pridno kazale, kako se izdelujejo najboljše vzorci. Pokazano je tudi bilo, kako se napne v okvir blago za posteljno odejo in bilo tudi pokazano, kako se šiva. Dalje smo videli tudi razna druga komplicirana ročna dela, pri katerih so članice pokazale, kako se jih izgotovi.

Med podružnicami je imela svojo stojnico tudi gospa Johana Mally, soproga konzulata dr. James W. Mally-a, ki ima več kot sto komadov najlepšega ročnega dela. V isti stojnici je imela razstavo tudi Miss Julija Mally, sestra dr. James W. Mally-a, ki ima tudi bogato izbiro ročnih del in je ena izmed prvih v kvačkanju, za kar je dobila že več nagrad.

Ker smo vedele, da naše članice ljubijo lepa ročna dela, kakor tudi, da bodo imele več izrednih komadov, zato je bilo določeno, da se dobi izvedenke v tej stroki, ki bodo izbrale v vsaki stojnici pet najlepših in najizrednejših komadov ročnega dela in dotičnim pripete nagrado, svilen trak in sicer po redu od prve do pete. Med sodnicami sta bili Florence La Ganke, ki je v Clevelandu ena prvih, kar se tiče ženske domače umetnosti in Mrs. Kerr, ki podučuje ročna dela že zadnjih 40 let v višjih šolah in je sedaj pri YWCA ustanovi za prvo učiteljico. Te dve dami sta pravi izvedenki in sta mi povedali po tem, ko sta vse pregledali, da

nista pričakovali niti ene desetine toliko lepih stvari kot sta videli tukaj in da je bila za nju ena najtežjih nalog izbrati komade za nagrade.

Imena dotičnih, ki so dobile nagrade, bodo priobčena v prihodnjih izdajah.

Na razstavi je bila tudi kuhinjska šola in tvrdka Norwood Appliance, katere lastnika sta Slovenca Mr. Bohinc in Sušnik, nam je preskrbela osebo, ki je kar tam kuhala in kazala, kako se stvari hitro pripravijo in okusno skuhaajo.

Dalje je bila na razstavi tudi članica št. 18, Mrs. Paulin, ki zna delati najlepše umetne cvetlice, in je tudi pokazalo, kako se zлага skupaj peresa in listke, da se napravi najkrasnejše cvetlice.

"Hobby Show" je bil tudi zanimiv in posebno srebrne žlice, katere skupaj zbira Mrs. Jennie Yelitz, predsednica št. 18 že 20 let in so iz vseh krajev sveta z raznimi napisi in engrviranjem. Mr. A. Grdina je posnel slike od razstave.

Res smo imele mnogo dela vse te stvari skupaj zbrati, toda hotele smo se lepo pokazati in lahko rečem, da se nam je izvrstno uspelo. Razstavo je obiskalo približno dva tisoč ljudi, kar pomeni, da je bila gneča in nekateri niso mogli videti vse tako natanko kot bi bili radi.

Dvorana Slovenskega doma na Holmes Ave. je velika, toda ne dovolj velika, da bi odgovarjala naši drugi veliki razstavi. Za takrat se bo treba poslužiti večje dvorane, mogoče katero izmed mestnih dvoran in to pomeni, drage sestre, da se bomo morale že takoj v jeseni začeti pripravljati in potem pridno delati razne stvari ter s tem takorekoč povzdigniti zanimanje za ročna dela.

Za ta čas, izrekam najlepšo zahvalo vsem odbornicam, ki ste zvesto pomagale in še posebno tistim, v katerih rokah je bila precej velika naloga. Naj bo tudi vam v zadoščanje lep uspeh in mnogoteri pokloni, kateri prihajajo od vseh strani. Bilo je izvrstno in več kot to nismo pričakovale.

Vas hvaležno pozdravlja,

Albina Novak.

KRASEN DAN, POMENLJIV DAN, 18. MAJA, 1941, CLEVELAND, O.

Slovesnost kadetk na gričku pri Lurški Gospoj v nedeljo, 18. majnika je bila ena najpomembnejših, kar jih pomnimo v zgodovini naših kadetk pri Slovenski ženski zvezi. Navzočih je bilo deset krožkov, ki so šli preko 200 kadetk in med nami je bil tudi krožek iz Barbertona od št. 6, ko so bile častno izrečene lepe palce s znakom vere, upanja in ljubezni, katere bodo nosile pri paradah. Palce je blagoslovil naš duhovni svetovalec Rev. Milan Slaje, na kar sta jih ročno oddala kadetkam, ki so pristopile do votline, kjer je Lurška Marija častita gospoda Julius Slapšak in Max Sodja. Nato je sledila slovenska pridiga po Rev. Slajetu in v angleščini je govoril kanonik John J. Oman. Navzoči so bili vsi naši slovenski duhovniki iz Clevelanda, za kar smo jim zelo hvaležne.

Mr. Anton Grdina je posnel premikajoče slike in tako boste imeli tudi drugod priliko videti v slikah to lepo slovesnost.

F. Zupančič:

O Č E

Dolgo let je že, kar ga ni več med živimi. Vračam se za vso dolgo, dolgo vrsto let nazaj, vživljam se prav v detinsko dobo: vse zaman; nikake predstave nimam o njem, ne spomina. Ne najdem ga trenutka, ko bi ga bila poklicala: očka. Ta naziv mi že ustne kakor vedna bol. Napolnjuje mi srce z domotožjem, kadarkoli ga čujem s smehljajočih se ustn srečne dece.

Danes sem Te klicala, šepetala ta klic z vsem srcem, uverjena, da govorim s svojim očetom . . . V cerkvi sem bila, pred tabernakeljem, kjer čaka Gospod naših obiskov.

Mislila sem na mojega očeta in molila, da bi ga Bog naklonil utehe moje boli, dovolil večer raj očetu. Molila sem, kot je je On učil, ko je bil še na zemlji: Oče naš, kateri si v nebesih. Oče naš! Kolikokrat sem šepetala to molitev! In iz srca se je izproščala ljubav, valovanje ljubezni, kot še nikdar v življenju ljubila nisem!

Očka! Otrok v objemu svojega očeta. Očka! Solze so polzele po licu in nisem vedela, ali govorim Bogu ali očetu svojemu. Po končani molitvi sem spoznala, da sem molila k obema . . .

VAŽNO ZA VSE

20. julija je Zvezin dan v Lemontu

Ko boste prejeli junijsko Zarjo, bo že minila jubilejna kampanja. Za eno leto ne bo potreba odbornicam in članicam razpravljati o kampanji na sejah. Sedaj boste čakale le na poročilo ter pričakovale lepe nagrade, katere bo deležna vsaka, ki se je le količkaj potrudila. Toda na dnevni red pride pa druga važna zadeva, katere se tudi ne sme več odlašati in to je romanje na Ameriške Brezje.

Mesec za mesecem sem pozivljala naše podružnice, da naj o tem razmotrivajo na sejah ter mi sporoče, koliko jih pride in od katere podružnice lahko pričakujem udeležbe, toda prejela sem le nekaj tozadevnih odgovorov do sedaj. Radi tega zopet sedaj pozivljam vse članice in odbornice, katere se mislite udeležiti, da mi sporočite.

Letos, bolj kot kdaj poprej, bi se spodobilo vsaki članici kot njih soprogom in družini, da bi se udeležili romanja v Lemont; vsaka slovenska mati ima nebroj prošelj pri Mariji Pomagaj na Brezjah. V spominu imamo svoje v domovini, katere moramo priporočiti varstvu Mariji, dalje prositi za ohranitev naše stare domovine, katero smo zapustili pred leti s željo, da jo zopet obiščemo. Toda danes, kot nikdar prej, stojimo daleč proč od našega cilja, daleč proč pred izpolnitvijo naših želja. Naše misli blodiijo onkraj morja z bojaznijo, ali so naši še živi ali se morda bojujejo z pomanjkanjem? Naše molitve na dan romanja k Mariji Pomagaj bodo za osvoboditev naše domovine pred suženjstvom, pred krutim sovražnikom, kateri se danes šopiri po naših lepih hribih in dolinah. Vse to nas mora spodbujati, da si obljubimo prisostvovati romanju k Mariji v nedeljo, 20. julija.

Josephine Erjavec.

V nedeljo, 15. junija se praznuje "Očetovski dan." Bog blagoslovi vse očete ter jim daj zdravja in zadovoljstva.

ROMANJE V LEMONT

Dobila sem več vprašanj glede romana v Lemont ali takorekoč poseta Zveznega dne, ki bo v nedeljo, 20. julija, 1941, namreč ako se bo dobilo cene za skupno vožnjo. O tem sem delj časa preudarjala, kako bi bilo bolj udobno za tiste, ki nameravate iti tja iz Clevelanda ter prišla sem do zaključka, da bo najboljše za vse, ako se tja podamo v Greyhound avtobusih. Namreč Greyhound družba ima najmodernejše kakor tudi najboljše vrste avtobuse, v katerih se človek prav komudno vozi.

Ako se peljemo z busi, ni treba se voziti v mesto do postaje in potem zopet čakati v Chicagu za prevoz v Lemont in tako dalje. Z avtobusi le najmanj skrbi in dela, ker pride tja po vas, kjer naročite, dalje se peljete naravnost v Lemont in ne bo treba časa zamujat.

Cena z Greyhound busom bi bila približno \$8.50 za v Lemont in nazaj in tja bi se lahko odpeljale v soboto čez dan in ako nimajo dovolj prostora za prenočišče tam gori, se lahko prav sladko zaspi tudi na busu, kjer imajo stole, ki se lahko znižajo in blazine so tudi mehke. Tako bi potem imeli v nedeljo ves dan za ogledat si vso okolico. Cesta v Lemont je zelo lepa in videli boste veliko več iz busa kot se pa vidi iz vlaka, ker proge so vpeljane po najbolj pustih krajih in ceste pa po najlepših.

Pokličite me lahko po telefonu ali pa pišete za pojasnila, kar vam bom radevolje v postrežbo. Podrobnosti o tem bodo poročane tudi v lokalnem listu Ameriška Domovina v Clevelandu.

Pozdrav,

Albina Novak,

1135 E. 71st St. Telefon Henderson 1572

Št. 15, Cleveland (Newburgh), O.—V imenu podružnice se najlepše zahvaljujem našim kegljaškim skupinam, ki so pridno sodelovale za lep potek kegljaške tekme, katera se je vršila 19. in 20. aprila na Garfield Heights kegljišču. Imele so veliko dela s predpripravami in vse se je lepo izvršilo. Od moje strani sem pomagala, kar mi je bilo mogoče, ker meni je veliko na tem, da imamo pri podružnici zadovoljne članice in napredek. Letos smo imele štiri skupine kot prejšnja leta, toda v jeseni pa jih zna biti šest, ker imamo več članic, ki bi se rade pridružile. Najlepša hvala vsem skupaj!

Zahvaljujem se tudi našim dobrim prijateljicam v Chicagi, kamor sem se peljala z našimi kegljašicami na tamošnje tekmo, ki se je vršila 3. in 4. maja. Bile smo prav lepo sprejete in postrežene, za kar smo vsem hvaležne in posebno Mrs. Mary Tomažin, ki nas vselej prijazno sprejme.

Prisostvovala smo tudi kegljaški tekmi v Pittsburghu 18. maja. Bile smo gostoljubno sprejete, za kar smo iz srca hvaležne.

Naša podružnica se je tudi pridno potrudila za razstavo ročnih del, ki se je vršila pod pokroviteljstvom skupnih clevelandskih podružnic. Naše članice so mi izročile krasne stvari, katere so vzbudile mnogo pozornosti od posetnikov. Hvala vsem, ki ste dale lepe reči.

Sedaj smo pa vse pridno na delu, da pomagamo našemu vežbalnemu krožku, ki ima naročene nove obleke. Prosim sestre, da nam greste na roke, ker

moramo vse delati; stalo nas bo precej denarja.

Prosim, pridite na prihodnjo sejo, ker bo važna za vse! Pozdrav,
Mary Hrovat, tajnica.

Iskrena hvala št. 15

V imenu clevelandskih kegljaških skupin se tem potom najiskrenejše zahvaljujem podružnici št. 15 za vso izkazano prijaznost in gostoljubnost za časa tekme, ki se je vršila v njih nasebini. Pokazale ste, da znate izvrstno postreči vsem gostom in to v vseh ozirih, za kar smo vsi hvaležni. Bilo je mnogo dela, toda lep uspeh se ne doseže drugače. Čestitamo št. 15.

Albina Novak.

Št. 16, South Chicago, Ill.—Da smo imeli kegljaški turnir v South Chicago 3. in 4. maja, veste že iz odborovih poročil. Najbolj smo bile presenečene obiska iz daljnega Clevelanda, ki so nas posetile z našo velikodušno urednico na čelu in tamošnjo Urno Nežiko, ki je prišla kar brez marele. Bil je res krasen dan, da smo ga bili vsi veseli. Naša glavna predsednica je pa kar cel regiment pripeljala iz Sheboygana, same vesele kegljačice. Ona naj oprostí moji pomanjkljivosti. Tudi iz Indianapolisa so prišle same fest dekleta. Škoda, da je stric Sam že toliko naših fantov vzel v armado, a kar jih je pa še doma, te pa čuvajo naše Čekazanke, da ne bi katera odpeljala katerega s seboj. Tudi Joliet in La Salle je poslal svoje najboljše moči. Pa naša soseda št. 2 v Chicagi so tudi prišle v lepem številu.

Zanimivo je bilo opazovati spretno kegljačice, kako resno so se trudile pridobiti zmago svoji skupini. Lahko rečem, da toliko izvrstnih kegljačic ni bilo še skupaj ob enim času.

Jaz se v imenu podružnice najlepše zahvaljujem vsem in vsakemu posebej za udeležbo in vsestransko sodelovanje. Prosim, da nam oprostite, ako ni bil kdo tako postrežen, kakor je želel, bomo pa prihodnjic uporabile skušnjo.

Posebna hvala pevskemu društvu "Zarja," ki nam je zapel nekaj mičnih pesmi. Hvala lepa mali "princess" Florence Hečimović stare sedem let za lep nastop v petju, da smo jo vsi navzoči občudovali. Na piano jo je spremljala Miss Mary Kralj, kapitanica od Mrs. Mahovlič tima. Hvala lepa tudi deklicam, ki so lepo zaigrale na harmonike. Bile so manjše kot harmonike, na katere so prav krasno zaigrale. Bili sta Barbara Mikulich, stara devet let in Joan Blasovich, stara 12 let. Mamice deklic so naše članice.

Kaj pa naši trojčki, ki so tako izvrstno nastopili navzlic utrujenosti od prejšnjega dne, ko so igrali v Kankakee. Tisti, ki so jih prvič slišali, se niso mogli prečuditi mladim talentom, saj je res, da se ne sliši take mlade umetnike vsak dan. Čestitam Plutovim fantom in še posebno staršem, ki so tako srečni, da imajo sinove, ki delajo čast vsem Slovencem. Gospod Plut mi je povedal, da bodo nastopili na Morris B. Saks radio, uri in katero nedeljo bo to, bo poročano v Amerikanskem Slovencu in takrat prosim, da poslušate in glasujete za nje, s tem jim malo poplačamo za trud, ker oni se vedno radi odzovejo, kadar jih prosimo za nastop. Iskrena hvala vsem skupaj!

Še par vrstic našim članicam. Kakor veste, ima Zveza letos svoj drugi Zvezin dan v Lemontu in sicer 20. julija. Vse, katere nameravate na ta izlet, vas prosim, da pridete prav gotovo na sejo 19. junija. Naš namen je dobiti svoj avtobus in katera plača vožnjo, dobi tiket in ima prostor zaseden. Tiketov se bo prodalo samo toliko, kolikor je sedežev. Dobile smo tudi znake in opozarjam vse članice, ki nimate še znaka, da si ga preskrbite na seji, ker le na ta način se bomo odlikovale, da smo iz South Chicago. Prav za prav bi morala vsaka imeti znak, saj je vedno prilika zanj. Na eni strani so modre barve s zlatimi črkami in na drugi strani so črne barve s srebrnimi črkami, tako, da so za parado in za pogreb. Prvič smo se z njimi postavile pri skupnem sv. obhajilu, kar je napravilo na vse lep vtis. S sestrskim pozdravom,

Kattie Triller, predsednica.

Št. 17, West Allis, Wis.—Drage sestre, gotovo vam je znano, da bomo imele "Pillow case card party" dne 11. junija točno ob osmi uri zvečer v cerkveni dvorani. Prosim, da se udeležite v velikem številu. Nagrade bodo mične. Vljudno vabimo vse članice, znance in prijatelje na udeležbo, kakor tudi sosodne podružnice.

Žalibog, da pride tako malo poročil iz domovine in temu sta krivi dve zverri v človeški podobi, ki pehate svet v vojno. Da bi le bilo konec vseh tistih, ki silijo v vojsko, predno tudi nas objame nevarnost. Čutim s siromaki, ki prelivajo kri, trpijo lakoto in preganjanje. Uboge matere vseh narodov, kaj se dogaja v njih srcih, ko vidijo veliko nevarnost, ki uničuje ter preti vse naokrog. Pridružujem se ideji, da bi zbirale obleke za svoje v stari domovini, da bomo pripravljene, ko pride čas, ko se bo zopet pošiljalo pomoč preko morja.

Naznanjam, da se je zaročila moja hčerka Stella z Stanley-em Sponder. Čestitke! Prosim vse sestre, da obiskujete bolne članice in posetite seje, ki se vršijo vsako drugo nedeljo v mesecu. Na svidenje! Z najlepšimi pozdravi.

Štefania Miklaučič, poročevalka.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O.—Tem potom se želim prisrčno zahvaliti vsem našim marljivim članicam, katere so omogočile lep uspeh na "Mother's Day Card Party" dne 6. maja, 1941. Cenjenim sestram, ki so šivale mična darila, spretnim kuharicam za okusno pecivo in postrežbo, agilni Mrs. Malovašič, ki se je najbolj odlikovala s prodajo vstopnic ter plemenitim darom, katerega je poklonila velikodušno gospa Jennie Welikanje, prav iz srca: stotera hvala in Bog povrni!

Zelo smo bile vesele poseta gospe Sodja, kateri želimo popolno zdravje, da bi v bodoče vesela posečala naše seje. Apeliram na vse članice, da tekom poletne sezone ne odvrtačajo misli z raznimi izgovori, ker gradiva za obstoj podružnice in razmnoževanje vseh članic je neobhodno potreba tudi v teh mesecih. Prosim, pridite na seje!

Slikoviti mesec junij naj pokloni vso zavest dragim očetom na njihov dan, "očetov dan" 15. junija, da spoštujejo žuljave roke svojega reditelja, vse njihove družine. Skriti vir marsikatere

udobnosti je skoraj povsod le: oče in le vse premalo se ocenja njegova požrtvovalnost.

Srečnim graduantom članic Slovenske ženske zveze in novoporočenim, parčkom, ta mamljivi mesec, moje skromne čestitke!

Josephine Praust, tajnica.

Št. 19, Eveleth, Minn.—V prvi vrsti se najlepše zahvaljujem članicam, ki ste se v lepem številu udeležile zadnje seje. Glavna nadzornica gospa Mary Lenich nam je preskrbela lep program za materinsko proslavo. Prav z veseljem smo poslušale naše mlade deklice, ki so nas tako lepo pozdravljale v slovenskem in angleškem jeziku, kakor tudi zapele v obeh jezikih, da je bilo lepo za poslušati. Počastile smo najstarejšo in najmlajšo mater, namreč Barbara Kramar je stara 80 let in zgle-da kot 50 let, ker je zdrava in vesele narave ter ji želimo, da dočaka sto let! Najmlajša mati je bila Frances Berganini, stara 24 let, ki je pa žalibog, že zgubila soproga, ki se je smrtno ponesrečil pri delu meseca decembra. Popravljaj je tovorni voz (truck), ko se je pod trokom utrgalo težko železo in ga udarilo do smrti. Bil je prav dober soprog in oče dveh malih otrok. Podružnica ji izraža sožalje.

Gospa Lenich je v lepih besedah nagovorila obe materi in se lepo zahvalila in vsaki izročila šopek rož, katerih sta bili zelo veseli in se najlepše zahvaljujeta za prijaznost. Frances Chad, mati od naše mlade matere se prav lepo zahvali za darovane cvetlice. Tako smo imele lep večer, ki bo nam ostal dolgo v spominu.

Opozarjam vas na Zvezin dan, ki se bo vršil na Evelethu 13. julija. Vse podružnice Slovenske ženske zveze v Minnesoti naj se udeležijo tega shoda. Program ta dan se bo začel s sveto mašo ob 10:30 v slovenski cerkvi sv. Družine. Zbrali se bomo v City Auditorium in od tam šli skupno k sveti maši. Po sv. maši se vrnemo v City Auditorium, kjer bo servirano skupno kosilo vsem tistim, ki boste prišli iz drugih krajev. Da se bomo odlikovale, katere smo članice Slovenske ženske zveze bomo imele pripete trakove.

Priporočam vsem podružnicam, da si nabavijo trakove z napisom številke in mesta, od kje so doma.

Za popoldne bomo preskrbele zabavo za stare in mlade, za lačne in žejne tudi ne bo manjkalo dobrot. Prijavilo se je že deset podružnic, da bodo se pridružile našemu shodu. Odločite se še druge, ker vam zagotavljam, da vam ne bo žal biti pričujoči na tej veliki proslavi našega dne v Minnesoti.

Vabimo tudi naše krožke, namreč vežbalne kot kegljaške, da ste navzoče. Poslana bodo posebna povabila, na katera se gotovo odzovite. Odbor, ki ima v rokah vse predpriprave, bo skrbel po svoji najboljši moči, da bo vse izvršeno v pravem redu. Ako bi isti dan slučajno deževalo, se bo shod vršil v Recreation Building na Adams in Garfield St. Za pojasnila se obrnite na tajnico, ki bo z veseljem raztolmačila.

Z velikim zanimanjem prebiram Zarjo, katera podružnica bo pridobila največ članic v jubilejni kampanji.

Želim vsem članicam obilo sreče.

Pozdravljene!

Matilda Reberts, zapisnikarica.

Čestitke

Št. 20 iskreno čestita rojstnemu dnevu glavne predsednice Marie Priland, katerega bo obhajala 21. junija. Na ta dan se jo bodo spominjale vse članice in odbornice s željo, da bi dočakala še mnogo let med nami čila in v največjem zadovoljstvu. Bog jo ohrani med nami še mnogo let!

Odbor in članice št. 20.

Št. 20, Joliet, Ill.—Jolietska podružnica si je štela v veliko čast, ko je kegljaška skupina pod vodstvom kapitanke Josephine Ramuta častno zmagala na kegljaški tekmi dne 4. maja v South Chicago, Ill. Igralke te skupine so bile: Josephine Ramuta, Edith Ogrin, Mayme Pazdertz, Anna Mutz in Josephine Bucher. Naj bo omenjeno, da je ta skupina odnesla prvo nagrado kot zmagovalke v Midwest tekmi in kot vrhovne zmagovalke, namreč prvakinje (Champions) lige SZZ.

Tekmovala so z najboljšim timom iz Clevelanda, Ohio. Torej kar dve častne zmage na enkrat za Joliet. Vsa čast vam!

Isti dan je tekmovalo sedem drugih skupin iz Jolietu ter so odnesle razne nagrade. Trofejo, katero si je častno pridobila jolietska podružnica pred tremi leti, ostane sedaj za vedno pri nas, kajti odločeno je bilo, da skupina, ki si pribori prvenstvo trikrat v tekmi, ohrani trofej kot častni simbol zmage pri podružnici. Katera hoče videti ta častni trofej, naj se zgłosi pri predsednici Mrs. Planinšek. Naša dekleta so tudi zmagala v raznih tekmah za "singles" in "doubles."

Kegljaska tekma letos je nadkriljevala vse tekme prejšnjih let, kajti toliko skupin kot letos še ni kegljalo pri Zvezi ob enem času. Vse to nam dokazuje, da je čedalje več zanimanja za ta šport pri zvezi.

Končno si štejem v prijetno dolžnost se zahvaliti naši urednici Mrs. Albini Novak ter njenem soprogu in Corrine za prijaznost izkazano meni in moji družini ob priliki enodnevnega obiska v največji slovenski metropoli, katero sem obiskala kot zastopnica Slovenske ženske zveze, da posetim sejo Jugoslovanskega odbora za pomoč Jugoslaviji, ki se je vršila v Slovenskem narodnem domu. Hvala tudi Mr. in Mrs. Seelye, Mrs. Frances Rupert, katera se je tako daleč potrudila do nas isto soboto večer kakor tudi Mr. in Mrs. Ponikvar. Le žal, da je bil naš obisk samo za en dan, kajti mnoge bi morala obiskati, toda ni bilo časa, za kar mi naj oprostijo za enkrat.

Josephine Erjavec.

Št. 20, Joliet, Ill.—Vsak dan nam prinese novo veselje in tudi slučaje, ki nam delajo žalostna srca. Za poročati imam tužno vest, da je nanaglomala preminula sestra Catherine Sraj. Zjutraj je bila zdrava in šla prati, ko je pa prišel domov brat, jo je našel mrtvo pri perilu. Taka novica pretrese človeka! Res je, nihče ne ve, kdaj in kje bo poklican pred nebeškega Kralja. Ranjaka zapušča soproga in sina. Umrla je sestra Mary Dobranich, hči Mrs. Ane Terley iz Broadway. Zapušča soproga in devet otrok. Naj jima sveti večna luč! Družinam izrekamo naše sožalje.

Več naših sester se nahaja bolne, toda mi niso znani vsi slučaji. Poročilo

sem dobila, da se je vrnila iz bolnišnice sestra Mary Laken. Operacijo je srečno prestala Mrs. Mary Bostjančič, ki se sedaj zdravi na domu. Obiskujte bolne sestre, ki bodo vesele vas videti. Želimo, da bi vse bolne čimprej okrevale ter prišle na seje.

Pri družini Mr. in Mrs. John Torkar se je oglasila teta štoklja in prinesla zalo hčerko. Matere deklisko ime je bilo Julia Tušek. Čestitamo!

Poročila sta se Frances Rozman in Eddy Medic iz poznane družine Mr. in Mrs. Adamich kakor tudi Miss Rose Glavan in Stephen Vitanovec. Najlepše čestitke in želje za srečno bodočnost želimo vsem skupaj!

Gorkejši dnevi so med nami in bo kaj prijetno priti na seje, kar upam, da boste tudi storile. Ako pa ne morete priti na sejo, prosim, da pošljete mesečnino po drugi članici ali pa po otroku, da ne boste imele skrbi. Nekatere članice vse preveč rade zaostajate s plačili in dolg se nabere, potem je pa še težje odplačati.

Nekatere kegljačice niste vrnile napis, ki ste imele ob času kegljaške tekme in ker stanejo napisi precej denarja, ste prošene, da jih vrnete, ker pri tem boste prihranili podružnici zopetne izdatke prihodnjo sezono. Manjka jih še osem in tiste, ki niste vrnile, storite to takoj. Hvala za prijaznost.

S pozdravom.

Josephine Muster, tajnica.

Št. 21, Cleveland (West Park), O.—Radi gotovih zadržkov, nam ni bilo mogoče proslaviti materinski praznik po načinu kot smo prvotno nameravale, zato smo sklenile, da imamo praznovanje kar po redni mesečni sej, kar se je tudi izvršilo. Udeležba je bila obilna, za kar vsa pohvala zavednim članicam; le tako naprej!

Bile smo zelo iznenadene nad prijaznostjo naših kadetk, ki so pripravile prav mičen program za matere. Prinesle so veliko torto, katero so razrezale, da je vsaka dobila svoj delež. Daje so izkazale ljubezen do mater s rdečim nageljnom, katerega so pripelle materam na prsa. Stotera hvala in naj vas Bog blagoslovi še na mnogo let. Prepričane bodite, da bomo povrnila vašo ljubezen ob priliki. Najlepša hvala tudi predsednici, Mary Hosta, ki zvesto deluje za podružnico in nam je napravila prav okusna okrepčila.

Srčna hvala za vse in tudi vsem članicam, ki so prinesle darila, katere so sestre s smehljajem odnesle domov. Darila so prinesle: Mary Hosta, Anna Hosta, Nežka Tisovec, Rose Kovac, Mary Gustinčič, Mary Jesen in Mary Pozelnik. Bog vam povrni za vašo dobrorsrčnost.

Naša mlada sestra Anna Vuk se je morala podati v bolnišnico Anni Intihar in Mary Jesen se zdravje zboljšuje. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravlja.

Sestra Josephine Zupan je te dni zelo zaposlena, ker se ženi njen drugi sin Frank. Mnogo sreče v zakonskem stanu, novoporočencema.

Na zadnji seji smo sklenile, da se peljemo z busom na proslavo št. 41, kjer bo krožek dal blagosloviti bandero in to bo v nedeljo, 22. junija popoldne. Katera želi se pridružiti, naj se priglasi. Prav gotovo bomo imele luštne čase, ve, Colinwoodčanke se pa le

prpravite, da bo dovolj za jest in piti, ker nas pride lepo število.

Kakor vsako leto tako bomo tudi letos imele svoj piknik v juliju. Vabim vas od povsod, da pridete k nam na zapadno stran mesta vsaj eno nedeljo popoldne v tem poletju. Najlepše pozdrave vsem članicam!

Anna Pelčič, tajnica.

Št. 24, La Salle, Ill.—V par vrsticah bi rada povedala, kako je žalostno pri hiši, kadar mati zbolni in se ne more premakniti, samo kar ji drugi pomagajo kakor je bilo pri nas zadnje čase. Več kot leto dni sem bila v bolniški postelji, štiri mesece se pa nisem mogla premakniti, ker sem imela hude rane na nogah in hudo bolezen, vodenico. Vozili so me od enega zdravnika do drugega, pa ni bilo pomoči. Rekli so, da bo treba nogo odrezati, kar mi je bilo groza slišati.

Danes pa z veseljem poročam, da mi je bila sreča mila. Našli smo zdravnika dr. Leonard V. Sellett, ki ima svoj urad na 222 Marquette St., La Salle, Ill. ki mi je svetoval, da se podam v bolnišnico in res čudo, po štirih dneh v bolnišnici sem se počutila že toliko boljše, da sem bila peti dan že doma. Rane na nogah so se začele celiti in tudi vodenica je nekam izginila, da sedaj lahko opravljam svoj posel in tudi na vrtu negujem gredice. V naši hiši je sedaj več veselja kot ga je bilo kdaj prej, ker imamo kar štiri muzikante in ko me obiše hčerka iz Chicage in njen sopro, še plešemo kot takrat, ko sem bila stara 25 let.

Zdravnik, ki mi je pomagal, je dovršil svoje učenje v Mayo kliniki v Rochester, Minn., in njegova zdravila kot nasveti so natančni in to je meni pomagalo k zdravju.

Sedaj, ko sem zopet zdrava, bom skušala po svoji najboljši moči pomagati pri nabiranju novih članic kakor tudi pri splošnem delovanju v prid družnice in Zveze.

Pozdravljam vse sestre pri SZZ!

Francka Tomazin,
222 Chartres St., La Salle, Ill.

MISLI

Nihče ni tako dober, kakor ga hvali ljubezen, nihče tako slab, kakor ga slika mržnja.

Slava je ptica, ki ima hitre peroti, pa zaslepljene oči.

Prva ljubezen in prvi sneg prideta redkokdaj tako kesno, da bi se mogla ohraniti.

Vino razveže jezik. Uči se od ribe, ki molči tudi tedaj, če pade v poln sod vina.

Metanje riža na novoporočence

Običaj metanja riža na novoporočence je preostanek verskih običajev Kitajcev in Indijcev. V Orientu je riž simbol rodovitnosti in metanje riža na novoporočence simbolizira rodovitnost njižu zakona, katero jima žele sorodniki in prijatelji. Ta običaj ima še danes mnogo originalne pomembnosti v Indiji, kjer strese ženin tri prgišča riža na nevesto, in nevesta troje prgišč na ženina. V tej deželi pa je metanje riža na novoporočence samo običajna šala.

"A. D."

Frances Ponikvar:

ČLOVEKOLJUBJA JE VSE PREMALO

Do velike višine je prišla današnja civilizacija človeštva. Vsa zgodovina nam kaže ogromni razvoj s stopnjevanjem iz primitivnosti k vsestranskemu izpopolnjevanju. Posebno v tehniki se je doseglo velike uspehe, kateri bi lahko služili človeku le v olajšanju dela in bili v splošni dobrobit. A temu ni povsem tako, ker iznajdbe in tehnika so v veliki meri odločeni tudi za uničevanje. Ves svet se orožuje in karkoli je mogoče in kar lahko stori današnja veda, je v veliki meri osredotočeno za priprave čim hujšega morilnega orožja.

Torej, kar se je zgradilo tekom stoletij z velikimi žrtvami in trudom, se to sedaj lahko podere, takorekoč kar mimogrede. Ob tej smrtni pesmi jekla in smodnika, izgublja človek svoje dostojanstvo. Vprašanje nastane, kako je vendar mogoče, da človek, ki je umsko tako visoko razvit, kako da more potem kaj takega počenjati in s tem priti na stopnjo navadne živali!

Brez dvoma se lahko mnogo temu pripisuje nekaki nemirnosti in nezadovoljstvu človeškega duha, ki vedno išče novih potov in ako ne more več navzgor, začne iti pa nizdol. Človek je postal tehniki potemtakem nekaj suženj, ker ga ista uničuje. To je trpka tragedija 20. stoletja!

Marsikateri bi rajši videl, da bi orožje za uničevanja ljudstva popolnoma izginilo iz tega sveta in da bi nas ščitila prava človeška pamet, katere prvi in edini cilj bi bil pomagati človeštvu do višje stopnje, ki bi dvignila vrednost življenja vsakemu posamezniku, ne ozira se na stan ali okoliščine.

Sedanja generacija najbrž ne bo videla tega dne . . .

NOVOMAŠNIK BOD' POZDRAVLJEN

V cerkvi sv. Kristine v Euclid, O.hio, bo v nedeljo, 8. junija pel prvo sv. mašo Rev. Louis A. Ulle, O. F. M., sin tajnice podružnice št. 49, Mrs. Jennie Intihar, ter brat Mary Ann Intihar, načelnice Noble Cadets.

Krožki Slovenske ženske zveze so prejeli vabilo k sprejemu častitega gospoda novomašnika in bodo takorekoč njegova častna straža, kar bo vsem navzočim v najlepši poklon.

Čestitamo častitemu gospodu novomašniku, njegovim staršem in sorodnikom, katere je dočakala visoka čast. Bog daj, da bi našel mnogo srečnih in zadovoljnih let v delovanju kot dušni pastir v velikem vinogradu Gospodovem. Bog živi!

Št. 27, North Braddock, Pa.—Drage sestre! Vsa čast tistim sestram, ki redno plačujete mesečnino in pridno prihajate na seje, ne ozirajte se na vreme. Zakaj se ene tako težko udeležujete mi pa res ni znano. Lepo ste prošene, da bi prihajale v večjem številu. Zalagal moram vedno za ene in iste, ki ostaneja dolžne po tri in štiri mesece in to je sitno zame, ker nisem bankir in moj žep je tudi prazen. Odbornice smo najbolj žalostne, ker ne pridete k sejam. Potrebno je, da nekaj ukrenemo za dobrobit naše ročne

blagajne. Saj veste, da so vedno stroški, ker obdarimo vsako nevesto, mater ob porodu in tudi v slučaju smrti. Torej je vedno treba skrbeti za potrebna sredstva.

Poročati imam žalostno novico, da je predsednica Anna Tomašič padla, ko je čistila sobe in se močno pobila na nogo. Agnes Hraščak je imela težko operacijo in se zdravi na domu. Bolna je tudi Anna Durali. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravja, da bi vse prišle na prihodnjo sejo. Na majevi seji smo vse pogrešale našo vlogo predsednice. Prošene ste, da obiskujete bolne sestre.

Dne 3. maja se je poročila Zofi Kučič. Njena mama, Mary Kučič in tri sestre so članice SZZ. Čestitamo novemu paru in želimo obilo sreče in božjega blagoslova.

Na svidenje na seji!

Josephine Rednak, tajnica.

Št. 28, Calumet, Mich.—Nedelja, 11. maja ali Materni dan nam ostane v trajnem spominu. Pristopile smo skupno k sv. obhajilu in naše kadetke so nam napravile častno spremstvo ko smo korakale v cerkev, kar je napravilo na vse najlepši vtis in marsikateroga ganilo v srce, ko so hčerke častno spremenile svoje matere. Kako krasno nastopijo naše kadetke v uniformah. Zeleti je, da bi še več deklet pristopilo k Zvezji, v to našo lepo organizacijo. Upati je, da se bo v bližnji bodočnosti število kadetk pomnožilo, ki nas bodo v javnosti odlično zastopale.

Dekleta se pridno vadijo pod nadzorstvom Pat Svetisha. Tudi druge narodnosti se zanimajo za naš krožek ter prosijo za javni nastop, kadar je državni praznik. Zanimajmo se tudi me, da ohranimo narodno zavest v srcih naše mladine, da ne bo naš narod še dolgo let izginil iz površja zemlje. Živela naša dekleta in naša organizacija! Obilo uspeha vsem skupaj.

S sestram pozdravom,

Mary Stefanich, zapisnikarica.

Št. 33, New Duluth, Minn.—Prosim vas, cenjene sestre, da pridete vse na sejo 12. junija, ker je ravno na praznik sv. Rešnjega Telesa. Ako ni zadostne udeležbe, tudi ni mogoče ukreniti vsem v zadovoljstvo. Vsaka ima dobre misli in nasvete, kar bi služilo v korist celotni podružnici.

Št. 19 v Evelethu nas vabi na Zvezin dan, ki se vrši 13. julija v Evelethu. Izvolile smo odbor sestre: Ana Podgoršek, Ana Hren in Helena Urbanec, da poizvedo za posebni bus, kar ne bo prišlo drago na vsako osebo, ako se nas priglasi zadostno število. Zavzemimo se skupno za lep poset.

Poročam žalostno vest, da je sestra Lucija Rokavina izgubila 16-letno hčerko. Naše sožalje žalujočim sorodnikom in prijateljem. Naj počiva mirno v hladni zemlji.

Na bolniški postelji se nahajati sestri Stojevich in Denko. Vsem bolnim želimo popolnega zdravja.

Na svidenje na seji 12. junija!

Pozdrav,

Mary Spehar, blagajničarka.

Št. 36, McKinley, Minn.—Naše članice so zelo dobrosrčne in čeravno sem jim naročila, da ne smejo zame ničesar skupaj zbirati, so vseeno na tihoma delale ter me dne 27. aprila prav na spre-

ten način presenetile. Res čudno se mi vidi, da se me ne naveličate, ker ste mi že tolikokrat izkazale svojo ljubezen, ko sem bila že dvakrat v bolnišnici. Lepa hvala vsem skupaj v svojem imenu kot v imenu hčere Molly. Naj Bog vam stotero povrne! Lep pozdrav,

Amalija Tahija,
Box 88, Gilbert, Minn.

Št. 38, Chisholm, Minn.—Najlepša hvala vsem članicam, ki ste bile navzoče na seji v maju, ki je bila prav zanimiva. Ustanovile smo drill tim, katerega načelnica je Anne Zgonec, za kar ji vsa čast in čestitke. Po seji smo imele prav prijetno zabavo. Igrale smo karte in naše vrle kuharice so nas izvrstno pogostile in mizo okrasile s svežimi cveticami, na vsakem prostoru je pa bila majhna košarica, v kateri so bili bombončki. Na drugi mizi so pa bile razpostavljene nagrade in darila, katere so dobile članice. Naš cerkveni pevski zbor je nam prepeval lepe majniške pesmi in pa še tisto "Slišala sem ptičko pet" in "Glejte že sonce zahaja . . ." Mrs. Wajda je pa spretno spremljevala na klavirju. Najsrčnejša hvala vsem skupaj in na svidenje na prihodnji seji. Pozdrav,

Mary Knox, predsednica.

Z veseljem poročam, da je naša podružnica pridobila 20 mladih novih članic. Seja 7. maja je bila zelo živahna, ker nas je bilo več kot sto navzočih, ki smo pričale lepemu sprejemu in bile vse vesele videti polno dvorano zvestih sester.

Drage sestre! Prosim, da bi redno prihajale na seje, da bo vsaka bodoča seja prinesla nove ideje in priporočila, ki bodo služila podružnici v napredek. Sklenjeno je bilo, da priredimo po prihodnji seji kart pardi. Le pridite ter pripeljite vsaka prijateljico, da nas bo več.

Po zadnji seji je bil podan lep program na čast materam. Najprvo je setra Waida zaigrala na piano, ko smo korakale v jedilno sobo in po tem so nam članice prepevale lepe pesmice. Hvala sestri Waida in vsem tistim, ki ste pele. Lepo darilo je bilo poklonjeno najmlajši materi, Josephine Svigel in isto sta bili obdarovani Rose Gradisher, ki je prva pristopila v mladinski oddelek in Josephine Benchina. Po programu smo igrale karte in deležne smo bile dobrega prigrižka. Hvala lepa sestri Cvar, ki je bila predsednica odbora za ta program kakor tudi vsem, ki ste pomagale v kuhinji in prispevale, da smo bile lepo postrežene. Mize so bile bogato obložene, da je bilo podobno ohceti. Ko sem vprašala, zakaj so se toliko trudile, pa sem dobila odgovor, da se spodobijo praznično obhajati slavni Materni dan. Lahko je žal vsem, ki ste zamudile. Deževno vreme je oviralo pot vsem oddaljenim, toda bližnje pa bi lahko vse prišle. Torej pridite gotovo v juniju!

V bolnišnici so bile Frances Jenko, Centa in Kuzma, katerim se zdravje obrača na boljše. Bolnih je več članic, katerim želimo, da bi se kmalu pozdravile, zdravim pa priporočam, da obiskujete bolne sestre. Vsak bolnik je vesel obiska, zato pojdemo do njih ob vsaki priliki.

V veselje mi je poročati, da smo zopet ustanovile drill team, pri katerem

so vse mlade dekleta, katerim kličemo: dobrodošle in najlepši uspeh. Naša želja je, da bi nastopile v Evelethu na Zvezni dan 13. julija. Predsednica in jaz sva šli na vajo kadetk in sva bili začudeni nad lepim korakanjem. Brez skrbi se lahko reče, da bodo častno zastopale našo naselbino in tako bomo ponosne na naše kadetke, kamor bodo šle.

Lep pozdrav vsem sestram!

Johana Dolinar, tajnica.

Mrs. Mary Lušin

Žena mirnega značaja, dobrega srca in neumorna delavka za Zvezo je bila dolgo vrsto let naša sestra Mary Lušin, ki je zavzemala urad predsednice pri št. 41 deset let in kruta bolezen je vzrok, da se je morala odpovedati svojemu predsedništvu. Bila je resno bolna vse leto in tudi zdaj je še kar naprej rahlega zdravja, toda pri vsej svoji boleznini ima še vedno globoko čustvo za št. 41 in pride k sejam, kadar le more.

Žena, kot je Mrs. Lušin je zlata vredna pri vsaki skupini in naša Zveza je bogata zato, ker ima med seboj poštovne osebe kot je Mrs. Lušin. Bog jo živi in ohrani še mnogo let!

Vežbalni krožek, ki je imenovan po njej bo praznoval eno najlepših praznov v nedeljo 22. junija, ko bo blagoslovljen lep prapor, pod katerim se bodo zbirale pri bodočih nastopih. Iz ljubezni do patrone Mrs. Lušin, bo na novem praporju ime "St. Mary Cadets" in s tem bodo kadetke pokazale svoje versko prepričanje in zavednost kot tudi priprosilce blagoslov za zdravje Mrs. Lušin pod zaščito Matere Marije.

Vsi vemo, da je Mrs. Lušin ponosna na njene kadetke in tako smo tudi vsi drugi.

A. N.

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O.—Seja v maju je bila prav povoljno obiskana. Želeti je, da bi se vsake seje udeležile v tako lepem številu. Sprejeti sta bili samo dve novi članici, za drugi mesec upam, da jih bo več. Imele smo tudi kratek program na čast materam. Annie Godlar in Annie Klaus sta lepo deklamirali, za kar se jima srčkano

zahvaljujemo. Najlepša hvala sestri Udovich za lepo darilo, katero je prineslo prav zadovoljno svotico v blagajno. Dobila ga je Ana Planinšek.

Naša predsednica Ančka Prišel je te dni zelo zaposlena z delom in skrbmi, ki so pri veliki slavnosti kot bodo imele kadetke v nedeljo 22. junija, ko bo blagoslovljen nov prapor. Seveda tudi tajnica Ani Stopar je pridna in pomaga, kadar ji čas dopušča.

Ponovno apeliram na vse sosedne podružnice kakor tudi krožke in na cenjeno občinstvo v splošnem, da v obilnem številu posetite pomenljiva slavje. Me vam bomo ostale trajno hvaležne.

Članice šivalnega krožka so že tudi zgotovile prav lep namizni prt, katerega bo vsak vesel, kdor ga bo dobil. Najlepša hvala za njih trud.

Kart pardi, vršec se na 26. aprila, ni bil obiskan kot smo želeli. Med članicami je vse premalo zanimanja, vedno ene in iste se zvesto odzovejo, druge se pa nikdar ne pokažejo.

Po dolgi in težki boleznini se je v večnost preselila naša dobra sestra Jennie Novak. Pokojna zapušča soproga, dva sina in mlado hčerko, katera bo mamičco zelo pogrešala. Bog ji daj večni mir in pokoj. Preostalim pa sožalje in tolažbo.

Do svidenja na seji 3. junija, vas pozdravljam,

Ella Starin.

KAJ JE PRIJATELJ?

Kaj je prijatelj? Prijatelj je človek, v čigar navzočnosti si upal biti to, kar si. Tvoja duša sme biti pred njim razgaljena.

Noče te imeti ne boljšega ne slabšega. Poveš lahko svoje misli, izraziš svoja čustva. Dokler stojiš pošten pred njim, se nad ničimer ne zgraža, nič ga ne užali.

Prijatelj razume vsa protislovja v tvoji naravi, zaradi katerih te drugi slabo sodijo. Pri njem lahko prosto dihaš. Pred njim si smeš sleči suknjič in odpeti ovratnik. Njemu lahko priznaš svoje male nečimurnosti, sitnosti in napake, svoje malenkosti in svoje čudaštvo. Prijatelju se vse to razgubi, kakor da je utonilo v morju.

On razume vse. Ni ti treba, da si pred njim oprezen. Lahko ga celo zanemarjaš, zmerjaš. Vse to gre mimo njega. Rad te ima. Kakor ogenj je, ki vsa tvoja dejanja čisti. Kakor voda je, ki umije vsako tvojo besedo, kakor vino je, ki te ogreje.

Prijatelj te razume in razume vse. Z njim lahko jokaš in se smeješ, grešiš in molčiš. Pri vsem tem in pod vsem tem vidi, spoznava in ljubi—tebe.

Prijatelj je tisti, pri katerem si upaš biti to, kar si.

Št. 43, Milwaukee, Wis.—Nešetokrat se sliši o naravnih krasotah Californije, pa pravijo, da človek najbolj verjame, če se na lastne oči prepriča in te prilike sem se jaz poslužila že trikrat in vsakokrat se mi bolj dopade. Letos sem se podala v februarju v sončno Californijo za dvamesečno počitnice. Ne bom podrobno opisovala o krasnih razgledih, katere se vidi le tam, pač pa rečem, da katera ima količkaj priloge obiskati tiste prelepe kraje, naj gre tja in se poslužiti prilike, kajti ne bo ji žal. Jaz bi najrajši za stalno ostala tam.

Na tem mestu se iz srca zahvaljujem

**V BLAG SPOMIN POKOJNIM
SESTRAM, KI SO PREMI-
NULE PRI SLEDEČIH
PODRUŽNICAH**

- ŠTEV. 2**—Mrs. Johanna Nahtigal, 1923 W. 23rd St., Chicago, Ill.—Rojena 24. junija, 1886, pristopila 25. maja, 1934, umrla 8. aprila, 1941.
- ŠTEV. 12**—Mrs. Mary Lesjak, 2854 N. 33rd St., Milwaukee, Wis.—Rojena 22. marca, 1882, pristopila 4. maja, 1931, umrla 22. aprila, 1941.
- ŠTEV. 25**—Mrs. Pauline Lekse, 6606 Schaefer Ave., Cleveland, O.—Rojena 13. januarja, 1882, pristopila 13. marca, 1933, umrla 16. marca, 1941.
- ŠTEV. 25**—Mrs. Josephine Slogar, 1149 E. 63rd St., Cleveland, O.—Rojena 29. septembra, 1884, pristopila 12. maja, 1930, umrla 27. aprila, 1941.
- ŠTEV. 25**—Mrs. Rose Zalokar, 6412 Carl Ave., Cleveland, O.—Rojena 29. novembra, 1884, pristopila 13. julija, 1931, umrla 15. aprila, 1941.
- ŠTEV. 26**—Mrs. Dora Brozenich, 4317 Willow St., Pittsburgh, Pa.—Rojena 13. decembra, 1887, pristopila 8. avgusta, 1929, umrla 1. aprila, 1941.
- ŠTEV. 30**—Mrs. Anna Kocjan, RFD, Maple Park, Ill.—Rojena 15. junija, 1891, pristopila 3. marca, 1936, umrla 30. marca, 1941.
- ŠTEV. 32**—Mrs. Mary Cimperman, 967 E. 22nd St., Euclid, O.—Rojena 15. julija, 1900, pristopila 6. maja, 1930, umrla 2. aprila, 1941.
- ŠTEV. 43**—Mrs. Rose Evanich, 3730 W. National Ave., Milwaukee, Wis.—Rojena 26. avgusta, 1905, pristopila 12. marca, 1933, umrla 2. aprila, 1941.
- ŠTEV. 49**—Mrs. Alesandra Bonazza, 20308 E. Miller Ave., Euclid, O.—Rojena 24. junija, 1885, pristopila 9. marca, 1936, umrla 6. aprila, 1941.
- ŠTEV. 74**—Mrs. Mary Rosenberger, 156 Maplewood St., Ambridge, Pa.—Rojena 23. avgusta, 1892, pristopila 17. aprila, 1936, umrla 19. marca, 1941.
- ŠTEV. 77**—Miss Rita Kambic, 1418 High St., N. S. Pittsburgh, Pa.—Rojena 24. junija, 1924, pristopila 3. januarja, 1939, umrla 20. aprila, 1941.
- ŠTEV. 79**—Mrs. Anna Kranz, 1128 Well St., Enumclaw, Wash.—Rojena 6. julija, 1889, pristopila 6. februarja, 1938, umrla 20. aprila, 1941.

Spominjajmo se jih v molitvah.
Naj jim sveti večna luč!

družinam Ajnik, Parkel in Strnad za vso naklonjenost, katere sem bila v obilici deležna za časa obiska.

Žalostna vest o smrti dobre sestre Rose Ivanich me je zelo potrla. Kako nanadno je nekaterim določena usoda težke izgube. Naše globoko sočutje potrtemu soprogu in sinu. Pokojni pa večni mir tam, kjer ni ne solz in trpljenja.

Najlepša hvala moji namestnici Mrs. Josephine Verbick za njeno vestno delo za časa moje odsotnosti. Posel je izvrševala v najlepšem redu in lepo izročila meni ob vrtnivi. Ponovno hvala vsem skupaj. Bog vas živi zdrave in vesele!

Mary Bevtz, tajnica.

V mesecu juniju se naša seja vrši na prvo sredo večer v navadenih prostorih in to bo v veljavi vsak mesec do oktobra.

Prihodnja seja bo zelo važna, ker imamo za razmotrivati o naši bodoči zabavi. Da bo ta zabava uspešna, je treba, da se vse potrudimo in delamo složno. Navada je taka pri naših družtvih, da kadar se prosi, da bi članice prišle skupaj in podale vsaka svoj navet, takrat ni dosti slišati in navadno pače delo na ene in iste članice, ki skušajo po vsej svoji moči za napredek in ko se kaj naredi, se sliši godrnjanje, da so vse ene naredile. Torej take besede so nepotrebne in nepremišljene in delajo podružnici prav malo koristi.

Vsaka članica je dobrodošla dati svoje mnenje in ima isto pravico, samo ako hoče dati glas ob pravem času. Pri naši podružnici smo precej složne, rade bi pa videle stoprocentno kooperacijo od članic, ki nimajo časa pomagati pri zabavah in prireditvah, se pa ne zahteva drugega kakor moralno podpiranje.

Prav lepo smo se zabavale v Chicagu na turnirju tako smo odločile, da bomo šle vsako leto. Podružnice, ki letos niste imele timov, upamo, da se drugo leto vidimo. Ne bo vam žal, če se poprimete tega športa. Prav vesele smo bile, ker smo dobile nagrado in sicer pet dolarjev, katere smo dale v blagajno za prihodnje leto kegljaški skupini. Članice, ki se zanimate za kegljanje, ste prošene, da se javite že zdaj, ker prostor se mora najeti naprej.

Mrs. Woghelmuth je srečno prestala operacijo na očesu, nahaja se na domu. Članice ste prošene, da jo obiščete.

Naša tajnica Mary Bevtz se je vrnila iz Californije; prinesla je prav lepe broške za kegljačice, za kar se v imenu vseh prav prisrčno zahvalim.

Gospa Bevtz je tudi prevzela nazaj svoje tajniško delo. Na veselo svidenje v sredo, 4. junija zvečer!

J. Verbick.

Št. 45, Portland, Ore.—Seja 9. maja je bila precej povoljno obiskana, lahko pa bi vas bilo še več pričujočih, ako bi se zavedale dolžnosti članic. Po seji smo imele domačo zabavo. Igrale smo igro, pri kateri je bila nekaterim sreča mila, da smo dobile darove. Sestra Končulat je dobila kar tri nagrade. Tem potom se iskreno zahvaljujem vsem članicam, ki so karkoli pripomogle do boljšega uspeha za korist domače blagajne.

Prosim vse tiste članice, ki že delj časa dolgujete, da poravnate, ker iz

blagajne se ne more zakladat mesec za mesecem. Na aprilovi seji smo sklenile, da plača vsaka članica 50 centov v ročno blagajno za leto 1941. Stroški so stalni, dohodki pa ne, vsled tega smo morale nekaj ukreniti v to korist.

V bolnišnici je sestra Babich, katero obiščite. Želimo ji hitrega okrevanja. Vabim vas vse v velikem številu na prihodnjo sejo, vas pozdravlja,

Louise Stružnik, tajnica.

Št. 53, Cleveland (Brooklyn), O.—Vse smo bile veselo presenečene nad lepim izidom naše veselice, ki se je vršila dne 26. aprila, 1941 v Domu Zapadnih Slovencev na Denison Ave. Najlepša hvala vsem posetnikom ter vsem delavkam in natakarkjem. Prav lepa hvala Mr. Arharju za prijazno pomoč in zdaj smo dobile še njegovo soprogo in mater, da sta pristopili k naši podružnici. Upam, da se je tudi novim članicam, katerim kličem: dobrodošle, dopadlo na tej veselici.

Ze več mesecev pogrešamo našo agilno sestro Franz, ki je bolna, da ne more na sejo in tudi prireditelj je zamudila, kar je bilo vsem v žalost. Vsem bolnim sestram želimo, da bi skoraj okrevale in se vrnile zdrave med nas.

Pozdravljene vse sestre SŽZ.

Mary Oblak predsednica.

Št. 54, Warren, O.—Seja v maju je bila lepo-število obiskana. Žalostno, toda resnično je dejstvo, da pridejo oddaljene članice večkrat na sejo kot tiste, ki stanujejo v bližini.

Sprejeta je bila nova članica Ana Gladd. Dobrodošla!

Predsednica Ana Petrič je recitirala dve lepi pesmici materam v počast. Kaj je mati, se največkrat zavedamo, ko je ni ali pa smo daleč od nje med tujimi ljudmi. Ne pozabimo svojih mamic in mamice ne svojih hčerk.

Prosim, da pridete v lepem številu na sejo 3. junija, ker imamo več važnih stvari za rešiti. Bodimo složne, ker v tem je prava pot do napredka!

Sestra zapisnikarica je izgubila dragega očeta dne 9. maja. Naj počiva v miru božjem. Preostalom žalujočim naše globoko sožalje.

Čestitke sestri Katherine Guzjak, ki je dobila sinčka-prvorojenčka. Nahaja se v Ambridge, Pa.

Naša cerkev bo kmalu izgotovljena, kar že vsi težko pričakujemo.

Rose Racher, tajnica.

Št. 63, Denver, Colo.—Našo sejo v aprilu je posetila glavna podpredsednica Mrs. Frances Rasket. Res škoda, da je bila tako majhna udeležba, ampak ni bilo zamere, ker je dež lil kot iz škafa. Raztolmačila nam je o večbalnem krožku. Lepa hvala za obisk, Mrs. Rasket.

Pred kratkim smo pokopali 16-letno dekle Matildo Horvat, hčer naše nadzornice Barbare Horvat, kateri izrekamo naše sožalje. Naj počiva v miru.

Dne 11. maja se je poročila naša nova članica Genevieve Koprivec, teden pozneje pa Emma Vukšinič, tudi nova članica. Novporočencem želimo obilo božjega blagoslova in sreče v novem stanu.

Vsem bolnim sestram želimo hitrega okrevanja. Upam, da nam je jubilejna kampanja prinesla najlepši uspeh..

Pozdravljam vse sestre,

Mary Kvas, tajnica.

J. G.:

JANEZ IN MICIKA

Janez je pijanček. Tako bi razsodil vsak pameten človek, ako bi ga vprašali za mnenje. Pa se je vendar pred nekaj leti našlo pridno in — človek bi vsaj pred tem dogodkom sodil — pametno dekle, katero je upalo živeti s tem človekom v zakonski zvezi. Ljubezni, pravijo, je velesila. Zato se ni ustrašila niti tedaj, ko je zvedela, da ob nedeljah zapravi ves tedenski zaslužek. Micika je verovala, da bo njena ljubezen spreobrnila Janeza in da se bo tudi on iz ljubezni do svoje žene odvadil pijače.

Saj veste, kako se spreobrne pijanec. Tudi Janez se dosedaj, še ni in prav malo upam, da bi se sploh kedaj.

Takole ob plačilnih dnevih opazujem delavce, ki vro iz tovarn. Starejši — obraze imajo že razorane in hrbte rahlo sključene — jo mahnejo kar proti domu. — Potem so pa mladi možje, katere doma čaka družinica. Sami so v družini za zaslužek; ob plačilnem dnevu pa vendar ne more, da bi ne nesel domov še kakšen priboljšek. Svoje malčke je navadil tako in sedaj pričakuje vsako soboto. — Pa so še drugačni, ki iz tovarne zavijejo naravnost v salon. Pa jim ni hudo, ko gre zaslužek težkega dela v nekaj urah po grlu.

Ako popivajo mladi fantje, se jim včasih prizanesljivo smehljam, in jih tudi opravičujemo, da jih bo že pamet srečala. Če so pa to zakonski možje in družinski očetje, potem nas obide nekakšna sveta jeza, da bi hoteli kar s silo ukrotiti take nespametnike in jih prisiliti k varčevanju. Obenem pa pomilovaje mislimo na ubogo družino, katero preživlja tak gospodar.

V Janezovi družini je še takole: ob plačilnih dnevih, ko druge delavske žene plačujejo po trgovinah tedenske račune in kupujejo za naprej, gre Micika pozno zvečer iskat pijanega Janeza, da ga z mnogimi prošnjami vendarle spravi domov. In ko bi marsikatera žena na njenem mestu rekla pikro besedo ali vsaj s solzami hladila svojo žalost in jezo, Micika lepo mirno odgovarja na vse pijančeve neslanosti. Zvraven pa preišlja, koliko "žeht" bo oprala prihodnji teden, da bo mogla preživeti družino: Janez je itak vse zapil.

Pa sem zadnjič hotela Miciki potolažiti tako, da sem se malo pojezila in dejala: Kaj vendar misli tak brezvesten kakor je njen Janez; ves teden gara samo zato, da je v soboto večer pijan in da potem razsaja po lastnem stanovanju in razbija svoje premoženje! Mislite, da je držala z menoj? Kaj še! Niti prav ji ni bilo, da sem začela tak pogovor in skoraj nejevoljno mi je razkladala: "Janez bi se nikdar ne zavlekel, ako bi ga ne zapeljala družinica. Pa je vesel in zabaven človek in zato ga imajo fantje radi med seboj. V gostilni beseda da besedo, za kozarcem mu natakajo kozarec toliko časa, da ga popolnoma omotijo. Potlej pa ne ve, kaj dela in začne plačevati za vse omizje in tako gre vsa tedenska plača. "Pa so le fantje, ki ga zvabijo s seboj, največ krivi."

Na, pa sem imela. In veste, kaj sem zadnjič videla. Za denar, katerega je sama težko prisluzila s pranjem, je v soboto večer kupila še — pijačo. Pojasi mi je: "Če ga jutri opoldne spet

prime tista njegova sila, ga morda vendarle obdržim doma, ako mu bom mogla ponuditi kakšno pijačo."

Kakor bi Micka tudi brala one stavke, da mi nismo na svetu, da bi nas drugi razumeli, ampak da jih mi razumemo. Ker je mož pijanec, zato ona še toliko bolj skrbi zanj: morda ga z dobro besedo in s pristradanim priboljškom vendarle nekaj časa priklene na dom in odtegne od salona. Če jo on ponižuje — kakšen ugled pa neki uživa pijančeva žena — zato se ona ne pogovarja z vsemi klepetuljami o moževih slabostih in ne čaka, da bi udrihnile po njem, njo pa v obraz pomilovale, za hrbtom pa se ji posmehovale, češ. "Saj ga je prej videla," ali "Sama je kriva, ker molči!" . . .

Kri ni voda. Ljubezni ne premine. In če Janez ni takšen, kakor je obljubljal pred zakonom, ona kljub temu zvesto drži svoje obljube. Morda se ji posreči vzgojiti otroke tako, da bodo očeta vseeno usmiljeno ljubili in spoštovali, ko bodo vedeli, da deluje le pijača in da ima drugače zlato srce.

Eno pa je gotovo: Šele odrasli bodo vedeli prav ceniti in spoštovati njihovo močno in duševno veliko mater, revico Miciko, katera je svojim otrokom vendarle znala ustvarjati dom.

POPRAVEK

Med imeni članic častnega reda je bilo pomotoma poročano prvo ime tajnice št. 24. Glasiti se bi moralo Angela Strukel; pridobila 88 novih članic. Prosimo, da se vzame ta popravek v blagohotno naznanje.

Št. 64, Kansas City, Kans.—Naše seje so v tem letu prav živahne in po seji imamo vselej okusna okrepčila, da smo potem še v boljšem razpoloženju. Lepa hvala Mrs. Ani Bajuk in Theresa Cvitkovič, ki sta nas pogostili pred par meseci ter tajnici Josephine Toplikar, ki nam je prinesla iz kota rdečega, po katerem se lahko govori. Mrs. Jankovič in Mrs. Fabec sta tudi prinesli nekaj dobrot, za kar smo vse hvaležne. Meseca aprila nas je pa pogostila bivša predsednica Agnes Zakrajšek, ki je praznovala svoj rojstni dan in nas postregla z dobro kapljico, kakor tudi Mrs. Orel, potem nam je pa še sin od Mrs. Orel zaigral vesele poskočnice na harmoniko, da je bilo veselje. Vsem skupaj prisrčna hvala za požrtvovalno zanimanje. Le tako naprej, naj bodo naše seje vedno vesele.

Dne 8. maja smo imele pa še največjo udeležbo, ker smo razpravljale o veselici, ki smo jo priredile v korist ročne blagajne. Minilo zimo smo imele več bolnih članic in se je za vsako posebej plačalo iz blagajne za sveto mašo. Želimo vsem bolnim sestram ljubelega zdravlja.

V tej kampanji se je naša podružnica pomnožila za 12 članic. Hvala Mrs. Toplikar, Mrs. Stampfel in Mrs. Bajuk za vaš trud in ljubezen, katero gojite do podružnice in Zveze. Več nas je, ki imamo svoje hčerke pri Zvezi in bi bilo lepo, ko bi vse matere pazile na to, da so njih hčerke članice, potem bi se tudi me ponašale z večjim številom. To bi se prav lahko uresničilo med nami!

Pozdrav vsem sestram SŽZ!

Theresa Cvitkovič, predsednica.

A. Funtek:

O MRAKU

Iz stolpa se mi zvon doni,
ko vlega mrak se po vasi.
Le doni, zvon, iz temnih lin,
le vzbujaj mi na dom spomin!

Le zvoni mi tako glasan
in milo poj čez tujo plan;
dasi mi v srcu polje jad,
zvonjenje tvoje slušam rad.

Ob glasih teh se mi zazdi,
da v daljni svoji sem vasi,
kjer ni mi tuj noben obraz,
pozna me vsak, vsakogar jaz.

Zato pa, zvon, le zvoni mi,
na tuji zemlji doni mi,
ti zvon večerni, zvon iz lin,
le vzbujaj mi na dom spomin!

Št. 72, Pullman, Ill.—Prijazno prosim vse članice naše podružnice, da posestite sejo 10. junija, ker imamo važne stvari za rešiti in razmotrivati. Treba se bo pogovoriti radi skupnega izleta v Lemont in ako bomo napravile kaj za dobrobit podružnice. Ne vem kaj je vzrok, da ste postale tako mlačne. Saj nas je precejšno število, pa se nobena ne domisli, da bi kaj napisala za v našo Zarjo. Samo brale bi in vsaka pravi: "Najprvo pogledam, če je kaj novic iz Pullmana." Kako pa mora to biti, ako se nobena ne potruži, da bi kaj napisala. Prihodnjič bodite bolj marljive tudi v tem oziru.

Med nami je nekaj bolnih članic, imena vseh mi niso znana. Mrs. Janc je še vedno bolna in tudi Mrs. Pilgrim. Želim, da bi vse sestre okrevale in prišle k lepim mesečnim sestankom.

Na seji v maju smo sklenile, da bomo imele domačo zabavo po seji 10. junija. Torej ne pozabite priti!

S sestriškimi pozdravi,

Jennie Oražem, predsednica.

Št. 77, N. S. Pittsburgh, Pa.—Najlepša hvala vsem podružnicam, ki ste se v tako lepem številu udeležile naše obletnice. Ne bomo vas pozabile in v enakih slučajih bomo vam radevolje povrnile, ker imamo tudi pri nas članice, ki rade povasujejo pri sosednih podružnicah. Dosedaj nismo še nobeno povabilo prezrle.

Zahvaliti se moram tudi vsem tistim članicam, ki ste pomagale do lepega uspeha. Vsem skupaj in vsaki posebej prav lepa hvala za sodelovanje in za okusna jedila in pijačo, katero ste prinesle brezplačno. Se enkrat prav lepa hvala!

Vabim vas vse na sejo 3. junija!

Pozdrav!

Mary Chnart, tajnica.

Naznanilo in zahvala

Želim se javno zahvaliti vsem, ki ste na en ali drug način olepsali zadnjo pot moje nepozabne hčerke Rita Kambič, katera je za vedno zatisnila svoje oči 20. aprila, 1941 ter po dolgi in mučni boleznini zapustila ta svet v najlepši dobi, stara 16 let. Srčna hvala vsem, ki ste bolnico obiskovali in jo tolažili. Bog vam vsem stotero povrni.

Hvala častitim gospodom Holy Name cerkve, častitim šolskim sestram, pogrebem ter šolskim otrokom za ginja slovo pri odprtih raki in spremstvo na cesti. Najlepša hvala vsem

članicam in še posebno predsednici Mrs. Knaus, za cvetlice in sveče ter za v srce segajoče poslovilne besede. Hvala vsem za krasne vence in za svete maše zadušnice. Hvala vsem, ki ste dali svoje avtomobile na razpolago kakor tudi vsem, ki ste prišli čut in moliti za pokojno. Bog vam povrni.

Tebi, drago dete, pa naj sveti večna luč in počivaj v miru božjem.
Mr. in Mrs. Anton Kambič in družina.

Št. 79, Enumclaw, Wash.—Poročam žalostno vest, da je smrt ugrabila iz naše srede priljubljeno sestro Ano Kranjc. Akoravno je bila njena bolezen neozdravljiva, bili smo globoko ganjeni, ko smo slišali o njeni smrti, ker na videz je bila močne postave in ni nikdar tožila o svoji bolezni. Toda smrt ne izbira si-li mlad, star, bogat, reven, priljubljen ali ne, ampak zamahne s svojo koščeno roko, kjer se ji zazdi ter pokonča življenje. V bolnišnici se je nahajala štiri tedne. Na večer, predno je bila odpeljana v bolnišnico, sem jo obiskala ter bodrila, da naj gre tja brez skrbi, ker ji bodo pomagali, kar smo vsi upali, da se bo zdrava vrnila med nas, toda 20. aprila, 1941, je izdihnila svojo dušo. Rojena je bila v naselbini 6. julija, 1889, k Zvezi pristopila 6. februarja, 1938 in pokopana 23. aprila, 1941. Spadala je k trem društvam, ki so se korporativno udeležila sprevoda. Posebno čast pa ji je izkazala podružnica št. 79 SZZ. Članice so imele na prsih pripet bel nagelj v znak sožalja in v rokah gorečo svečo. Tako smo ji napravile špalir in jo spremile v cerkev in ji stale ob krsti kot častna straža, ravno tako na pokopališču ob odprtem grobu. Ko je predsednica prečitala nagrobni pozdrav, so stopile članice v vrsto ter položile bel nagelj na njeno krsto. Bil je ginljiv prizor, ki je privabil marsikateremu solze v oči.

Pokojna zapuščala žalujočega soproga, dve hčeri, pet sinov, dve vnučinki, 82 let staro mater, pet sester, dva brata in veliko sorodnikov. Da je bila priljubljena, je pričal njen pogreb, ker cerkev je bila polna ljudstva in vencev je bilo za dva vozova. Podružnica je tudi poklonila lep venec in za svete maše. Tebi, prerano umrla sestra kličemo: počivaj v miru v jamici tihi. Naj Ti cvetijo cvetke pozimi in poleti. Me se bomo spominjale v molitvi kot dobre sestre.

Čenjene sestre, vabim vas na prihodnjo sejo, ker imamo več važnih točk za rešiti. S pozdravom,

Josephine Richter, predsednica.

Smrt nam je pobrala zvesto sestro Ano Kranjc, ki je bila naša članica tri leta, ter redno prišla k sejam in zato jo bomo zelo pogrešale. V tolažbo nam bo edino zavest, da se snidemo nad zvezdami. Počivaj v miru in večna luč Ti naj sveti!

V kampanji nismo imele uspeha, ker pri nas je težko agitirati, mogoče bo več sreče prihodnjic. V maju je praznovala naša podružnica petletnico svojega obstoja. V ta namen smo privedile kart pardi dne 15. maja v Krain dvorani, da smo nekoliko pomagale naši ročni blagajni, ker se počasi izčrpuje.

Pri nas imamo krasno pomlad, vmes so tudi deževni dnevi, ki pa koristijo rastlinam.

Pozdrav in obilo zadovoljstva želim vsem skupaj!

Ivana Chacata, tajnica.

Št. 88, Johnstown, Pa.—Drage sestre! Najlepši poklon vsem, ki ste se v tako lepem številu udeležile skupnega sv. obhajila na Materni dan, ki je za našo podružnico najpomembnejši dan v letu, ker je naša podružnica bila ustanovljena na Materni dan 8. maja, 1938. Čestitke vsem skupaj!

Drage sestre, dovolite mi, da vas ponovno opomnim radi zaostalega dolga na asesmentu in mi sporočite ali sploh mislite plačati ali ne, ker naša podružnica rada pomaga sosestram, toda boste toliko prijazne, da mi naznanite, ako mislite pustiti, da ne bom naprej zalagala. Toliko bo storila vsaka poštna žena, namreč, da dolg poravnava in sporoči njen namen, da se znam ravnati. Pozdravljene!

Mary Lovše, tajnica.

Št. 89, Oglesby, Ill.—Kako lepo je zdaj povsod, ko se je narava prebudila k novemu življenju. Ptički, rastline, drevje in tudi živalice, ki so spale vso zimo so vse oživele. Morebiti se bodo predramile tudi naše članice in se spomnile, da bi bilo lepo, ko bi se udeležile mesečnih sej, vsaj parkrat v letu. Res nas pride na sejo par ducatov, toda smo vedno ene in iste. Kje ste pa druge? Zakaj ne bi prišle večkrat skupaj, dokler smo še zdrave in žive? Pokažimo, da smo ponosne članice Slovenske ženske zveze in si zveste prijateljice. Saj ravno sedaj, v tem razburkanem času, tako resno potrebujemo drug drugega. Kako smo srečni mi, ki živimo v deželi svobode in se brez skrbi skupaj shajamo. Našim rojakom v domovini ni tega dovoljeno. Ljudstvo v naši nekdanji domovini trpi, joka, umira, pa ne ve zakaj! Grozna nesreča jih je zadela in tudi mi trpimo z njimi. Z roko v roki jim bomo nudili pomoč ter pomagali svojim dragim, kadar nam bo zopet mogoče. Mi, ameriški Slovenci in Slovenke moramo biti sedaj veliko bolj združeni, kot kdaj poprej. Nihče ne ve, kaj zna prinesiti prihodnjost.

Prvi slovenski fant v naši naselbini, ki je bil klican služiti stricu Samu je Frank Krnc, sin naše sestre Alojzije Krnc. Poročila se je tudi njena hčerka Eunice z Georjem Zupan-om. V zakonski stan sta tudi stopila Sophie Klanšek in Johnnie Rančigar. Vsi imenovani so sinovi in hčere naših članic. Bog jim daj blagoslov v novem stanu.

Čestitamo sestri Mary West, ki je dala življenje 11. otroku, dasi še mlada. V družini je sedem fantov in štiri deklice. Želim, da bi vse štiri postale naše članice. Vsi so zdravi in čvrsti kot oče in mati. Ponosno smo na družino West.

Bolnih je tudi več naših članic. Nesrečno je padla sestra Terezija Dušak in si zlomila roko. Ker je vedno dobre volje, se ji hitro zdravi. Članice prosim, da obiščejo bolne sestre. Posebno vam priporočam našo družabno članico Ano Stubler, ki bo zelo vesela obiska.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da bo vsaka članica prispevala na seji en cent in ena navzočih bo pa dobila toliko centov, kolikor je članic na seji.

Če nas bo več, toliko več bo centov.

Vsem članicam, ki so praznovale v aprilu in maju svoj rojstni dan, in nam postregle po seji, kličem: hvala vam vsem skupaj in Bog vas živi še mnogo let v zdravju in zadovoljstvu.

V zadnji kampanji smo napredovale za 11 članic, šest v odrasli in pet v mladinski oddelek. Vseh skupaj nas je sedaj 102. Moja srčna želja je, da bi držale skupaj in da bi se naše število množilo vsako leto. Bog vas živi!

Pozdrave tudi sestram v Granville, kjer se tako malokdaj vidimo.

Mary Meglich, tajnica.

PONOVI OPOMIN UREDNICE

Čenjene dopisovalke zopet prosimo, da se navadite na točnost pri pošiljanju prispevkov za v Zarjo. Datum 12. v mesecu je zadnji dan za dopis in to morate vpoštevati. Nekatere se sploh ne zmenite na to, da bi ob času poslane dopis na uredništvo, zakaj ste v tem oziru brezbrizne, nam ni znano. Ponovno poudarjamo, da odslej bodo dopisi, ki pridejo na uredništvo po 12. v mesecu morali enostavno počakati za drugo številko. Le pri podružnicah, kjer imate sejo po 12. bomo dali še tri dni časa, to je do 15. v mesecu. Ako ne bo dopis priobčen zaradi vaše zakaselnosti, potem se ne jezite na nas, ker bo krivda popolnoma vaša. Prijazno vas prosimo, drage sestre, da blagovolite vpoštevati te vrstice. Članice hočejo Zarjo takoj prvega v mesecu in to je nemogoče izpolniti pod sedanjo navado nekaterih.

Torej prosimo prav lepo, da ste točne!

MOLČATI JE TEŽKO

Za to, da molčiš, je treba večsah mnogo premagovanja. Kako rad bi se človek kdaj pa kdaj postavil pred drugimi s svojim znanjem s tem, kar ve o ljudeh. Vendar se mora brzdati, ako noče zlorabiti zaupanja, ki mu ga izkazujejo. Med molkom in zamolkom pa je velika razlika. S tem, da kaj zamolčiš, lahko škoduješ, a tudi koristiš. Samo obzirno srce ti more svetovati, kdaj je čas, da izpregovoriš in kdaj da molčiš.

Ako nam kdo zaupa srčne skrivnosti, ako nam ljubeči ali zaljubljeni ljudje razodevajo čustva, ki jih navdajajo do drugega bitja, se jim ne muzajmo in se ne delajmo vzvišenih. Človeško čustvujemo z njimi in spoštujemo čustva drugih ljudi.

Proti tretjim osebam ne smemo nikoli govoriti o takih rečeh. Prav ženske so nagnjene, da se norčujejo iz stvari, ki vznemirjajo druge do dna duše.

Človek se mora sam vzgajati k molččnosti in zamolčljivosti, če mu priroda ni dala tega daru. Časih se moramo znati tudi posiliti in biti tiho. Navadno nastane prepričanje, ako je preveč besed. V takih primerih je prikladnejši molk potem, ko si kratko in jasno povedala svojo misel.

Telo je glasbeni instrument, duša je virtuoza. Če je instrument razglašen, ne more igrati najin človek pa naj si bo še tak umetnik.

Marsiko bije s kladivom po steni in misli, da zadene vsakokrat žebelj na glavo.

Lačen želodec sovraži dolgo pridigo.

Danes vam bom povedala—
Kako je prišel Marko Počas—ne v
nebesa.

Kakor vsem božjih ljudem, je tudi Marku odklenkalo. Umril je in se napotil proti nebesom. Ni se dosti pomišljal, k večjemu ga je motilo vprašanje, če imajo tudi v nebesih kaj pi-jače. Dolgo je moral Marko romati, predno je prišel pred nebeška vrata. Malo tesno mu je bilo pri srcu, ko je potegnil za zvonec pri vratih, ko se je spomnil svojih grehov. Vrata so se točno odprla in ven pride debel gospod z dolgo brado, v gorki halji in mehkih copatah. V roki je držal dolgo porcelanasto pipo, kakoršno je imel moj stric Tone v starem kraju.

"Ah, to mora biti sam sv. Peter," se je razveselil Marko, pa tudi kar malo ustrašil, kaj bo.

"O! Ti si Marko Počas-ne," reče sv. Peter in puhne dim iz fajfice. Nekaj časa sta se oba radovedno gledala, potem pa sv. Peter vpraša:

"Kaj pa hočeš, Marko?"

"No—v nebesa bi rad šel," in se čudi, da ga sv. Peter sploh o tem izprašuje.

"Veš, ljubi moj Marko," pravi sv. Peter. "pri tebi bo to težko. Ti nisi v celem svojem življenju kaj prida delal. Izbral si si policijski posel, ki je najlažji na svetu. Takole na vogalu lenobo pasti in količek sukati, to vendar ni nobeno delo. Poleg tega si bil dostikrat pijan. Ali si sploh kdaj v svojem življenju napravil kako veliko dejanje?"

Marku je kar vroče postajalo. Prične se glasno izpraševati: "Ali sem kdaj storil kako veliko dejanje? Da—če takole pomislim, se res ne morem ničesar spomniti. Svojo službo sem bolj slabo opravljal, včasih sem v Zarji kakšno rekel, da sem ženske jezil, kar pa seveda ni veliko dejanje."

"Potem te pa ne morem pustiti v nebesa," godrnja sv. Peter

Marko napeto premišljuje. Pot mu stopa na čelo, ihti in stoka, morda bi se šel priveril, če bi ne stal pred sv. Petrom, pa na nič se ni mogel spomniti.

"No, kaj je?" nejevoljno vpraša sv.

Peter, ker mu je pred nebeškimi vrati preveč vlekle, bil je namreč ravno takrat malo prehlajen.

Kar naenkrat se pa Marku posveti: "Da, sem se že spomnil! Enkrat sem našel denarnico, kjer je bilo \$100, pa še listek je bil v njej, kjer je bilo zapisano lastnikovo ime. Še tisti dan sem vrnil denarnico človeku, ki jo je izgubil."

"To je bilo seveda lepo in pošteno, ampak zmeraj ne še veliko dejanje," je menil sv. Peter.

"Ampak—jaz se denarja še dotaknil nisem," je podčrtaval svojo poštenost Marko.

"Saj bi to bil tudi greh," reče sv. Peter in potegne dim iz pipe.

"Toda jaz sem bil takrat hudo lačen," je zaklical Marko in bil prepričan, da ga bo zdaj gotovo pustil v nebesa.

Sv. Peter je pa samo rekel: "Potem je to še veliko lepše, da si vrnil denarnico, a še vedno ne veliko dejanje."

"Sv. Peter, celo uro sem moral hoditi do tistega človeka, ki je izgubil denarnico."

"Potem je bilo še veliko lepše zate, a še vedno ne veliko dejanje."

Marko je mrzlično premišljeval, kaj bi še rekel, sv. Peter se je pa počasi pričel obračati proti nebeškim vratom. "Sveti Peter!" je kričal Marko. "Celo uro sem moral hoditi do tistega človeka. Celu uro . . ."

Sveti Peter je sočutno mignil z rameni, rekel pa ni nič. "—pri tem pa še v noben salun nisem šel," je dopolnil Marko.

"Ampak to vendar ni nobeno veliko dejanje," je menil sv. Peter in že pričel odpirati nebeška vrata, da bi odšel.

"Kaj? To ni veliko dejanje?" je kričal Marko. "To ni veliko dejanje, ko sem moral pri tem—štel sem vse zaporedoma—iti mimo 24 salunov—?"

Zdaj se je sv. Peter nasmehnil in rekel:

"Potem pa seveda . . ." in smehljaje je sv. Peter pustil Marka v nebesa.

Natančno se mi je vse to zadnjo noč sanjalo. Saj ni čuda! Marko se že od Božiča ni oglasil, morda jo je pa res ubral na oni svet, ali pa ima njegov "Edgar Bergen" tisto hudo bolezen, ki se ji lenoba pravi.

SPOMIN NA STARO DOMOVINO

"Mati zakliče, pridne deklīče, hitro vstanite—prat se mudi . . ." Ta slika je bila posneta v Žužemberku v stari domovini po Miss Evelyn Fabian, leta 1938.

D. Ž.:

MODRA ŽENA

Modra žena je za svojega moža vedno pripravljena. Povsod z njim sodeluje in gre večkrat, ker ga to zabava, z njim ob večerih.

Modra žena zna moža prikleniti na dom. V njenem stanovanju je prijazno, in včasih se kaka domača slavnost v dvch, da se ljubezen osveži.

Modra žena se brž pogleda v zrcalo, preden pozdravi svojega moža. Ve, da ima mož rad ženo, ki ni lepa in njegova samo takrat, kadar pride obisk.

Modri ženi je tudi vprašanje želodca važno. Svojemu možu kuha, kar rad je, četudi je včasih kaj takega zraven, kar nikakor ni po njenem okusu.

NEUMNA ŽENA

Neumna žena nima nikoli časa. Samo kadar telefonira s svojo prijateljico, včasih to pozabi. Potem sme celo mož čakati na svojo večerjo.

Neumna žena nakupuje in hodi po svojih opravkih popoldne, ko pride mož domov. Potem se pa čudi, če hodi mož večkrat, kakor je prav, v salon ali karte igrat.

Neumna žena nima smisla za urejeno domačnost. Tako nerazveseljava, kakor je sama, je tudi njena miza pri večerji. Ni čuda, da možu jed ne diši. Neumna žena gre svojemu možu, če pride izjemoma enkrat šele ponoči domov, vsa objokana naproti. Bolje bi bilo, ko bi sploh ničesar ne opazila.

SIROTA JAZ OKROG BLODIM

Sirota jaz okrog blodim,
ubog ciganski otrok,
v samoti tihi se solzim,
me čuva mili Bog.

Ko sem na vasi se igral,
nikdo ni maral me,
nikdo mi roke ni podal,
le vsak me karal je.

Sprejmite, prosim, me med se,
kako vas rad imam!
A rekali so mi smeje:
Cigan naj bo le sam!

Zato pa hodim v temni log,
kjer ptički žvrgole,
tam zabi tuge in nadlog
užaljeno srce.

ŽENA IN DOM

Zbira Frances Sušelj: DOMAČA KUHINJA

Telečja rižota

Deni v kozico mast in ko je vroča, drobno zrezane čebule, ko zarumeni, dodaj žličico masla, na drobne kocke zrezanega telečjega mesa in zbranega riža; premešaj in zalij z vrelo vodo ali juho ali vsakega pol in osoli. Ko zavre, premešaj in pusti pol ure, a ne mešaj več.

Štruklji s svinjino

Naredi vlečeno testo kakor za štruklje brez jajca, a dodaj malo masla. Vmešaj dve žličici masla, soli in dva rumenjaka; ko dobro naraste, prideni par žlic smetane in sneg iz dveh beljakov; s tem namaži razvlečeno testo, potrosi nanj na drobne kocke zrezano svinjino in eno žličico drobtin, zavij ter deni peč na pločevino. Pečeno razreži na dva prsta široke štrukeljčke, daj jih v jušni lonec ter na mizo.

Ajdovi žganci

V slani vodi vkuhaj en funt ajdove moke. Ko je nekaj časa vrelo, predri skozi sredo s kuhalnico in pokrij, da voda ves čas moko vre. Dobro je pa tudi, ako obrneš moko v loncu tako, da je zgornja stran spodaj. Vre naj 10 do 12 minut. Potem odlij nekaj vode, ostalo pa rahlo s kuhalnico zmešaj, vendar tako, da se ne vidi nič moke. Vlij še nekoliko vroče masti na žgance. Pokrij lonec ter pusti stati še nekaj minut. Nato nadrobi žgance z vi-

licami v skledo, zabeli povrh z vročimi ocvirki ter jih daj k čisti juhi na mizo.

Čebulna omaka

Deni v kozico dve žlici masti in žličico sladkorja. Ko se speni, prideni tri žlice moke; svetlorumeni dodaj tri žlice drobno sesekane čebule ter mešaj. Ko je že čebula rumena, prilij par žlic kisa in toliko juhe, da bo omaka gosto tekoča. Naj vre približno še pol ure. Ako treba, prideni še malo sladkorja in soli. Ali pa deni v mast prej čebule, in ko je rumena šele moke, ko še ta malo zarumeni, pa zalij in kisaj.

Frigana jetra

Namakaj en funt jeter v svežem mleku (eno uro); potem jih deni na desko, potegni kože z njih in jih zreži na tanke listke. Nato zarumeni v masti drobno zrezane čebule in žličico moke, dodaj jetra, posoli jih in naglo obračaj na hudem ognju. Prilij juhe in kisa, ko prevro, jih malo popopraj in daj urno na mizo.

Rahle omelete

V globoki skledi mešaj ali z metlico toldi, da se prav dobro speni, dve celi jajci in pet rumenjakov, par žlic sladkorja, par zrn soli in malo limonove lupine. Naredi iz pet beljakov sneg in ga z žličico moke rahlo primešaj. Nato dobro namaži s maslom veliko plitvo in podolgovato pločevino (pekačo) vlij

v njo testo in porini v pečico. Ko je lepo rumeno, jo lepo upogni in poševno razreži. Lahko pa tudi pečeš v plitvi ponvi posamezne omelete.

Jabolčna kača

Napravi krhko testo in razvaljaj za nožev rob debelo s sladkorjem in cimetom, dodaj pest rozin in pest s presnim maslom sprazenih drobtin. Vse to zmešaj ter deni na razvaljano testo v podobi debele klobase. Zavij testo čez tako, da pride na vrhu klobase malo navzkriž, vmes pa pomaži z jajcem ter obrni klobaso tako, da je skupaj staknjena stran spodaj in jo pomaži z jajcem. Iz ostalega testa vreži s kolescem več prst dolgih in širokih trakov in jih položi poševno čez kačo. Pomaži tudi to z jajcem ter lepo rumeno speci. Nekoliko ohlajeno razreži na koščke.

RAZNI NASVETI

Svilene predmete peri in izpiraj v mlačni vodi. Ako bi bila voda zelo umazana, je treba ponovno napraviti milnato razstopnino. Potem pa izpiraj v čisti mlačni vodi. A ne ovijaj svilene stvari, temveč jih stiskaj. Potem zavij v suho brisačo in še vlažno likaj.

Krobano perilo (starched) se ne priprijemlje likalnika, ako dodaš škrobovi razstopnini nekoliko soli.

Voda, v kateri peremo meso, je zelo dobro gnojilo za lončne cvetlice.

A. Feler:

MATERINA ZMOTA

Profesor Ivan Gorec je stanoval s svojo materjo v majhni vili za mestom. Z ljudmi se ni veliko družil, zato so ga imeli za čudaka. Toda ni bil. Bil je človek zlatega srca.

Čeprav mu je bilo že 45 let, je bil še zmerom samec. In prav to mu je nakopalo ime čudaka. Temu se niti ne moremo čuditi: vsaka mati je vesela, če more svojo hčerko dobro omožiti. In tako se je tudi v tem malem mestu že marsikatera v duhu videla, da je tašča gospoda profesorja. Materere teh hčerk in mati profesorjeva so se pridno obiskovale, in sicer ponajveč, kadar je bil profesor Gorec doma. Gorec sicer tega ni imel rad, toda ni hotel biti nevljuden in je zato vselej pol urice žrtvoval materinim gostom.

Njegova mati bi bila rada videla, da bi se oženil. Ni mu pa zaradi tega nikoli očitala. Razumela je svojega sina in se sploh ni marala vmešavati v njegove srčne zadeve. Slutila je sicer vzrok sinovega čudnega vedenja, toda nikoli ni z njim o tem govorila, sin pa se je tudi izogibal vsakemu takemu vprašanju. Mati je videla v tem sinovo nezaupanje.

Zlasti v poslednjem času se ji je zdel sin zelo plah. Vedela je sicer, da ni o svojih srčnih zadevah nikoli veliko govoril z njo, toda v zadnjih letih se je še prav posebno izpremenil. Hodil je s povešeno glavo, kakor da neprestano nekaj premišljuje, in na njena vprašanja ali sploh ni odgovarjal ali pa prav na kratko. Po cele ure je hodil po svoji sobi, slišala je njegove odmerjene počasne korake, in kadar je pogledala v sobo, se je vselej nekako ustrašil, jo pogledal, kakor da ni z duhom prisoten, kakor da ga njena navzočnost moti. Videla je, da preživlja hud duševni boj, in večkrat se ji je zdelo, da zre iz njegovih oči skrita bolelost. Porodila se ji je celo misel, ali ga morda vendarle ne teži slaba vest: ampak to ni bilo mogoče, saj je poznala svojega sina, bila si je v svesti, da ga je vzgojila v poštenega moža.

Pred dvema dnevoma mu je prinesla neka njegova učenka knjige. Bila je osmošolka, zelo lepa in ljubezniva deklica. Na profesorjevo mater je napravila prav prijeten vtis. Da, zdaj se spominja: čez nekaj časa jo je sin v veliki zadregi prosil, naj jima da kak prigrižek. Ko ga je prinesla, ji je rekel: "Mati, to je moja najboljša učenka!" Tedaj je opazila, kako lepo je gledal to dekle. Videl je samo njo; kar požiral jo je z očmi. Še nikoli ni videla pri svojem sinu toliko notranje razburjenosti. Šele zdaj, ko je o tem premišljevala, se je začela zavedati podrobnosti.

Za Boga, da bi se bil njen sin morda pri 45 letih zaljublil v takega otroka? Žalostna slutnja jo je obšla.

"Moram z njim govoriti, drugače ni mogoče," si je re-kla v duhu, "saj hiti ta fant v prepad popolnoma neenakega zakona!" Kar ni mogla verjeti, da bi bilo to mogoče.

Ko se je Gorec zvečer vrnil, je bil nekoliko presenečen, ko je našel mater v svoji sobi:

"Mama, ti tukaj?"

"Da, Ivan—to—dekle, ki je bilo tukaj predvčerajšnjim . . ."
Gorec je pri teh besedah prebledel in komaj spravil iz sebe:

"Mama, za Boga, ti veš . . .?"

"Ne, nič ne vem, ampak zdi se mi, da moj sin pozablja, kdo in kaj je . . ."

Gorec je vzdihnil in sedel na stol.

"Ne, mama, motiš se; popolnoma se zavedam tega, toda slednjič ti moram povedati. Morda mi boš zamerila, morebiti bodo moje besede zveneje nekoliko trdo, ampak prosim te že vnaprej: oprost, to mora biti tako. Že 18 let vlačim s seboj očitek vesti. Ali se spominjaš Marte Količeve? Tiste krepkega dekleta modrih oči? Imela sva se rada. Ti si to vedela, pa nisi dovolila, čeprav je bila učiteljica. Misli-la si, da tvoj sin ne more hoditi z delavčevno hčerko. Ne bodi huda, ker te na to tako trdo spominjam, ampak res je, kakor sama dobro veš. Da bi ustregel tvoji želji, sva se na videz razšla, skrivaj pa sva se še zmeraj shajala. Imela sva se zelo rada. Kmalu nato pa je bila Marija nenadoma premeščena daleč od tod v odleglo vas. Kdo se je za to potrudil, mama, tudi gotovo veš. Marta te je hotela pred svojim odhodom še obiskati, vse ti je hotela odkrito povedati, ti pa si jo brezobzirno odklonila. Jokaje je odšla od naših vrat, v razburjenju se niti od mene ni poslovila. Vse to sem izvedel šele iz poznejšega pisma, ki mi ga je pisala. Pa tudi to, da se ji je rodila hčerka, in da bo pustila učiteljsko službo. To je bil vzrok, zakaj sem ti svoja čustva vedno tako skrival. Ves ta čas sem iskal Marto, a zaman.

"Kakor veš, sem moral prevzeti osmi razred po umrlem profesorju Sodniku. Najboljša učenka je prav ta, ki si jo predvčerajšnjim tukaj spoznala. Doma je iz bližnjega trga in se v šolo vsak dan vozi. Pred štirimi tedni sem govoril z njeno materjo . . ."

Gorec je nekaj časa molčal, nato pa nadaljeval:

"Mama, to dekle se piše—Marta Količeva, in njena mati pride jutri po očeta te deklice. Upam, da jo boš obzirno sprejela . . ."

YOUTH AND RECREATION BOARD
 DISTRICT 1—Mrs. Albina Novak, 1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio, president of Board
 DISTRICT 2—Miss Molly Sumic, 222—57th St., Pittsburgh, Pennsylvania
 DISTRICT 3—Mrs. Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Ave., Chicago, Illinois
 DISTRICT 4—Mrs. Frances Marinshek, 438 Sheridan St., Ely, Minnesota
 DISTRICT 5—Mrs. Dorothy Meister, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colorado
 DIRECTOR OF JUNIOR DEPARTMENT—Miss Albina Jancar 1686 E. 32d St., Lorain, Ohio.

SUPREME SECRETARY'S REPORT

BRANCH NO. 102 ORGANIZED

We bid welcome to branch No. 102, organized by Mrs. Johanna Artac in Willard, Wisconsin, on Mother's Day, May 11, 1941. Much credit is due to Supreme President Mrs. Prislund, for it was through her ardent corresponding with Mrs. Artac that this new branch came into realization.

It was not an easy task to organize this branch because the members live far apart on farms but through the enthusiasm and good will of Mrs. Johanna Artac, all difficulties were overcome and today we have a new branch.

Congratulations to the organizers and the new members of this branch with hopes that you will be making rapid progress in the future. The first officers of No. 102 are as follows: Mary Zupancic, president; Mary Zagar, vice-president; Anna Rovtar, secretary; Mrs. John Levar, recording secretary; Gertrude Godec, treasurer; Johanna Artac, Mary Lekan and Mary Salesnik, auditors. Meetings will be held every second Sunday in the month.

CAMPAIGN BULLETIN FOR APRIL, 1941

When this issue will be delivered to our members, the Jubilee campaign will already have come to a close. Every loyal officer and member is no doubt in hopes that the best of results were attained. As you all know, our goal has

been a thousand new members as a tribute to our fifteenth anniversary since the founding of our Union. Did we reach it? I hope, we won't be disappointed. Some of our officers and members have worked very hard and they deserve all the credit for their untiring efforts. The results for April are as follows:

JOLIET still in the lead.

MRS. MARY TERLEP, treasurer of No. 20, first on the list of workers.

MRS. MARY HROVAT, secretary of No. 15, still leading the secretary's list.

FRANCES KASHER second highest among the secretaries.

NO. 2, CHICAGO, second highest among branches.

MRS. MARY TOMAZIN, second highest among treasurers.

While making this report, I just received a nice number of new applications from Mrs. Mary Schimenz secretary of No. 12, Milwaukee, Wisc., and also from Mrs. Mary Korosic, secretary of No. 97. These reports indicate that the last weeks of the campaign will boost the results to the desired goal.

Thanking all the officers and members who took an active part in this campaign! Fraternally yours,
 JOSEPHINE ERJAVEC, secretary

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 1, Sheboygan, Wis.—At the last meeting Mrs. Therese Simonich was unable to be present but we may expect her at the next month's meeting when she will demonstrate her cherry strudel and promised a "bigger portion" for each one present.

We were glad to welcome new members Helen Valentencic, Emelia Udovich and Rose Francis.

Mrs. Mary Fedran surprised us by promoting eight new candidates all from Port Washington.

Mrs. Agnes Gergisch gave a summary on the Red Cross and asked members to co-operate for this worthy cause.

Mesdames Modez and Krainc were elected to represent the branch at the meeting of the Slovenian societies for the Yugoslav Relief.

Our Mother's Day program was a complete success, for which credit is due Mrs. Mary Fedran, chairman, and Mrs. Theresa Rakun, assistant chairman. We want to thank Father Van Handel for directing the English play and the men's quartet whose songs brought back pleasant memories. Our darling junior members and others who did so well with the recitations, the players who took part in both plays, and the Glee Club members, deserve our thanks and appreciation.

Before the program Mrs. Prislund honored the seven remaining members from the first three bowling teams or-

ganized in October 1929 who were the pioneers of bowling sport of the branch with special awards. Those honored were: Captain Christine Rupnick, Captain Margaret Fischer; Mesdames Anna Modez, Mary Ribich, Agnes Gergisch, Theresa Zagozen and Jane Gorenz.

In conclusion of the program, the entire cast with the audience joined in singing "God Bless America."

MARGARET FISCHER

No. 2, Chicago, Ill. — Our last meeting was well attended. It was grand to see so many of our younger members present. Of course, the reason was the bowling tournament which was held on May 3 and 4. Chicago was represented with eight teams. Joliet also had eight teams, Sheboygan seven teams, Indianapolis three, Cleveland three, Milwaukee two teams, South Chicago two teams and La Salle two teams which totaled 35 teams. Congratulations to all the winners and especially to our own girl Theresa Papesch who scored 504 in singles. She is the sister of our treasurer, Mary Tomazin, whom you all know. It was a big affair which ended in a grand way. Thanks to all who rendered assistance and to those who attended.

Our members are kindly requested to be present at our meeting on June 5.
 LILLIAN KOZEK, secretary

No. 9, Detroit, Mich.—June 8th, 3 p. m. is the date of our next meeting. Please be there because it is high time that more members take an active part in the meetings and other affairs. The road to success is found only through co-operation of every member, unless you'll show more interest in the future meetings, we haven't much to look forward to. No doubt every member could easily sacrifice a few hours every month and come to the meeting. It wouldn't take long to bring the branch right up to high standards. With united spirit we would soon reach success. At our last card party we made a profit of \$21.00 for our treasury. Many thanks to all who attended and to those who assisted wherever necessary.—The members received Holy Communion in a body on May 25.—Wishing a speedy recovery to all sick members. Greetings to all!
 ANGELA STUPAR, president

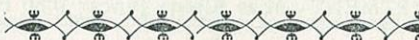
No. 15, Cleveland (Newburgh), O. —Here we are again, the bowlerets of No. 15 with our final report of the season. Our bowling tournament was a huge success. Thanks to the help that was contributed by all of the girls in team. Not one of them turned their backs to the tickets they were asked to sell, or the ads they were asked to get. We also found that Albina Novak is indeed a friend to our teams. She was always ready and willing to help us

when we needed her. She is one of the most pleasant of people to work with. We also wish to express our thanks to our friend and mother of the teams, Mrs. Mary Hrovat. She was there to do all the cooking for our banquet. So again, thank you, Mrs. Hrovat, for all the favors that you've done for us. We promise you that we won't forget it. Our thanks also to Joseph Kovach who was always there, willing to help us in any possible way. We are all very grateful to the bartenders for their splendid work at our dance and banquet. They were: Frank Dupley, Tony Chesnik, Charles Virant, and Bert Gorsky.

We wish to express our thanks to all of the bowling teams that participated in our tournament. We also appreciate the attendance of our First Vice-President, Mrs. Frances Rupert, at our dance and banquet. Now we shall turn to the bowlers themselves. We promise to keep our eyes off Julia Gorsky for awhile so she can keep her dates with her boy friend. Who is he? Bert? I guess we're all going to miss Alice Tratter's smile on Monday nights. We all know why that disappointed look has vanished from Ann Zaletel's face. Her hubby must kiss her good-bye now. So keep it up Frank. Emma Urbancic, we're all expecting to see you again when our bowling season will start so don't elope during our vacation. Why does Rose Urbancic blush so whenever some good-looking gentleman asks about her. It seems Elinore Hrovat is always in a hurry, even when she bowls. So be careful Elinore, watch that arm of yours. Helen Palget, a new bowler to join our team, has one of the most pleasant personalities and sweetest smiles. We are all going to miss Mary Novak with all her motioning and kicking at the alleys. Now that Antonia Glavic has given up puckering her lips, she keeps waving her arms when she misses those spars. Another pleasant personality is Jennie Zupancic who is very sweet and friendly; she is also a very good bowler. Alice Arko kept her arms around her hubby Lawrence at the dance. I guess some other girls would try to snatch him from her. Anna Peskar, we are all still waiting to be told who that young man was you kept waiting at E. 93rd St. Let us all in on your secret love. Another girl that keeps us all in suspense is Theresa Jeric. She still refuses to give us the name of the young fellow that she gave her address to. Angela Arko, we all know that you are still in love with your husband. Pa še how! "Ptičice" nam bodo pele. But Angela is truly a good sport. Although Theresa Mauer is left-handed she certainly can make those strikes. She is also a very jolly person, laughing at everything. Mary Perko's young rooter is still always on hand. Say Mary, how about having your hubby come out next season to root for you. Come on, Louis, bring your wife some luck. We are all looking forward to the day when Julia Turk will appear with a sparkler on her finger. She certainly goes to town on the dance floor with those good looking fellows. Vera Skufca

always bowls well when her son comes up to root for her. He should come up more often. Sophie Hovevar is certainly picking up in her bowling. We'll expect to see a 300 score game soon. So in conclusion I again say, we have indeed a very nice group of girls that we should all be proud of. So farewell girls, until next season. May you all have the best of luck until we meet again.

FRANCES KOVACH

Many Happy Returns of the Day!

The beautiful month of June brings around the birthday of our beloved Supreme President, Mrs. Marie Prislant. The day is June 21.

Congratulations and the best of health and happiness for many more years to come! God bless you!

IMPORTANT ZVEZA DAY IN LEMONT

The time is here to make our decision to attend the Pilgrimage to the Shrine of Our Lady of Help in Lemont, Ill., on Sunday July 20th.

Month after month I have been urging the members and officers to discuss this issue at their meetings, but due to the campaign activities which took a lot of time at the meetings, it has been set aside for the coming meeting. I again appeal to all the members, to come to Lemont on July 20th.

Many of our members never had the opportunity to visit this Shrine, to see its beauty. This Shrine is one of our very own pilgrimages, and is called the "American Brezje," name taken after the famous Shrine in Slovenia, Europe.

More than ever before, it is the wish of many faithful to visit this shrine, which will bring back memories of our own Slovenia, our relatives and friends who are not fortunate to be here in the Land of Liberty. They must comply to the dominating rule of their new conquerors, who have no love for our humble class of people. Let us remember those unfortunates at a time as this, and pray for their freedom, that God and Mother of Help should spare them from all evils.

Kindly decide at once, dear members, if you will attend this pilgrimage in Lemont on July 20, and let me know how many to expect from your locality.

JOSEPHINE ERJAVEC

No. 20, Joliet, Ill.—A happy month of June to all of you. Well, here I am back again. Since your reporter's time has been occupied with other matters, and there remaining no free periods in which to scoop up news, alas, I give to you the few following paragraphs.

At the midwest bowling tournament in South Chicago, a Joliet team, entitled the Moderne Fur Shoppe, won the national and midwest awards. Josephine Ramuta was the captain, while the other members of the team were Edith Ogrin, Mayme Pasdertz, Anne Mutz, and Josephine Buchar. Congratulations! Our cadet team of branch No. 20 attained the 20th place. It was composed of Captain Jo Mahkovec, Marie Terlep, Isabelle Gregorich, Betty Martincich, and Bertha Planinsek. Our miniature cheering section did its utmost to encourage them upward toward higher hoped-for places. True sportsmanship shows that their playing was well done. The non-bowling cadets wish them better luck next year.

Under the impromptu chairmanship of Isabelle Gregorich, our May-time dance was successful. Our primarily chosen chairlady, Genevieve Glavan, resigned due to her mother's illness, but she did obtain a sponsor for the tickets. Jean Gombac acted as co-chairman, while Mary Frankovich decorated the hall and Bernice Kuzma publicized the dance. To the above committee, the cadets express thanks most sincerely for their efforts.

Mrs. Barbara Govednik, the mother of Mrs. Anna Pluth, charter member of our branch, recently passed away. To the family, the members extend their deepest sympathies.

During this month a very important lady of Zveza celebrates her birthday, Mrs. Marie Prislant, our Supreme President. Each and every cadet wishes for you, Mrs. Prislant, all the joys, happiness and health that the world can give. May you remain with us for a number of years to come. A happy birthday to you!

OLGA ERJAVEC, reporter

Happy Birthday!

June brings around another officer's birthday. On June 9th Mrs. Mary Shepel, Supreme Vice-president will be celebrating her big day. Many happy and healthy returns of the day!

No. 23, Ely, Minn.—At our last meeting at the Community Center, the turn out was not very big. "What's keeping you away, ladies?" We discussed about our annual banquet held on May 12, of which Mrs. Ann Saari and Mrs. Frances Kangas were in charge. After the meeting, cards were played. Mrs. Josephine Zgonc was high for Pinochle, and Mrs. Hannah Robertson was high in 500 Rummy. Lunch was served and enjoyed by all. Mrs. Mary Serhsen received the gift.

We served lunch to the older members after the meeting on May 3. An appropriate program was also presented in honor of Mother's Day. Miss Mary Hutar sang, accompanied by Mrs. Charles Merhar at the piano. Miss Jo-

sephine Slogar played two selections on the accoridian. Miss Florence Starts rendered two selections on the piano. Edward Mavetz and Klan also sang two songs each. To complete the evening, we had community singing led by Miss Mary Hutar. The junior members were also present.

MRS. ANN ROWE

No. 25, Cleveland, O.—We are all very happy about the approaching wedding of our team secretary and captain of the junior drill team, Miss Sophie Lach, which will take place on June 28, 1941. Best wishes for a very happy future, Sophie, and may God share all His blessings with you and your fiancee.

We have two birthdays in June. Jean Paik and Frances Zamec. Happy birthday and may you have many more!

On June 22, 1941, the Mary Lusin Cadets will have their banner blessed which will be dedicated to Mrs. Lusin's first name and thereafter will be known as St. Mary Cadets. We hope the affair will bring the team and the branch the best of success. Cadets, please keep the date in mind for the big parade.

We wish a speedy recovery to Miss Ann Marolt and to all other members who are ill. Your wondering reporter,
ELSIE HRASTER

IMPORTANT EVENTS

April and May were two very busy months for the officers and members of our active branches. Almost every locality had some sort of program, dance or entertainment in commemoration of anniversaries and also in loving remembrance of Mother's Day.

In Cleveland, the so-called lodge activities are never at a stop. There is constant planning and celebrating of this and of that. Here are some of the bigger events of April and May in Cleveland.

April 19-20—The fifth annual bowling tournament. April 18—Tournament Dance.

April 26—"Jugoslav Night" at the spacious Music Hall, downtown Cleveland. Our junior dancers of Nos. 10 and 14, were one of the biggest attractions of the entire program. These juniors dance in pairs, boy and girl (of course, the girls are dressed in boy's outfits) and we have 30 in the group which is very well trained. An added feature to the group were the three musicians, with accordions, namely Vinko Globokar, Johnny Kausek, and Frankie Kapel. The three were dressed in national costumes and the ovation was great when they started to play. This appearance put our juniors on the map before the American public.

May 3, 4, 10, 11, 17, the different branches had their dances and programs in the various localities of Cleveland.

May 16, 17, and 18, the grand 3-day Needlework Exhibit sponsored by the united SWUA branches of Cleveland. Proceedings of this grand show will appear in the coming edition of Zarja. For the time being, all we say, is that it was colossal, stupendous and the attendance overwhelming.

May 18, the blessing of the staffs at the Shrine of Our Lady of Lourdes in Providence Heights. Ten of our drill teams were present. Rev. Milan Slaje, our Spiritual Director, officiated and was assisted by all of our Slovenian dignitaries in Cleveland. It was the most impressive and spectacular scene ever presented, when the 200 cadets knelt before Our Lady of Lourdes in pious devotion. The blessing of the staffs was preceded with the beautiful hymn "Mother, at Your Feet is Kneeling" which was sung with the greatest of emotion by the 200 cadets. It was GREAT with capital letters. A complete report on this event will also appear later.

May 25 to 28—Trip to Washington, D. C., which was joined by a representative group from all Cleveland branches.

May 30, Decoration Day.—The cadets attended the procession of the Cleveland Diocese Eucharistic Congress in Painesville, Ohio.

With all these big events out of the way, we are looking forward with the greatest of expectations into the month of June which also brings around some very outstanding events. They are:

June 8th, the SWUA cadets will be honorary escorts to the First Solemn Mass of Rev. Louis A. Ulle, O.F.M., at St. Christine's Church, Euclid, Ohio. Rev. Ulle is the son of Mrs. Jennie Intihar, secretary of No. 49 and brother of Mary Ann Intihar, captain of Noble Cadets, No. 49.

June 15—the junior dancers will take part in one of the biggest outdoor programs of the season which will be an International Performance at the beautiful Cain Park, Cleveland Heights, Ohio.

June 22—the dedication of a new banner by St. Mary's Cadets of No. 41. This will be preceded by a parade from the S. N. Home on Waterloo Rd. to St. Mary's Church on Holmes Ave. The time is 2:30 p.m. A program, dance and banquet to follow at the Slovenian National Home on Waterloo Rd.

Any of the above mentioned events are worth while attending and the out-of-town members will find them also very interesting. If you wish further particulars on any of these events, it shall be my pleasure to be of service to you at any time.

Cleveland members! Are you interested in the Pilgrimage to Lemont? If you would like to join the many hundreds of officers and members who are attending the Pilgrimage to the Mother of Help Shrine in Lemont which will take place July 20th, get in touch with me or any secretary from the SWUA branches in Cleveland. The fare will be very reasonable and you can travel by train or bus. Let this be one of your out-of-town affairs you must attend. The trip is very enjoyable and besides seeing new places and new things, you will also meet new friends and make new acquaintances which should make us all interested. I'll gladly give you any information needed or wanted.

ALBINA NOVAK,
1135 E. 71st St.,
Cleveland, Ohio.

No. 28, Calumet, Mich.—We had another excellent turnout at the April meeting and I sincerely hope the members will continue to show up at the meetings. A chart has been drawn up consisting of all names of the cadets and each girl who misses three meetings or more, without a good excuse, must pay a penalty.

Drums for the drill team have been purchased and the girls are looking forward to drill practice outdoors once more. "Pat" Swetish will be our drill master again this year.

On Mother's Day, May 11th, the cadets received Holy Communion in a body at the eight o'clock Mass.

Best wishes to all!

MARGARET SEDLAR, reporter

No. 38, Chisholm, Minn.—Our meeting of May 7th was one of the nicest in recent months. There were over a hundred members present and 20 new members initiated. Many thanks to all who came. Congratulations to our new drill team! Captain Anne Zgonec is very much interested in the welfare and success of the new team and we hope her wishes come true. Congratulations.

The meeting was followed with a Mother's Day program and a card party. The committee worked untiringly to arrange a beautiful table setting with all the trimmings and each place had a little basket (favor) with candies. Thanks to everyone who worked or helped plan the entertainment. The youngest mother and two of our junior members were presented gifts. The church choir rendered some beautiful songs. Mrs. Wajda accompanied on the piano.

We will have entertainment at our next meeting, so don't miss it. On Sunday, July 13, Minnesota will have its first joint "Zveza Day" at Eveleth, Minn. We are looking forward to the first appearance of our new drill teams on that day and hope to be pleasantly surprised. See you all at the next meeting! Greetings,

MARY KNAUS, president

No. 43, Milwaukee, Wis.—A wonderful time was had by all who attended the midwest bowling tournament. We hope to have more teams participating from Milwaukee next season. The five dollar good-fellowship prize was put in the fund for next year's bowling. We were pleased to receive this prize. Anyone interested in bowling, please attend our next meeting because the alleys for next season must be reserved now.

The fall dance in November is an affair we'll all have to be interested in, if we want to have a good time and good results. The members will be asked to dispose of at least one book of tickets for pillow cases. An early start will be most successful.

Beginning with the month of June, our meetings will be held every first Wednesday evening of the month instead of Sunday afternoons, thus giving everyone a chance to attend all the picnics and ball games. Hoping to see you all on June 4!

JOSEPHINE VERBIC

No. 46, St. Louis, Mo.—At our last meeting we had a guest speaker, Rev. Michael Zeleznikar. Too bad we did not have a larger attendance. Ladies, do not forget our Bunco and Card Party on June 19, at St. Louis Dairy. Invite your friends to come. If you want more tickets, get in touch with me or Mrs. Lucille Hemen, 3335 Michigan Ave. If you call Prospect 3243 she will see that you get more tickets.

Congratulations to Miss Marie Grabian on her engagement.

Members who are in arrears with their dues, please come to our next meeting to pay. JOSEPHINE PREBIL

No. 50, Cleveland, O.—Our dance, the Marry-Makers Fiesta on May 3, 1941 at the Slovenian Auditorium was a grand affair. The attendance was extra good and everyone had an enjoyable evening. This was our first semi-formal dance and the cadets looked charming in their dainty nets, gorgeous prints and lovely silks as did the guests. It was a most delightful evening.

We wish to express our sincere thanks to all the guests for honoring us with their presence, likewise the committee for working hard to make everybody happy and have everything in readiness.

I was very proud of the No. 50 members during the Needlework Exhibition and the beautiful display by Mrs. Johanna Mally was certainly an honor to everybody. The girls who took part in the Style Show deserve a big hand.

On Sunday, May 18th, the cadets received Holy Communion in a body at St. Vitus Church and in the afternoon participated at the most impressive ceremony at the Shrine of Our Lourdes at Providence Heights. The dedication of staffs is one event that left everlasting memory in everyone's heart.

June holds more important dates for the members of our Union, especially the cadets, who are invited to participate in the reception of the newly ordained priest, Rev. Ule, on Sunday, June 8th at St. Christine's Church. The first solemn Mass will be sung at 11 o'clock and we should be there by 10:30 a. m.

On June 22nd is another big team affair, the dedication of a new banner under the sponsorship of No. 41 and the St. Mary Cadets. The parade which will be attended by all SWUA cadets will be on its way at 2:30 p. m. from the Slovenian Workingmen's Home on Waterloo Rd. to St. Mary's Church and after the blessing return to Slovenian National Home for a variety program and dance. Our salutations to the St. Mary Cadets and No. 41 with the hopes of success being their reward.

Cadets, Flag Day June 14th, will be another big parade in downtown Cleveland which will no doubt include a good representation of our drill teams and also bring out the patriotic spirit which our hearts are so full of during these trying times, and our Union is certainly doing its part to make us real good Americans.

Will see you at the meeting!

FRANCES KURRE, President.

No. 53, Cleveland (Brooklyn), O. — Keep up the good attendance of last meeting, ladies! This is a sure way to future successes.

We wish to thank everyone who attended our dance on April 26, 1941, and made it a great success. Thanks also to the men for giving us a hand. All present had a good time.

The stork visited Mr. and Mrs. Rudolph Konchan and left them a darling baby girl, which makes Mrs. Mary Konchan grandma and Mrs. Mary Mary Sodnikar, aunt. We wish a speedy recovery to Miss Florence Hunter who was taken to Mt. Sinai Hospital. We welcome our new members, Mrs. Anna Arhar and Miss Elsie Arhar. Our next meeting is June 5, and please try to attend!

EMMA SHIMKUS, secretary

No. 66, Canon City, Colo. — Our meeting of May 4th was very poorly attended. Sisters, what seems to be the matter? We were all disappointed that more mothers weren't present as the girls served delicious refreshments after the meeting in honor of the mothers. Mrs. Jekovec sang Slovenian songs in memory of Mothers.

On April 21st one of our members, Frances Strainer, passed away after a lingering illness. Sister Strainer was a charter member, being one of the first members to join our branch when it was organized. The members attended the funeral in a body. The sisters, Julia Adamic, Mary Konte, Gloria Konty, Mildred Legan, Freda Lauriski and Dorothy Skerjanec were escorts. She left to mourn her passing, her husband, Anton Strainer, three sons, Anton Jr., Joseph and Frank, all of the family home.

Our heartfelt sympathy to her family. May she rest in peace.

In behalf of the mothers, I wish to take this opportunity to thank the girls for their thoughtfulness and wonderful refreshments.

CHRISTINE KONTE

No. 73, Warrensville, O.—Our president wishes to thank all of the members who attended Holy Mass and Holy Communion in a body on April 20th at St. Lawrence Church. The branch was well represented.

On April 24, a large group of members were seated around a huge table at the head of which was president Mrs. Walters. In front of her was a large bouquet of sweet peas presented by Mrs. Sklenica. We were thus celebrating the fifth anniversary of our branch. The following menu was served: Fruit cocktail, half a fried chicken, French fries, fancy salad, bread and butter and delicious dessert, fancy steaks were served to a few of the members who do not go for chicken. As for myself, I had my share of chicken. But the majority of the members soon forgot their troubles and how much they have eaten when Pete Somarge took hold of his accordion and gave out those good old Slovenian polkas and jitterbug music. Follow-the-leader stunt was started and it sure

was tops in fun. The sweet peas I spoke of before, were soon made into small corsages for all of the members. It was a lovely occasion for all!

Congratulations to Mrs. Rose Zbavnik on that wonderful baby we've been hearing so much about.

It seems our members never have too much of Slovenian polkas for on May 4th they attended a bridal shower in honor of Miss Elizabeth Mackovitch. Elizabeth came home from New Philadelphia and received many beautiful gifts to take back with her.

Our deepest sympathy to Mrs. Martha Herak on the loss of her father and also to Mrs. John Gornik and Mrs. Ann Cogan on the loss of mother and mother-in-law respectively.

Please keep up the good attendance. Let's each rout out a member for our next meeting.

MRS. HELEN TRUCE

No. 87, Pueblo, Colo. — The cadets are becoming very serious in the drill work. At our last meeting, it was decided that every cadet must be present at every practice, otherwise she'll be automatically suspended. It was necessary to make this ruling because of the many summer performances. Captain Jack Simony's pep talk was most encouraging, so let's not fail him now. Remember, he asked for one drill practice a week. So come on, cadets, we refuse to stop now. In the newly organized Junior Cadets competition will be very keen. As I understand they are making rapid progress.

Everyone was surprised to see the beautiful staffs that the cadets will carry on future parades. As yet, no plans have been made when we'll make our debut with them.

We are having a parade of sparkling diamonds. Six to be exact. Weddings and parties to be delayed for another year but in this great America, Uncle Sam comes first. So girls, let's wear our sweet smiles for the best cause ever. I hope that on their return, we will be saluting them not only as privates but as "officers."

Congratulations and years of happiness to Cadet Elsie Plute and Mr. Tony Peccararo whose marriage took place on April 26, 1941, at St. Mary's Church. ELSIE PUGEL, reporter

No. 96, Universal, Pa.—The dance held on April 26th left many happy memories to remain in our minds for a long time. The gaiety of the big crowd and the music, which was enjoyed by all present, made the evening complete.

It was decided that we have one on May 18, 1941. Here's hoping, they bring home the bacon. We are glad to welcome into our Union Mrs. Potochnik who will be an active member. After the meeting, cards were played and a delicious lunch served by Mrs. Jean Stuhar in commemoration of the second anniversary of our branch.—Everyone is requested to attend the next meeting. HELEN YEREB

MILENA:

They Say—What Say They?—Let Them Say!

Whatever our success, it is made possible by those who believe in us. It is said that in order to make nine new friends, it is necessary to make one new enemy.

"Any man who does anything and succeeds," says Jerome P. Fleishman, a noted publicist of Baltimore, "will make enemies. The thing to do is not to pay the slightest attention to them. If you are going to give up because some jealous and envious people declare you aren't on the level, or that you are crazy, or suffering from too much ego, or think you know it all, or that you are not what you pretend to be, or any other of the hundred and one petty libels—you will fail. So long as there are men and women who believe in us, we must do our best, and those who seek to belittle or betray us won't be able to get a foothold."

RECOMPENSE

After the darkness there's always the day
When dawn draws the curtains and night steals away,
After the storm the sky's always blue
With flowers of happiness always blooming for you;
After the winter we always have spring,
With cherry trees blooming, and robins to sing;
After a sorrow, peace comes to the heart
Giving a strength that will never depart.
Heartaches will come like the rain and the snow,
But clear skies will follow, for God wills it so.

ONE FACE IS ENOUGH

One face is enough for a woman. When she is two-faced she doesn't get along very well. An honest answer to the following will give you a good idea if you have two faces—and are putting the worst one forward.

1. Do you rave over how well a friend looks and then say to another friend "Isn't it a shame the way Dora has let herself get fat?"
2. Do you invite people to your house and then pick them apart next day?
3. Do you pretend to be a friend of someone you actually dislike?
4. Do you agree with the shocked disapproval expressed by one friend of another when you honestly think his actions are justified?
5. Do you say you are tolerant and yet blame an individual's faults on his race?
6. Do you do social welfare work and yet refuse to give your maid any time off?
7. Do you listen sympathetically to a friend's troubles—and then tell other people what a dope he is for getting into such a mess?
8. Do you pretend around certain people that you do not drink and think it is terrible—when you do drink?
9. Do you tell two people who are fighting that you think each one of them is exactly right?

10. Do you pretend to be a friend of a woman and say such things to her husband as "I've never seen your wife look so nice. That weight's becoming to her"?

If you have more than two "Yes" answers—it is time to start getting rid of that second face.

BY DORIS:

CATHOLIC GIRLS' QUESTION BOX

If a Catholic is employed as cook for another Catholic is she bound to remind her employer of fast and abstinence days if she is certain that the employer will not observe these days when reminded of them?

The cook in this case need not remind the employer. Ordinarily, we need not remind anyone unless our position as a superior demands that we do so (parents, pastors, etc.) Another instance where we would be bound to remind others would be when our failure to give reminder would cause another to give scandal by breaking the law, e. g., we should remind a known Catholic eating in a public place on a Friday.

A friend tells me that belief in a guardian angel is just a beautiful legend, and it has no basis. Isn't the belief in guardian angels a Catholic belief?

While the Church has made no dogmatic pronouncement on this belief, it is most certainly according to the mind of the Church. Such a belief goes back long before the time of Our Lord as the Old Testament clearly shows in the case of Tobias, in the Psalms, in the Book of Daniel, in Genesis and Exodus and in the case of Lot. Then we have the express statement of Our Lord Who spoke of the guardian angels of little children. We find it also very clear in St. Paul's Epistle to the Hebrews, far from being a legend, the belief in guardian angels is very much based on the Bible.

How can a young woman know when she has a religious vocation?

Following are the signs commonly given by spiritual writers by which a girl may be reasonably certain she has a vocation to the religious life:

- (a) First and most indispensable—a good and pure intention of serving God in the religious life;
- (b) A strong, definite, firm, and decided desire for convent life;
- (c) The young woman must be mentally sound and have at least ordinary mental ability;
- (d) Physical health is always a requirement;
- (e) A gentle and docile character.

To these should be added her acceptance by the superiors of the convent as a candidate.

Why is it that in some churches the Forty Hours devotion ends on Tuesday morning and in others on Tuesday evening?

When the Forty Hours' devotion is carried out strictly according to the laws of the Church, the exposition takes place throughout Sunday and Monday nights. Owing to the difficul-

ties of holding nocturnal adoration in this country, Rome dispensed from all night worship and gave permission to close this devotion with Mass on Tuesday morning and Benediction in the evening.

WEARY? Try Solitude

IN solitude the mind of the thinker comes to its full fruition. Alone with the sun, the haunting moon and the remotely glittering stars, listening to the night wind sighing through the pines, the lonely soul comes forth from her hiding-place and dances in graceful measure upon the wings of fancy.

There is more actual beauty in a field of waving corn than in the painted glory depicted in some salon. There is more real music in the wild bird's carol than can ever be heard in the simulated trills and zadenzas of the concert halls. There is more health in a square mile of open country than can be bought over a counter, amidst canyons of steel.

It is well at times to turn off the radio and instead tune in on the infinite instead of dancing to the latest step, to allow one's eyes to follow the dancing sunbeams; the mind and the body cannot both be active at once, but in solitude the deepest concentration is possible and to gain mental strength concentration is imperative.

URNA NEŽIKA

"I slept like a log."
"Yes, I heard the sawmill."

Definitely

"My wife doesn't know what she wants."
"Hah, you're lucky. Mine does!"

He—I've got the kind of a wife that insists on opening our pay envelope.

She—Why do you let her get away with it?

He—She'd quit her job if I didn't.

"Whiskey kills more people than bullets."

"Well, that's because bullets don't drink."

Some girls can break a man just by twisting him around their finger.

The girl whose remarks are pointless never pins a man down.

"So your boy friend is the sturdy oak type?"

"Yeah, he has an awful lot of bark."

There seems to be nothing left to explain in this item:

Well, the difference is \$5. The lower berth is higher than the upper one. The higher price is for the lower. We sell the upper lower than the lower. Some people like the lower upper, it's lower, of course, on account of being higher. When you occupy an upper you have to go up to go to bed and get down to get up."

Fashion and Beauty

By
Emma
Shimkus

Slips and undershirts come in numerous styles: camisole top, fitted midriff, shadow panels flared skirt bottoms and ruffles, all serve to make them perfect undergarments for suits and dresses.

* * *

Flowery jewelry is just the thing for a pastel color summer dress . . . carry a bright reversible bag.

Be as changeable as a chameleon—titivate to match your mood, whether it be frivolous or practical. Never was there such a season for "mix-'em and make-'ems."

* * *

"The prettiest legs in the world!" That's what one hears constantly about the great American underpinnings. When skirts are short one hears the refrain more often, for obvious reasons. Therefore, it is important that something be done to have "pretty legs." One has to put them to work on exercises of a fairly vigorous nature to line them up for show purposes. Squatting exercises, kicking exercises, and bicycle riding movements are all in order. They're not exciting to do, but neither is greasing the face and patting it, nor doing the five-minute hair brushing act, nor even scouring the teeth for three minutes to be listed among the pleasurable duties of the day, yet for appearance's sake they are done and so should leg exercises—with the same gusto.

* * *

Tiny straw sailor hats are worn straight over the eye and are covered with flowers and chenille dot veiling. Color combinations are clever. Pink hats with yellow veiling, green with chartreuse, white with fuchsia or green and black combines with any color you want.

* * *

Finding summer clothes that are flattering and comfortable for every occasion is not a difficult job in these days of pretty cottons and rayons, even for those with a very limited budget. No woman need envy another who always looks cool and comfortable and well groomed; any woman with a little extra care can achieve this effect.

* * *

Lightweight frocks, whether of silk or cotton, actually are far more figure revealing than the heavier fabrics cold weather brings, thus making the need of well fitted foundation garments of great importance. Choosing a correct foundation garment is not an easy matter. Let your corsetiere tell you of the construction features that will offer comfortable control to the figure.

It is best to have two garments so that you can wash them more frequently, especially in summer. Be careful how you wash a garment and do not use too strong soap or be careless in wringing it. Best is to hang it wet and let the water drip off and when drying stretch it into shape.

Summer jersey dresses are famous for being smooth, cool and restful to the skin as a summer breeze or a soothing lotion.

* * *

When a woman is going places she needs clothes. The vacation wardrobe should be assembled something like this:

A print suit for those warm days when a charming gentleman sends an invitation to join him for lunch or go to the races etc. Black and white bound with velvet does the trick. Broad-brimmed hat of white pique is bound with velvet.

For evening a double duty gown of flag blue silk skirt and bolero, white blouse and red girdle. Omit bolero and the gown is convertible into a formal.

Play clothes are essentials, too, in the vacationer's wardrobe. Choose one or two of denim and for shoes, wedgies are the thing for play.

* * *

Slips of polka dot taffeta that will not crack and made with bias sections both front and back and straight sides that won't ride are now available.

* * *

STOCKINGS WITHOUT SEAMS

Keeping the seam of your hose straight will be a minor problem soon. Manufacturers are producing a seamless stocking.

* * *

For sport wear you can get the sheerest lisle in zigzag patterns. These cotton hose are becoming very popular in place of the heavier variety we have worn heretofore in summer.

* * *

Sheer black hose, to wear with a black costume, are also being seen. Black gloves complete your black summer frock.

THIS 'N THAT

Did You Know that a bee travels 43,770 miles to gather one pound of honey? Honey is not collected direct from flowers. The bee gathers the nectar, a sweet and sugary substance, from the flowers, which undergoes certain changes in the honey bag of the bee and thus becomes what we know as honey.

* * *

That the following emblems are associated with these colleges: Violet—N. Y. University; mule—U. S. Military Academy; bulldog—Yale; panther—Pittsburgh; lion—Columbia; Indian—Dartmouth; goat—Navy; ram—Fordham; mustang—Southern Methodist; tiger—Princeton; wildcat—Minnesota.

"THE EYE IS THE WINDOW OF THE SOUL"

Round eyes denote an affectionate disposition, fidelity, faithfulness, loyalty and filial devotion.

Fullness of the eyes indicates love of literature and capacity for elocution,

keen observation, fine discernment and social qualities.

Large and open eyes denote development of the nerves of sensation, owners are sensitive, easily hurt and somewhat changeable but kind-hearted and trustful.

The shape of the eyes betrays more than the color.

Eyes which are long from side to side denote ambition, shrewdness, watchfulness, great secretiveness and suspicion. The owners are impulsive, impetuous, inclined to fickleness and are quick to recover from vicissitudes of any nature.

Medium size eyes, thin lidded, with dreamy expression, indicate idealistic temperament highly emotional and very susceptible to beauty. In connection with high forehead and finely cut features, indicate creative ability.

Deep set eyes denote caution and prudence, with penetrating expression, the owner is strong willed, determined and inclined to be critical and domineering but true and firm in friendship.

DON'TS—FOR SOCIAL CONDUCT AND GOOD FORM

DON'T seat yourself at table until the ladies are seated, or, at a dinner-party until your host or hostess gives the signal. Don't introduce, if you introduce at all, after the company is seated.

DON'T tuck your napkin under your chin, or spread it upon your breast. Bibs and tuckers are for the nursery.

DON'T bite your bread. Break it off. Don't break your bread into your soup.

DON'T eat fast, or gorge. Always take plenty of time. Haste is vulgar.

DON'T feel your mouth with too much food, and don't masticate audibly. Eat gently and quietly and easily.

DON'T spread your elbows when you are cutting your meat. Keep your elbows close to your side.

DON'T, when you drink, elevate your glass as if you were going to stand it inverted on your nose, as some do. Bring the glass perpendicular to the lips, and then lift it to a slight angle. Do this easily.

DON'T talk when your mouth is full—never, in fact, have your mouth full. It is more healthful and in better taste to eat by small morsels.

DON'T make remarks, under the guise of friendly caution, about what is eaten by persons near you, such as its being indigestible, too hot, etc. The person you address is most probably far better able to judge for himself in such matters, and would certainly prefer that you should mind your own business.

DON'T cleanse your ears, or your nose, or trim and clean your finger nails, in public. Cleanliness and neatness in all things pertaining to the person are indispensable, but toilet offices are proper in the privacy of one's apartment only.

DON'T stare at the furniture, at pictures, or at other objects, as if you were mentally valuing them; and, of course, don't stare at people present.

DON'T contradict. Difference of opinion is no cause of offense, but downright contradiction is a violation of one of the canons of good society.

FATHER'S DAY

June 15th

My Father's Favorite Sayings

Honesty is the best policy
 A good name is rather to be chosen
 than great riches
 A rolling stone gathers no moss
 A kind deed is never lost
 Nothing venture, nothing gained
 Only he who will obey can command
 Patience is the key of content
 Promise little and do much
 Speak on, rather than speak ill
 The best law is the golden rule
 He who does his best, does well
 Denying a fault double is
 Be friendly and you will never want
 friends.

HER GREAT SECRET

Most every meal, when he's at home,
 my father says, "Stop squirming,
 child!"

"Sit in the middle of your chair and
 don't fall off; you drive me wild!"

Between meals, too, he sometimes
 scolds, using his patient—fretful tone.

I tried to mind, for he and I have
 one deep secret all our own.

Sh-h! and I'll tell you: In the night,
 without the least bit of fuss

He lets me put his hand to sleep;
 nobody knows of it but us.

I wake and wriggle and I think I'll
 never go to sleep again;

I try to get the covers fixed—I've
 lost 'em nearly all!—and then

A big hand comes tight through the
 dark and pulls the bed clothes nice
 and straight;

And some one whispers in my ear:
 "Don't worry, girl; it isn't late."

I just can't help but grab him then;
 he lets me hug him hard a bit,

Then goes away, but leaves his
 hand; night terrors are afraid of it!

And there across the narrow gap be-
 tween mine and his bigger bed

He lets his arm reach out until I am
 asleep—the goblin fled,

The last thing I remember is pre-
 tending father's hand a doll

That I am lulling off to sleep; then
 into Dreamland's sea I fall
 And know no more till it is day. So,
 though he scolds, I make no fuss;

For we've a secret—he and I—that
 not a person knows but us!

If I Had a Boy

If I had a boy, I would say to him,
 Son,

Be fair and be square in the race you
 must run,

Be grave if you lose and be meek if
 you win,

Be better and nobler than I've ever
 been,

Be honest and fearless in all that
 you do

And honor the name I have given
 to you.

FLAG DAY

June 14

Flag Day was first recognized June
 14, 1894, when the Governor of New
 York ordered the Stars and Stripes
 to be raised on all public buildings in
 the state. June 14th is the anniver-
 sary of the adoption of the Stars and
 Stripes by the Continental Congress at
 Philadelphia in the year 1777.

THE FLAG GOES BY

Hats off!

Along the street there comes
 A blare of bugles, a ruffle of drums,
 A flash of color beneath the sky;

Hats off!

The flag is passing by!
 Blue and crimson and white it shines
 Over the steel-tipped ordered lines,

Hats off!

The color before us fly;
 Sea-fights and land-fights, grim and
 great,

Fought to make and to save the State:
 Weary marches and sinking ships;
 Cheers of victory on dying lips;

Days of plenty and years of peace;
 March of a strong lands swift increase;
 Equal justice, right and law,
 Stately honor and reverend awe;

Sing of a nation great and strong
 To ward her people from foreign
 wrong:

Pride and glory and honor,—all
 Live in the colors to stand or fall.

Hats off!

THE AMERICAN CREED

William Tyler Page

I believe in the United States of
 America as a government of the peo-
 ple, by the people, for the people;
 whose just powers are derived from
 the consent of the government; a dem-
 ocracy in a Republic; a sovereign Na-
 tion of many sovereign States; a per-
 fect Union, one and inseperabile; es-
 tablished upon those principles of free-
 dom, equality, justice and humanity
 for which American patriots sacrifices
 their lives and fortunes.

I thereby believe it is my duty to my
 country to love it; to support its Con-
 stitution; to obey its laws; to respect
 its flag; and to defend it against all
 enemies.

AT GRADUATING TIME

The graduates are going forth—,
 God bless them every one!—
 To run this hard and stubborn world
 Just as it should be run;
 But much I fear they'll find that facts
 Don't always track with dreams;
 And running this old world is not
 As easy as it seems.

The graduate is prone to think
 His wisdom is complete.
 He's but to ask—the world will lay
 It's trophies at his feet.
 But schooldays done and work begun,
 He learns to his regret
 The college of experience
 He has not mastered yet.

The world has garlands and applause
 At graduating time;
 But may forget him the next day,
 When he attempts to climb.
 Life is a battle where each one
 Must seek and hold his own.
 He who would rise above the clouds
 Must scale the heights alone.

This is the rule of life today,
 As it has ever been:
 The world bestows its smiles on those
 Who have the strength to win.
 Beneath all outward semblances
 It looks for merit true.
 It little cares how much you know,
 But asks, what can you do?

HANDS AND FEET

Many a busy housewife suffers from
 cracks in the flesh of the finger tips
 close to the nail. The remedy for that
 is to change the washing powder that
 is used. The flesh is injured when it
 is soft, and soap and clothes are
 rubbed on the washboard. Women
 who do no laundry work seldom have
 them.

Clip off the hardened flesh on either
 side of the wound, using pointed scis-
 sors and cover the skin with a bit of
 adhesive to keep the wound from get-
 ting deeper.

The human foot is pliable; it can be
 molded easily to a shape that is im-
 portant to select proper shoes. If the
 heel is too high, toes are deformed,
 and corns and ingrowing nails begin to
 torment one. Be kind to your feet.

Feet need a certain amount of ex-
 ercise if muscles and tendons are to
 keep strong.

KEEP ON THE SUNNY SIDE

"Laugh and the world laughs with
 you" is an age-old saying that always
 bears resaying. Happiness, as well as
 love, makes the world go round, and
 people everywhere are eager to asso-
 ciate with those who keep on the sun-
 ny side of life. Folk who are grouchy
 or glum are not likely to win or hold
 many friends. And remember that a
 grouchy is only too often the result of
 ill health. Haven't you noticed that
 your happiest hours were those in
 which you were in the pink of condi-
 tion?

Your health influences your actions,
 your moods, your manner toward oth-
 ers, your whole outlook on life.

Juniors' Page

MONTHLY MESSAGE

By
Junior
Department

Dear Juniors:

The campaign for new members is over and it turned out to be very successful. Of course, there are yet many prospects to secure and those we shall encourage to join next time, regardless if there is a campaign or not. The more new members join, the more friends we'll have and the stronger and better known our Union will be throughout the country.

Vacation is just around the corner and we'll be having a grand time attending picnics, outings, socials, and parties. Only remember, that your meeting is one place you must go to each month and the members will, without a doubt, plan some sort of entertainment and refreshments for your enjoyment.

Through this column, I'd like to thank everyone who attended the Benefit dance to assist Miss Jennie Tomazic with the many expenses connected with her serious illness. It was a big success. Many persons will now believe that it makes people happy to be able to contribute some small share in aiding those in need. Folks came from all over to pay respects to the noble cause.

Since I'm on this subject, maybe it would be in place to tell you about Jennie's condition. Well, she is coming along just perfectly grand and in a few more months, she'll be well and up and around. "Hurry, Jennie, we miss you."

It may be early but I know everybody is looking forward to Field Day in Cleveland which is just a few months away. Do plan to attend!

May you all have a very pleasant vacation!

No. 14, Cleveland, O. — The first meeting of No. 14 juvenile members was held on April 18, 1941, at the Slovene Society Home on Recher Ave. The following juniors were elected as officers: Mickey Kastelic, president; Elsie Zele, vice-president; Alice Rotar, secretary; Dorothy Zele, recording secretary; Esther Bostjancic, treasurer. Meetings will be held every first Friday of the month in the Slovene Society Home on Recher Avenue. We shall pay two cents every month for our own little treasury so that we can go on hikes or have other things of enjoyment. Be present at our next meeting on June 6, 1941.

DOROTHY ZELE, recording sec'y

Miss Lillian Ulle and her Brother Tini are two of the most popular dancers of Slovenian folk dances in the city of Cleveland. Lillian is member of No. 14, Junior Circle and Tini is just as popular with the girls as any boy would ever like to be. As you perhaps already know, the juniors of No. 14, dance in couples, that is the girls are dressed like boys thereby making a typical Slovenian dancing group and Tini being the only real boy of the group certainly deserves a lot of credit.

Lillian and Tini have appeared on some very outstanding programs in the city and we are very proud of them. Their mother, aunts and cousins are all loyal members of No. 14 and they contribute a big part of their interest for the welfare of the organization.

Congratulations, Lillian and Tini! We know you'll keep your

popularity for a long time because you certainly know how to turn in those peppy polkas and be gracious

in waltzes. Congratulations also to the mother for bringing up her children to other folks delight.

Audrey Ann Germ

President of No. 87, Pueblo, Colo. Junior Circle and mascot of St. Mary Cadets. Congratulations, Audrey Ann and the best of luck to you as the presiding officer of a splendid group of girls!

St. Mary's Jr. Cadets

No. 87, Pueblo, Colo.—Strike up the band! will be a familiar command as the St. Mary's Jr. Cadets go marching by. This organization has just been formed under the supervision of the Senior Cadets. This organization, although being formed recently, has made splendid progress.

Junior officers were elected unanimously. They are: President, Audrey Ann Germ; vice-president, Shirley Ann Ovechka; secretary, Mary Pechek; treasurer, Betty Fatur; Sergeant-at-Arms, Nancy Koshak.

We now have thirty-five members and more to join before the campaign is ended. We feel it is an honor and are proud to be members of this wonderful organization. The Senior Cadets have our promise that in whatever we undertake we will do our very best and to the officers who have been teaching us "thanks a million."

Not only hard work is in store for us, but fun as well, such as our Easter Party. Betty Fatur was chairman and assisting her were eight others. Refreshments, games, and a very lovely program provided the day's fun. All in all, it was a grand party!

The No. 87 Jrs. would like to hear from the other Drill teams. Well anyway, I think it's a swell idea and I do enjoy surprises.

AUDREY ANN GERM, pres.

NO. 3, PUEBLO, COLORADO, JUNIOR GLEE CLUB

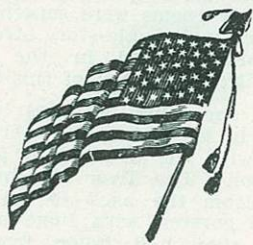
LEFT TO RIGHT. Anne Krall, Dorothy Tezak, Joyce Anzick, Helen Ruper, Virginia Ruper, Georgiana Gregorich, Marie Ruper, Ruth Cid, Rosemary Plutt, Lorraine Tekavec, Josephine

Skercjanc. Seated with accordion is Johnny Kukar. Missing on picture is Donny Kochevar.

The No. 3 Junior Glee Club made its first appearance at St. Joseph's Hall, singing Slovenian folk songs on

Mother's Day program May 11, 1941. Mrs. Mary Fritzel is director of the group and Joyce Anzick the accompanist. Congratulations and may you bring much happiness to everyone in Pueblo!

THE FLAGMAKERS

Theme: "Only those who are true flagmakers may hear my voice."

Arrange a large flag from its standard so that the girl who impersonates the flag may be covered by its folds, or place the flag so that the voice of the girl, who is hidden from view, seems to be issuing from it. She should have a good speaking voice and be dressed as "Liberty" (white dress with a strip of red, white and blue bunting tied over shoulder and under arm on opposite side.)

The Flagmakers

Mary: I am scared to death of that history test today. I am sure I will never pass it.

Jane: I took my books home last night and crammed and crammed. I am sorry now that I haven't studied each night so that I would know my lesson.

Sue: Well, I am a little nervous, but as I have tried to keep up in my lessons all through, I think I will pass.

(They are all very much startled when they hear the voice of the Flag, speaking to the third girl.)

Flag: Congratulations, Sue. You have indeed proved yourself to be a true flagmaker.

Sue: (In surprised way) Old Glory! Is that you speaking? Why, what have I done to be called a flagmaker? What do you mean? Why, I never made a flag in my life.

Flag: But you have not been tardy or absent from school this year, and I just heard you saying that you didn't have to study very hard last night for the test, because you had learned your lesson well each day. In those ways you have fulfilled a duty to yourself and to your country, and therefore proved yourself to be a true flagmaker.

Sue: I understand now, and I shall try harder in the future to be a better flagmaker than I have been in the past. Well, girls, we must hurry now or we shall be late, and that would not be a good way to fulfill the part of better flagmakers. Good-by, Old Glory!

ANN'S GIFT

ANN and Billy were twins and always had such good times together. But now Billy was tucked away in bed, getting well, and Ann didn't know quite what to do with herself.

"Billy, I have thirty cents and I think I will go to the Party Shop and buy that little doll we saw in the window," Ann said as she perched herself on the foot of her brother's bed to talk to him.

"Oh, Ann, please wait until I can go with you! Mother says that I may get up tomorrow, and then in a couple of days I could go, too. By that time I will have thirty cents and I want to get that little red automobile." Billy's voice was anxious for he and Ann had been saving their weekly allowance for weeks for the trip to the Party Shop, and now Ann was planning to go without him.

"But, Billy, tomorrow is Saturday and I would have all day to sew for the doll!"

"Oh, Ann, I'll have nothing new to do tomorrow; please, please wait for me!" Here Billy's voice broke and tears stood in his big brown eyes.

"No, I'm going now—and please don't cry!" Ann said rather crossly, so crossly in fact, that it brought Mother in from the sewing room to find out the trouble.

Both children tried to explain at the same time and when she finally understood she looked rather unhappily at Ann before she turned to the little boy in bed. "Son, if Ann wants to go without you, we won't keep her, but, if I were a six-year-old boy, I wouldn't cry about it."

So Ann left the room and started for the store. For some reason she did not feel as if she wanted to skip and sing as she usually did; she felt sad and lonesome. She tried to think about the pretty dresses that she would make for the new doll, but instead she found herself thinking of poor Billy with nothing new to play with.

"If my doll doesn't cost the whole thirty cents I will buy something for Billy with the rest," Ann told herself as she walked along. She found that this thought made her feet seem much lighter, but still she couldn't skip and sing!

Finally she reached the store and stopped to look in at the window to see if the doll was still there. Yes, there she was, and she was beside Billy's red automobile!

"O, dear," sighed Ann. "I wish the lady would let me have the doll and car both for thirty cents."

Slowly she entered the shop. The shopkeeper was busy waiting upon an-

other little girl. Ann was glad, for it gave her time to decide what she wanted to do. At last the little girl left, and the lady came to wait upon her. She looked down and smiled.

"And what do you want, little girl?"

"Please, may I see the doll and automobile in the window?" Ann asked. The toys were taken from the window and put upon the showcase before her.

"How much are they?" Ann inquired hopefully.

"They are each thirty cents," was the disappointing answer. Ann's face fell, she had so hoped that she could buy both. She stood first upon one foot and then upon the other, gazing at the lovely little doll and the dashing red car.

"I guess I'll take the doll," Ann said at last with a sigh. She opened her pocket book and counted out her money and laid it upon the counter while the doll was being wrapped up.

"Thank you, and I hope that you will make the dolly some pretty dresses," the lady said as Ann went out.

She walked along slowly, looking now and again at her feet, for they seemed even heavier than when she left home. Surely she must be wearing a pair of Mother's high-heeled shoes or else Billy's baseball shoes. But no, the shoes on her feet were her own snug-fitting play shoes that she had put on when she came home from school.

"O dear, I wish that I had the little red car, too; then going home would be so much fun!" As Ann said that she discovered that she was standing in front of her own home. She stopped and looked up at the door; it almost seemed as if the front door were frowning at her. It was foolish, of course, but she felt that the door didn't want her to walk across its sill with the doll that she was holding so tightly.

Suddenly she turned and skipped down the street again. Now her feet were as light as thistledown and she was singing a gay little tune under her breath, for she was on her way back to the store to ask the lady to give her the automobile in place of the doll. In no time at all she was standing in the shop smiling up at the shopkeeper.

"Would you please change this doll for the red automobile in the window?" Ann asked eagerly.

"Why, yes, indeed, but what a funny little girl you are to want that in place of the cute little doll," the lady answered as she walked to the window and removed the car and replaced the doll. This time she placed the doll astride a dapple-grey horse.

When Ann had the little car safely in her hands, and had hurriedly thanked the lady for it, she danced out of the door and fairly flew home. She stopped once more and dooked up at the door; the frown was gone and a welcoming gleam shone from the transom for dusk had come and the lights were lit. The happy child slipped into the house quietly and was stealing softly up the stairs when Mother called her back to the living room.

"Ann, please don't go into Billy's room with your new doll. It will only make him more unhappy," said Mother. "Just go up to the play room until your supper time."

"Mother, I haven't the doll; I have

the red automobile for Billy. May I take it up to him?" Ann spoke anxiously. Mother's frown changed to a smile and her arms were held out to her little daughter.

"Thank you, Ann. I didn't think you wanted to make us unhappy. We will both go up to Billy."

Hand in hand they went up the stairs and entered Billy's room. He was laying curled up in a little ball, looking wistfully at the door. When he saw Ann he said, "Is my car still there?"

"No, it's gone. Someone bought it while I was in the store," Ann answered, looking up with a wink at her mother. "See, how do you like my doll?"

Listlessly, Billy picked up the package that Ann had laid beside him. But as the paper dropped from it he sat up in bed. "Oh, Ann, thank you so much. It is even spiffier than I thought! But where is your doll?"

"She's back at the store. I thought that little one I have would do. She really is quite a nice doll, even if she has lost one arm," Ann answered.

"No, she won't do. When I get up I'll buy you the new one with my money," Billy declared. "Let's play 'garage' now; shall we?"

Ann nodded. Saturday was going to be a happy day for them.

SWUA STATES

COLORADO

By Josephine Bradach, No. 50

The Columbine is the flower of the Centennial or Silver State. Its area is 103,948 square miles and is seventh rank. Its population in 1935 was 1,062,000. The Slovenian Woman's Union has 545 members in its six branches, and is therefore fifth in place.

Colorado, one of the Mountain States, is bounded on the north by Wyoming and Nebraska, on the east by Nebraska and Kansas, on the south by Oklahoma and New Mexico, and on the west by Utah.

Its topography is varied, being plains lands in the east and south, but rising to the elevations of the Rocky Mountain range in the west; 40 peaks towering to an altitude of 14,000 feet.

The chief crop is sugar beets; others are cantalopes, wheat, corn, potatoes.

The chief minerals produced are gold, copper, silver and coal. Petroleum is yielded. There are extensive oil shale lands. Radium and tungsten are found. Gold output exceeds \$12,700,000 a year; silver \$4,400,000.

The western ranges abound in forage grasses on which large numbers of food animals and horses live and produce vast annual wealth. The climate is warm in summer and cold in winter, but dry, and stimulating. It is said that the sky is absolutely cloudless in Denver on 300 days of the year.

Higher education is served by the State University, University of Denver, Colorado College, State Agricultural College, State Teacher's College, State Normal and the State School of Mines.

The Meas Verde, of green mesa, so-called because its juniper and pinon trees give it a verdant tone, is 15 miles long by eight miles wide. Rising abruptly from the valley on the north side, its top slopes gradually southward to the high cliffs bordering the canyon of the Mancos River on the south. Into this valley open a number of large high-walled canyons through which occasionally in times of heavy rain, raging torrents of water flow into the Mancos. In the shelter of the caves that have been eroded in the sides of these canyons are some of the best-preserved cliff dwellings in America, built many centuries ago by a tribe of peace-loving Indians who prized the security offered by the almost inaccessible caves. In the winter the park is closed to travel by deep snow, but in the early spring the blanket of snow is replaced by a mantle of flowers that change with the seasons.

Cliff Palace is the largest known cliff dwelling. Dr. Fewkes, who excavated the ruin in 1909, placed the number of living rooms at slightly more than 200. Very few of the walls reached the top of the cave because of its great height, but many of the structures were as high as two and three stories. Near the south end of the ruin is the tallest structure, a four-story tower that reached the cave roof. Ground space appropriate for building purposes was at a premium in the cave. To provide for an increasing population, second, -third -and even fourth-story rooms were superimposed on the original single-story structures which predominated in the initial cliff-dweller occupation of this site.

When the cliff dwellers started building in the cave, they were confronted with the problem of an uneven floor. The floor of the cave slanted from the back to the front and was covered with huge angular boulders that had fallen from the cave roof. This problem the cliff dwellers solved by erecting terraces and filling in the irregular places. The open spaces between the boulders were excellent for kivas, as there was not a great deal of excavation necessary.

After kiva walls were built, extra space was filled with trash and dirt. When the flat kiva roof was added a level court resulted. Around this court the homes were constructed, often on the rough surface of the boulders. Because of the uneven flow and the terracing that was necessary, six distinct terrace levels resulted.

Because the inhabitants of the Cliff Palace were forced to store enough corn each fall to last until the next harvest a great many storage rooms were constructed. Any small nook or cranny that was too small for a home was utilized for the purpose. Far back in the cave a number were constructed of large, thin sandstone slabs. These slabs were placed on end to form small rectangular rooms. When the door slabs were in place and all of the crevices were well chinked with mud the gran was safe from the rodents.

HOME MAKING

Selected by Anne Petrich HOME COOKING

Pork Chops, Mexican Style

Brown 6 pork chops (1½ lbs.) in a hot skillet, adding no fat since they are sufficiently fat themselves. Place in a casserole, add salt, pepper and a shake of chili powder. Sprinkle with 2 tablespoons raw rice, slice over the meat 2 onions and 1 green pepper, add a large can of tomatoes. Bake at 350 degrees for 1 hour.

Baked Parsnips

- 8 medium-sized parsnips
- ⅛ teaspoon pepper
- ¾ teaspoon salt
- 2 tablespoons butter

Select parsnips that are plump and fresh. Peel or scrape and cut in eighths, lengthwise and crosswise. Place in a well-buttered casserole; sprinkle with the salt and pepper; dot with butter, or substitute; and barely cover with boiling water. Put on a lid and bake in a hot oven, 400 degrees, until the parsnips are tender, about 40 minutes. These go well with steaks, chops or roast beef.

Moquin Salad

- Canned pineapple
- Cream cheese
- French dressing
- Currant jelly
- Lettuce

Work cheese and moisten with French dressing. Arrange slices of pineapple on a crisp lettuce leaf. Decorate with the cheese mixture forced through a pastry bag and tube. Put teaspoon of currant jelly in the center of the cheese. Serve with French dressing. This is an excellent salad to serve with lamb, pork or ham.

Chopped Egg Sauce

- 1 cup medium white sauce.
- 1 chopped hard-cooked egg
- 1 tbs. minced green pepper
- ½ tsp. salt
- ⅛ tsp. pepper

Combine the medium white sauce with the finely chopped hard-cooked egg; then add the salt and pepper and heat in a double boiler until heated thoroughly. The chopped green pepper can be omitted, but many prefer it in this sauce.

Egg Au Gratin

- 4 halved hard-cooked eggs
- ½ cup grated cheese
- 2 cups white sauce
- ¼ cup dry bread crumbs
- 1 tbs. melted butter

Arrange the eggs in a greased baking dish or casserole. Combine the white sauce and cheese; and pour over the eggs. Stir the crumbs into the melted butter and sprinkle over the top. Bake in a moderate oven, 350 degrees, for about 15 minutes, or until brown. A medium white sauce is used.

Chicken Salad Loaf

- 1 loaf unsliced bread
- 3 cups finely chopped chicken

- 2 tablespoons each minced celery, onion, parsley
- Mayonnaise to moisten
- 1 can jellied cranberry sauce
- 1 cup mayonnaise

Remove crusts from all sides of bread and cut lengthwise slice from top. Hollow out the loaf, leaving walls the same thickness as top slice of bread about ¼ inch thick. Combine cooked chicken, seasonings and mayonnaise as necessary and pack into the loaf. Cover with top slice. Slice ½ can cranberry sauce and cut into hearts for garnish. Mash one cup of the sauce and blend thoroughly with the cup of mayonnaise. Spread over the loaf and chill. Slice as shown.

Bake an angelfood cake made with 1½ cups egg whites, 1 teaspoon cream of tartar, ¼ teaspoon salt, 1½ cups sugar and 1 cup cake flour, flavoring with vanilla and almond extract. This requires a four-quart tube pan with 300 degrees for 30 minutes and 325 degrees for 40 minutes. Cool, inverted, for an hour, remove and store 12 hours before icing. This makes it far easier to cut in even slices.

Frosting: Add a dash of salt to ¼ cup crushed strawberries, blend in 2 teaspoons lemon juice and about 4 cups sifted confectioner's sugar. This frosting must not be too stiff since it is spread rather thinly on such a cake. Very lovely for the pale pink bridal table.

Fluffy Yellow Cake

- ½ cup shortening
- 1½ cups sugar
- 4 well-beaten egg yolks
- 3 cups cake flour
- ½ teaspoon salt
- 3 teaspoons baking powder
- 1 cup milk
- 1 teaspoon vanilla extract
- ½ teaspoon almond extract
- 4 egg whites beaten stiff

Thoroughly cream shortening and sugar; add egg yolks and beat until fluffy. Add sifted dry ingredients alternately with milk and extracts, beaten well after each addition. Fold in egg whites. Bake in two greased, 9-inch, layer pans in moderate oven, 350 degrees, 30 minutes. Use any desired frosting. For variation ½ to ¾ cup broken California walnut meats or pecan meats may be added before folding in egg whites.

HOUSEHOLD HINTS

Dress up the meat course with apricots—open a canful, adorn with whole cloves and heat in the oven; serve hot.

* * *

Season the stuffing for veal highly, as veal is the most tasteless of all meats, and savory stuffing improves it.

* * *

A system that sometimes works in curing children who bite their fingernails is to develop a sense of pride in the appearance of their nails. If they have little emery boards they can perhaps be persuaded to keep their nails

smooth and trimmed. It is not only a very bad habit to let them continue, but it is a very dangerous one, considering the germs that lurk beneath the nails.

* * *

Peaches will not darken, even when peeled ahead of time, if wholly immersed in bowl of half milk and half water. Weight down with a plate. When ready to use, rinse off and slice.

* * *

Above all, remember that health is the basis of real beauty. Sparkling eyes, glowing skin, vitality and pep will make plain features look attractive.

* * *

Get plenty of sleep in a well ventilated room. Do not have your bedroom crowded with draperies.

* * *

Marks on furniture. The white marks made by liquids on varnished surfaces can often be removed if rubbed at once with a cut lemon or a little vinegar. Then rinse off with clear water and polish dry. Marks made by bumps on dark polished furniture may be covered by painting with iodine and then polishing.

* * *

To dry chamois. If you use chamois skins to clean windows and glassware (and there is nothing better), you have discovered that they dry like a board. The secret is to dry them in the wind or in front of an electric fan. Then they'll be soft and pliable.

CATHOLIC OUTLOOK ON THE JEWISH QUESTION

BY MISS MARY C. MISKULIN
Member of No. 95, South Chicago, Ill.

The ever surmounting tendency of hostility toward the Jews has defied temporal and geographical barriers, and it is natural to ask why the Jews have borne the brunt of so much passionate hate. The very diversity, nature, and extravagance, of the accusations heaped upon their heads makes them incredible. No other human group has been accused of more iniquities than has the Jewish race. Anti-Semitism has been the chameleon of history; it is constantly changing; always appealing to the certain prejudices suited to that particular age; it appropriates the most hated disparagements of any period and attaches them to this unhappy people.

In any age it can be found that there has always been a constant tendency to wrap passionate desires and selfish interests underlying the hatred for the Jews in the noble garments of religious and racial idealism. But, however, we must face the grave danger that a persistent attitude in this direction will eventually bury him in the tomb of the modern enemies of civilization.

Considering anti-Semitism broadly, we may set down three differences of opinion which have contributed toward the feeling of anti-Semitism amongst peoples and the birth of the Jew as he is today: religious, economic and nationalistic.

Religious differences from that of the people among whom they find themselves has had a decided influence on their history, as it is a known fact that religious friction among mankind varies in proportion to the intensity with which such beliefs are upheld.

Secondly, the Jew has been ensnared into a very limited field of economic activity, commerce and finance; a status much regretted by the Jews themselves which has had the effect of making them disliked by the people among whom they live. This has, indeed, been a fertile source of anti-Semitic feeling.

The last broad source of anti-Semitism has been our growing nationalism with its resultant biased sentiments.

As regards the religious factors we forget that the fact that Christ was rejected by many of the chosen people is offset by the equally important consideration that Mary, the Apostles, and most of the early Christians were themselves Jews. Above all, this same people gave us Christ. The Old Testament has been accepted in its entirety by Christianity and the new religion should never forget that it was given life to a great extent by the Jewish teachings of which Christianity was merely a fulfillment. As far as the economic question is concerned we drove and compelled the Jew to eke out his existence as best as he could in a limited field. Today anti-Semitism suffers from the conception of the absolute sub-ordination of the individual to the state, so, at present nationalism joins hands with the other factors and becomes the most universal and vicious enemy of Judaism. Now, today, the chief complaint against the Jew is that he holds beliefs and practices which do not permit his co-ordination in the absolutists state; that his interests transcend the boundaries of the particular nation; that he professes a universal religion, a doctrine at variance to the nationalistic doctrine of a homogeneous country and people.

After the war, Germany waddled in discontent and as years rolled on and conditions failed to rectify, it was only natural that they should question their own past in an endeavor to discover the cause for the disasters which had befallen them. Selfappointed prophets with great fanaticism argued that the Jew defeated his country's purpose by a treacherous pacifism; he profited while others starved; he supported the republic, the symbol of defeat; he constructed the dangerous naize of international capitalism; and by a strange paradox, created the dangerous scepter of international communism.

The justification of this wave of anti-Semitism, which became the foundation of nazi policy, was elaborated into a racial myth and termed "scientific." According to their ideology there is one perfect race, the Aryan, which can be diverted from its noble destiny only by contamination with inferior groups. There are no fundamentally inferior races; and the differences between races, especially the moral and intellectual differences, are not nearly so great as those which exist between individual members of one and the same race. Also, because

of constant intermingling a small proportion of the present day Jews represent the people who once lived in the region around the Jordon.

Unity among the Jewish people comes from religion, not from race; which is rekindled in them at painful intervals through persecution. Persecution is one factor which makes for the production of a definite human type. Persecution also inclines the modern Jew toward radicalism; but for the most part he has, so far, resisted the attraction of extremist movement. This drift toward radicalism has been assuaged by his particularly conservative faith, Judaism.

The notion of a totalitarian state is hostile to Jewish tradition, and the idea of a dictatorship of the proletariat is abhorrent to a people who have long identified themselves with the best interests of the middle class. Finally, the sense of possession and private ownership is strong within him, and he does not readily accept any movement which would destroy both at one stroke. Of course, because of his tragic history he is inclined to be in sympathy with any movement which will promise him equality of opportunity, although at heart he is not a radical.

While anti-Semitism has reached its most vulgar proportions in Germany, it is present in different degrees of virulence in many nations of the world.

Here, it can be indicated, that the term anti-Semitism is very inaccurate in describing the Jew as the majority of them are not Semites and have not used a Semitic language as their native tongue for over 2,000 years.

We have made the Jew what he is today and to deny the obvious facts of history. To pass strict judgement upon a people who have been nursed in hate and oppression is to neglect the basic laws of justice, charity and love. So violently does this rising tide of racial hatred clash with the fundamentals of Christianity, so completely is it out of keeping with the great principles brotherhood laid down by the Jew of Jews, that do tolerate it is a grave neglect of duty. It is far more reasonable to understand the Jew in the light of the conditions we have created and which in turn shaped him into what he is today. Not only is this a rational attitude, but one consistent with the high principles of His teachings.

BOWLING

"Bowling for the season is ended— but the memory lingers on . . ."

The 1940-41 SWUA bowling season was an interesting one because every month brought about certain changes in the formation of teams, etc. We wouldn't be telling the truth, if we would say that everything was rosy all of the time, for there were times when we didn't know if every division had regular bowling teams or not. This uncertainty was caused by the lack of reports from the various groups and we did not knod at any time exactly. how many teams we had in the league. We must admit, however, that when the tournament time was approaching, reports began to pour in from all sides. That, too, was allright, but it would be

much easier for all concerned if we had teams bowling in the SWUA League from the beginning of the season. Then we would know exactly what to expect at the close of the season.

To be suggesting, how to remedy this situation in order not to repeat the same uncertainty next season, would be a waste of words at this time. But there is one thing, we would like to suggest and that is for the members who wish to belong to our league, to report to your respective secretary to keep your name on the list and when September comes around, and the time passes quickly, the secretary should call all those interested to a meeting and plans for the season discussed. The time to make changes and to submit suggestions is at the beginning of the season. That is a sure way of avoiding disappointments just before the big events.

In the three divisions that hold tournaments, we had 62 bowling teams. There were 35 in the midwest division —24 in Ohio division and 13 in the Pennsylvania divisions. This is an improvement over last year, but we know it can be doubled for the next season if we only do the right thing by ourselves. By expressing our opinion at the right time and not any time, anywhere and to anybody. Too many words often kill good ideas. Don't you think so?

Here is a report that we know many have been waiting for. Of course, we are giving it to you in short form but we expect to have a picture of the winners in the coming edition, that is what we have been promised by the girls, lest they forget. Hope not!

National Champs

Since the winning team of Ohio division attended the Midwest division tournament, it was decided that the winner of the latter division and they roll the final game to determine the National Champs on the evening of the Midwest tournament, May 4, 1941. The traveling fund of \$50 to be divided equally between the two groups being that both were present and there will be no expense for traveling.

It was very exciting for all those who remained to witness this contest. The girls were tired, but there was nothing to stop them from doing their best. The results were as follows:

Joliet Fur Shoppe, Joliet, Ill.

J. Ramuta	115	168	126
J. Buchar	151	113	181
M. Pazdertz	179	169	171
A. Mutz	128	149	121
E. Ogrin	177	159	167

Totals	750	768	766
Grand total	2284		

Lucak Councilman, Cleveland, O.

E. Hrovat	155	118	133
H. Palgut	176	129	126
A. Glavich	100	126	105
F. Kovach	142	118	122
M. Novak	142	152	170

Totals	721	643	656
Grand totals	2020		

National Champs: Modern Fur Shoppe, Joliet, Ill., Josephine Ramuta, captain. Score 2284. Congratulations!

MIDWEST BOWLING TOURNAMENT RESULTS

S. W. U. MIDWEST TOURNAMENT PRIZE LIST

Modern Fur Shoppe, Joliet	2137	\$17.00
Finst Grocers, Sheboygan	2078	15.00
Councilman M. Lucak, Cleveland (Newburgh), O.	2057	13.00
Wencel's Dairy, Chicago	2029	11.00
Marie Prislund Cadets, Sheboygan	2009	9.50
Stratford Studios, La Salle	1961	8.25
Papesh's Tavern, Joliet	1932	7.25
S. W. U. No. 5, Team No. 3, Indianapolis	1930	6.00
Jerina's Meat Market, Chicago	1922	5.00

Total\$92.00

First High Team Game

Modern Fur Shoppe, Joliet775—\$ 4.00

Second High Team Game

Finst Groceries, Sheboygan743— 3.00

Total\$ 7.00

Team Winners

Josephine Ramute	165	114	154	433
Josephine Buchar	164	147	129	440
Mary Pazdertz	149	157	130	436
Anne Mutz	124	123	120	367
Edith Ogrin	173	154	134	461

Totals775 695 667—2137

Doubles

Emma Urbancic-Julia Turk, Newburgh, O.	940	\$ 7.00
Anne Papesh-Florence Benedict, Joliet	872	6.00
Mary Novak-Frances Kovach, Newburgh, O.	871	5.00
Josephine Ramuta-Edith Ogrin, Joliet	868	4.00
Mame Umek-Anne Mutz, Joliet	865	3.00
Theresa Rakun-Louise Ribich, Sheboygan	864	3.00

Total\$28.00

First High Game

Emma Urbancic-Julia Turk, Newburgh341—\$ 2.00

Second High Game

Josephine Ramuta-Edith Ogrin, Joliet328—\$ 1.00

Total\$ 3.00

Doubles Winners

Emma Urbancic	180	138	165	483
Julia Turk	161	131	165	457

341 269 330— 940

Individuals

Theresa Papesh, Chicago	504	\$ 6.00
Mary Pazdertz, Joliet	500	5.00
Julia Turk, Newburgh	499	4.00
Edith Ogrin, Joliet	497	3.50
Rose Steber, Sheboygan	479	3.00
Elsie Wencel, Chicago	478	2.50
Vera Adams, South Chicago	472	2.00
Ann Peskar, Newburgh	448	1.50
Caroline Hallee, Sheboygan	443	1.50
Mary Novak, Newburgh	442	1.50

Total\$30.50

Winner

(Theresa Papesh, Chicago167 139 198— 504)

High Game Any Event

Elinore Hrovat, Newburgh202—\$ 4.00

All Events

Edith Ogrin, Joliet	1448	\$ 4.00
Julia Turk, Newburgh	1351	3.00
Mary Pazdertz, Joliet	1336	2.00

Total\$ 9.00

Team Event—Goodfellowship

S. W. U. No. 5, Team No. 1, Indianapolis	\$ 6.00
Lodge No. 16 Aces, South Chicago	6.00

S. W. U., No. 2 Boosters, Chicago	6.00
J-Z Blue Flame Oil, Chicago	6.00
Reliance Federal Savings and Loan, Chicago	6.00
Tomazin's Tavern, Chicago	5.00
Erjavec Cadets, Joliet	5.00
Nemanich Florist's, Joliet	5.00
A. Ribich Tavern, Sheboygan	5.00
Manhattan Cafe, Newburgh	5.00
Parkview Laundry, Chicago	5.00
S. W. U., No. 43, Team No. 1, Milwaukee	5.00
American-Slovenian Organization, Sheboygan	5.00
Total	\$70.00

Doubles—Goodfellowship

M. Ribich-F. Ribich, Sheboygan	\$ 2.00
L. Kozek-A. Kabover, Chicago	2.00
M. Morzek-F. Vranichar, Joliet	2.00
A. Howard-L. Zefran, Chicago	2.00
H. Mervar-C. Haelle, Sheboygan	2.00
Mrs. Ambrose-M. Terlep, Joliet	2.00
T. Papesh-R. Retel, Chicago	2.00
C. Kosmach-E. Wencel, Chicago	2.00
J. Mahkovec-J. Buchar, Joliet	2.00
A. Peskar-R. Urbancic, Newburgh	2.00
Total	\$20.00

Individuals—Goodfellowship

Mary Ribich, Sheboygan	\$ 2.00
Rene Rigoni, Joliet	2.00
Antonia Glavic, Newburgh	2.00
Zora Yurkus, South Chicago	1.50
Mame Umek, Joliet	1.50
Helen Mervar, Sheboygan	1.50
Elinore Hrovat, Newburgh	1.00
Anne Papesh, Joliet	1.00
Ann Howard, Chicago	1.00
Lillian Kozek, Chicago	1.00
Anna Kabover, Chicago	1.00
Josephine Buchar, Joliet	1.00
Florence Benedict, Joliet	1.00
Lillian Kochevar, Joliet	1.00

Total\$18.50

Report submitted by MRS. LILLIAN KOZEK,
Secretary Midwest Division

YOUR SPORTS DIRECTOR IS GRATEFUL

The Midwest Tournament held May 3 and 4, 1941, at the YMCA Alleys, 91st and Houston Ave., South Chicago, Illinois, was attended by one of the largest groups of bowlerettes in the history of our League. There were 35 teams present from the midwest division which proves that the interest for bowling, among the so-called "weaker sex," is steadily increasing. It was a pleasure to meet the members from the different branches of our organization and with the personal acquaintance with so many of our diligent bowlerettes, I have gained new gems for my treasure chest of friendships.

At this time, I wish to extend my sincere felicitations to all who worked untiringly in making plans for the tournament and also to branch No. 16 for the entertainment Saturday and Sunday. I hope that we will continue in this sport with still greater skill and all-around interest, that when the time of our 1942 tournament season comes around, that the number will be doubled. I also hope that we will have more visiting teams from distant places and such can be realized if the members begin to bowl in the beginning of the season, that is, in September, and start a traveling fund into which the bowlerettes contribute weekly plus their bowling fees and before you know it, there will be enough money together to go on the much desired trip.

Many thanks to the officers Anna Modiz, Lillian Kozek, J. Ramuta, Zora Yurkas, and others who rendered every assistance needed and also to Mr. Francis of Sheboygan for the extra fine management and to Mr. Wenzel for his many courtesies and to Mrs. Mary Tomazin of Chicago.—A. N.

FINANČNO POROČILO S. Ž. ZVEZE ZA MESEC APRIL, 1941
 Financial Report of S. W. U. for April, 1941

St.	DOHODKI: Podružnica	Mesečnina		Prist.	Družab. članice	Zarja članice	Razno	Skupaj	Št članic	
		Redni	Mlad.						Redni	Mlad.
1	Sheboygan, Wis.	\$ 44.25	\$ 1.20	\$	\$	\$.10	\$.10	\$ 45.55	177	12
2	Chicago Ill.	53.00	—	—	—	.10	.25	53.35	220	—
3	Pueblo, Colo.	56.50	3.30	—	—	—	.70	60.50	226	33
4	Oregon City, Ore.	9.50	—	—	.10	—	—	9.60	39	—
5	Indianapolis, Ind.	38.60	1.70	—	—	—	.25	40.55	154	17
6	Barberton, Ohio	51.25	.80	—	—	.30	—	52.35	205	8
7	Forest City, Pa.	39.50	.50	—	.10	.10	—	40.20	159	5
8	Steelton, Pa.	21.00	—	—	—	—	—	21.00	84	—
9	Detroit, Mich.	16.75	—	—	.10	—	—	16.85	68	—
10	Collinwood, Ohio	142.00	5.60	—	.10	—	.25	147.95	592	56
12	Milwaukee, Wis.	77.50	1.10	—	.10	—	—	78.70	312	11
13	San Francisco, Cal.	44.00	.10	—	—	—	—	44.10	176	1
14	Notttingham, Ohio	111.20	5.60	—	.10	.40	.70	118.00	447	56
15	Newburgh, Ohio	98.50	4.10	—	—	—	—	102.60	393	41
16	South Chicago, Ill.	46.75	.60	—	—	—	—	47.35	185	6
17	West Allis, Wis.	41.50	.10	—	—	—	—	41.60	164	1
18	Cleveland, Ohio	24.50	.90	—	—	—	—	25.40	98	9
19	Eveleth Minn.	36.00	2.00	—	.20	—	—	38.20	142	20
20	Joliet, Ill.	137.25	7.70	—	.50	—	.10	145.55	550	76
21	Cleveland, Ohio	33.60	.90	—	.10	—	.10	34.70	135	9
22	Bradley, Ill.	6.75	—	—	—	—	—	6.75	27	—
23	Ely, Minn.	77.25	3.60	—	—	—	—	80.85	307	36
24	La Salle, Ill.	38.00	.90	—	.20	—	.25	39.35	153	9
25	Cleveland, Ohio	264.65	6.30	—	.60	—	.50	272.05	1,056	63
26	Pittsburgh, Pa.	44.00	.60	—	—	.10	.35	45.05	174	6
27	North Braddock Pa.	24.85	.20	—	—	—	—	25.05	99	2
28	Calumet, Mich.	31.50	.20	—	—	—	—	31.70	126	2
29	*Browndale, Pa.	9.25	—	—	—	—	—	9.25	37	—
30	Aurora, Ill.	10.00	.30	—	.10	—	.75	11.15	39	3
31	Gilbert Minn.	29.75	—	—	—	.40	—	30.15	119	—
32	Euclid, Ohio	50.35	1.80	—	—	—	.25	52.40	201	18
33	New Duluth, Minn.	18.50	.10	—	.10	—	—	18.70	75	1
34	Soudan Minn.	9.25	.20	—	.30	—	—	9.75	40	2
35	Aurora, Minn.	22.50	.20	—	—	.40	—	23.10	91	2
36	McKinley, Minn.	6.75	—	—	.10	—	—	6.85	28	—
37	Greaney, Minn.	12.10	1.20	—	.30	—	—	13.60	49	12
38	Chisholm, Minn.	55.75	.10	—	.30	—	.25	56.40	227	1
39	Biwabik, Minn.	11.50	—	—	.10	—	.10	11.70	47	—
40	Lorain, Ohio	40.60	3.30	—	.10	.60	—	44.60	164	33
41	Collinwood, Ohio	86.50	1.40	—	—	—	—	87.90	342	14
42	Maple Heights, Ohio	11.50	—	—	—	—	—	11.50	46	—
43	Milwaukee, Wis.	33.50	2.00	—	—	—	—	35.50	133	20
45	Portland, Ore.	15.25	—	—	—	.20	—	15.45	61	—
46	St. Louis, Mo.	11.00	—	—	—	—	—	11.00	44	—
47	Garfield Heights, Ohio	41.50	—	—	—	—	—	41.50	152	—
48	Buhl Minn.	5.25	—	—	—	—	—	5.25	21	—
49	Noble, Ohio	27.75	.50	—	—	.20	—	28.45	108	5
50	Cleveland, Ohio	37.00	.60	—	—	—	.25	37.85	148	6
51	Kenmore, Ohio	6.25	.40	—	—	—	—	6.65	25	4
52	Kitzville, Minn.	14.00	—	—	—	—	—	14.00	56	—
53	Brooklyn, Ohio	13.00	—	—	—	—	—	13.00	52	—
54	Warren, Ohio	18.40	1.20	—	—	—	.25	19.85	73	12
55	Girard, Ohio	19.25	.40	—	—	—	.10	19.75	79	4
56	Hibbing, Minn.	40.50	.10	—	—	—	—	40.60	165	1
57	Niles, Ohio	—	—	—	—	—	—	—	50	7
59	Burgettstown, Pa.	7.50	.50	—	—	—	—	8.00	30	5
61	Braddock, Pa.	18.30	.30	—	—	—	—	18.60	69	3
62	Conneaut, Ohio	6.00	—	—	—	.10	—	6.10	24	—
63	Denver, Colo.	17.25	—	—	—	.40	—	17.65	69	—
64	Kansas City, Kans.	17.75	—	—	—	—	—	17.75	71	—
65	Virginia, Minn.	22.25	—	—	—	—	—	22.25	89	—
66	Canon City, Colo.	12.75	1.00	—	—	—	—	13.75	51	10
67	Bessemer, Pa.	20.25	.20	—	—	.20	—	20.65	68	2
68	Fairport Harbor, Ohio	4.50	—	—	—	—	—	4.50	18	—
70	West Aliquippa, Pa.	5.75	—	—	—	.20	—	5.95	23	—
71	Strabane, Pa.	21.75	—	—	—	.20	—	21.95	87	—
72	Pullman, Ill.	14.25	1.10	—	—	.30	—	15.65	57	11
73	Warrensville, Ohio	16.25	—	—	—	—	—	16.25	58	—
74	Ambridge, Pa.	18.70	—	—	—	.10	—	18.80	74	—
77	N. S. Pittsburgh, Pa.	16.75	.30	—	—	—	—	17.05	67	3
78	Leadville, Colo.	12.15	.40	—	—	.10	—	12.65	49	4
79	Enumclaw, Wash.	5.25	—	—	—	.50	—	5.75	20	—
80	Moon Run, Pa.	8.50	—	—	—	—	—	8.50	34	—
81	Keewatin, Minn.	16.75	.30	—	—	—	—	17.05	67	3
83	Crosby, Minn.	4.75	—	—	—	—	—	4.75	19	—

DOHODKI:		Mesečnina		Družab. članice	Zarja članice	Razno	Skupaj	Št. članic		
Št.	Podružnica	Redni	Mlad.					Redni	Mlad	
84	New York City, N. Y.	20.70	—	—	.50	—	21.20	84	—	
85	De Pue, Ill.	8.25	—	—	.10	—	8.35	33	—	
86	Nashwauk, Minn.	6.25	—	—	.10	—	6.35	25	—	
87	Pueblo, Colo.	16.10	2.80	—	.10	—	19.00	64	28	
89	Oglesby, Ill.	27.00	1.00	—	1.40	—	29.40	108	10	
88	Johnstown, Pa.	20.75	1.00	—	.20	—	21.95	83	10	
90	Bridgeville Pa.	21.50	—	—	.60	—	22.10	86	—	
91	Verona, Pa.	14.00	.40	—	—	—	14.40	56	4	
92	Crested Butte, Colo.	7.50	—	—	—	—	7.50	30	—	
93	Brooklyn, N. Y.	12.75	—	—	—	—	12.75	51	—	
94	Canton, Ohio	10.00	.50	—	—	—	10.50	39	5	
95	South Chicago, Ill.	31.60	1.30	—	—	—	32.90	126	13	
96	Universal, Pa.	12.00	—	—	.40	—	12.40	48	—	
97	Cairnbrook, Pa.	9.15	.30	—	—	—	9.45	34	.3	
99	Oglesby, Ill.	6.50	—	—	—	—	6.50	26	—	
100	Ottawa, Ill.	4.75	.40	—	.50	—	5.65	19	4	
101	Duluth, Minn.	4.50	.10	—	—	—	4.60	19	1	
Skupaj.....		\$2,767.80	\$73.70	\$—	\$ 3.60	\$ 8.80	\$ 5.50	\$2,859.40	11,115	743
Obresti od City of New York Bonds 4¼%—\$1000.....				\$ 21.25						
Obresti od U. S. Treasury Bonds, 4¼%—\$6000.....				127.51						
Obresti od U. S. Treasury Bonds, 3¼%—\$3000.....				48.75						
					\$ 197.51					
Skupni dohodki					\$3,056.91					

*Asesment za marc

STROŠKI:

Za umrlo Johanna Nahtigal, podr. št. 2 (roj. 24. jun. 1886, pristopila 25. maja 1934, umrla 8. aprila 1941)	\$ 100.00
Za umrlo Anna Terček, podr. št. 4 (roj. 10. avg. 1876, pristopila 12. jan. 1927, umrla 11. feb. 1941)	100.00
Za umrlo Pauline Lekše, podr. št. 25 (roj. 13. jan. 1882, pristopila 13. marca 1933, umrla 16. marca 1941)	100.00
Za umrlo Dora Brozenich, podr. št. 26 (roj. 13. dec. 1887, pristopila 8. avg. 1929, umrla 1. aprila 1941)	100.00
Za umrlo Anna Kocjan, podr. št. 30 (roj. 15. jun. 1891, pristopila 3. marca 1936, umrla 30. marca 1941)	100.00
Za umrlo Mary Cimperman, podr. št. 32 (roj. 15. julija 1900, pristopila 6. maja 1930, umrla 2. aprila 1941)	100.00
Za umrlo Rose Evanich, podr. št. 43 (roj. 26. avg. 1905, pristopila 12. marca 1933, umrla 2. aprila 1941)	100.00
Za umrlo Alesandra Bonazza, podr. št. 49 (roj. 24. jun. 1885, pristopila 9. marca 1936, umrla 6. aprila 1941)	100.00
Za umrlo Mary Rosenberger, podr. št. 74 (roj. 23. avg. 1892, pristopila 17. aprila 1936, umrla 19. marca 1941)	100.00
Ameriška Domovina, za tiskanje aprilove Zarje	617.28
Pošta in raznašanje aprilove Zarje v Clevelandu	45.00
Znamke za razpošiljanje certifikatov in drugih pisarniških potrebščin	25.52
Daljni telefonski klici, brzjavni, cablegram, gov. kartice in poština iz Clevelanda za filme	16.61
Dnevnic in vožnje stroške za zastopstvo na seji v Chicagi za Jugoslav Relif	13.00
Director of Insurance, za dovoljenje poslovanja	1.00
Avsec Brothers, za razne tiskovine	29.50
Edinost Publ. Co., za 2,000 mladinskih certifikatov in 5,000 pobiralnih knjižic	207.06
Joliet Office Supply Co., za tipkalne trakove in shrambo za "index" kartice	10.80
Mr. Anton Grdina, za filme od zvezinih krožkov	20.00
Oglas podružnici št. 55, Girard, Ohio	5.00
Članarina v National Council of Women	5.00
Social Security davek od 1. januarja 1941 do 31. marca 1941.....	13.78
Odvetniški družbi Currie & Lebermen, za legalno delo	10.00
Najemnina za glavni urad in uredništvo	20.00
Uradne plače (pri teh je odštet davek na socialno zavarovalnino	339.50
Glavni blagajničarki za tri mesece	25.00
Bančni stroški	3.56
Skupaj	\$2,307.61

Ostalo v blagajni 31. marca 1941 (Balance March 31, 1941)\$105,055.15
Dohodki v aprilu 1941 (Income in April 1941) 3,056.91

Skupaj (Total)\$108,112.06
Stroški v aprilu 1941 (Disbursements in April 1941) 2,307.61

Preostanek v blagajni 30. aprila 1941 (Balance April 30, 1941)\$105,804.45

NOVE ČLANICE V APRILU, 1941

New Adult members in April, 1941			Br.	Name of new member	Name of Worker
Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice			
1	Bernot Mary	Mary Krainz	2	Trauner Ernestine	Josephine Barbaric
1	Kotnik Anna	"	5	Codarmaz Helen	Mary Brinsek
2	Primozich Marthy Ann	Lillian Kozek	5	Codarmez Mary	"
2	Kellens Barbara	Matilda Lever	5	Fon Mary	"
2	Katich Martha	Mary Tomazin	5	Krapes Sophie Mary	"
2	Mencinger Mary	"	5	Radkovic Mary V.	"
2	Petek Elizabeth	"	5	Simko Alice M.	"
2	Zeman Mary	"	5	Somrak Hedwig	"
2	Krempusch Elizabeth	Josephine Zeleznikar	6	Maljevec Mary	Jennie Podlipec
5	Barbarich Judith	Josephine Barbaric	6	Samic Mary	"
5	Spencer Angela	"	7	Burshnik Mary	Anna Komeen
			7	Skubic Anna	"
			12	Heller Jeanette	Mary Schimenz

Br.	Name of new member	Name of Worker
12	Kratchnik Jennie	Mary Schimenz
12	Rajster Ann	"
12	Lajk Agnes	Julia Povsic
13	Cesich Jennie	Kate Duba
14	Besednik Caroline	Agnes Gombach
15	Kastelic Mary	Mary Hrovat
15	Tekaucic Anna J.	"
15	Ponikvar Loretta	Helen Mirtel
16	Milos Anna	Zora Yurkus
19	Capan Julia	Rose Jerome
19	Intihar Angeline	Mary Lenich
19	Peterlin Frances	"
19	Erchul Rose Ann	"
20	Krisantz Josephine	Josephine Erjavec
20	Kalcic Frances	"
20	Sega Antonia	Mrs. Anton Terlep
20	Shepich Mary	"
20	Sporar Katarina	"
23	Krall Ann	Mary Meden
23	Krnichar Anne G.	Barbara Rosandich
23	Paleher Mary	"
23	Vidmar Angela	Mary Shepel
24	DiCrispino Mary	Angela Strukel
24	Vidergar Antoinette	"
25	Klein Frances	Mary Otoničar
25	Poljanc Josephine	Mary Jancigar
25	Strnad Frances	Mary Otoničar
25	Zajc Rose	Mary Hrastar
26	Berdik Marie	Mary Coghe
26	Benec Helen M.	Katherine Sneller
26	Pavlakovich Helen	"
26	Staresinic Anna M.	"
35	Bezek Frances	Frances Bradach
35	Royer Anna	Mary Bartol
38	Pakiz Emma	Mary Knaus
38	Toupin Nellie	Johanna Dolinar
41	Ogrinc Ruth J.	Anna Stopar
41	Stopar Mildred J.	"
47	Peternel Mary	Helen Tomazic
47	Yurichak Katherine	Josephine Meserko
50	Kresse Jennie	Josephine Seelye
51	Alkyer Rose	Albina O'Breza
51	Bailey Frances	Frances Zakelj
52	Kerzie Frances	Mary Musich
55	Fialla Mary	Anna Prevec
56	Imbertson Margaret	Josephine Churack
56	Kalibabkey Katherine	"
56	Kersling Tessie	"
56	Klein Julia	"
56	Gregorich Mary	Mary H. Buchar
56	Gruden Mary	Frances Fuhek
56	Marshall Ann M.	Ursula Zaic
56	Brklich Katherine	Caroline Kozina
57	Chuirazzi Barbara J.*	Johanna Prinz
57	Pekarovic Mary F.**	Jennie Logar
* Joined in January		** Joined in March
59	Krupar Agnes	Margaret Yenko
61	Segina Agnes	Frances Kaster
63	Kumar Frances Helen	Mary Kvas
63	Yuksinich Ann	Agnes Krasovetz
65	Metish Anna	Mary Vidmar
65	Metish Betty Jane	"
71	Klopach Agnes	Antonia Senkich
71	Kocyan Mary	"
71	Kuzma Josephine	"
71	Tomsich Frances	"
71	Tomsic Tillie	"
71	Antonelle Anna	Mary Starek
71	Feondo Olga	"
71	Ravelock Anna	"
71	Yurus Anna	Anna Sterle
71	Koplen Rose	Mary Tomsic
71	Massack Helen	"
71	Podboy Frances	"
73	Kastelic Alice	Aloyzia Turk
77	Fenc Frances	Mary Pesut
77	Knauss Dorothy	Anna Knauss
84	Habjan Mary	Kate Perk
84	Judez Lucy	Ivanka Zakrajšek
84	Meitzen Mary	Tesi Arcul
84	Rode Jennie	Teni Krizel
87	Jesik Dorothy	Mary Kastelic
87	Petric Olga	Mildred Pechek
87	Snider Ann	"

Br.	Name of new member	Name of Worker
90	Kaucic Margaret	Lena Subic
90	Klemencic Julia M.	"
90	Yeram Rose	Anna Demsher
86	Dergantz Marion	Helen Drazenovich
86	Gladke Marie C.	"
86	Ostraunski Emma	"
86	Raskovich Marion E.	"
86	Zakrajsek Elizabeth	"
91	Bergine Frances	Josephine Dallas
91	Sores Amalia	"
92	Guerrieri Mary F.	Frances Pogorelc
92	Somrak Josephine M.	"
92	Sparciele Julia A.	"
92	Jonas Anne E.	Frances Saya
92	Saya Ann E.	"
92	Kapushion Mary J.	Marie E. Volk
93	Delach Mary	Helen Corel
93	Kovacich Jennie	"
93	Swetko Joanne	"
95	Bozich Anna M.	Mary Plesha
95	Starcevich Eleanor	"
97	Naret Jennie	Frances Naret
97	Naret Mary	"
97	Blanton Rose	Angela Satkovich
97	Zalar Olga C.	"
101	Krasovec Agnes	Anna Zidar
101	Radosevich Zora	Mary Zabukovec.

NOVE MLAD. ČLANICE V APRILU 1941

New Juvenile Members in April, 1941

Ime	Agitatorice	Podr.	Ime nove članice
5	Barbarich Shirley A.	Josephine Barbaric	
5	Wassel Joan	"	
5	Wassel Mary P.	"	
6	Battay Jeane	Frances Osaben	
14	Rozanc Lillian Mary	Agnes Gombach	
19	Ritmanich Mary J.	Frances Sterle	
19	Stebly Margaret	Mary Lenich	
19	Stebly Maryann	"	
19	Zeitz Jennie	"	
19	Zeitz Mary Ann	"	
24	Anglevar Kathleen A.	Angela Strukel	
24	Fritz Diana Mae	"	
24	Pohar Helen Mary	"	
24	Posevina Dorothy M.	"	
24	Uranich Dolores	"	
33	Shubitz Genevieve	Mary Shubitz	
40	Csubak Geraldine M.	Albina Jancar	
40	Jevec Eleanor A.	"	
40	Jevec Evelyn M.	"	
40	Logar Lucille	"	
50	Stebly Lillian R.	Josephine Seelye	
51	School Bernadette	Albina O'Breza	
57	Mollis Patria A. *	Jennie Logar	
87	Croshal Agnes	Mary Jerman	
87	Estes Marilyn J.	Ann Ogulin	
87	Ferkul Joan P.	"	
87	Komornick Joan	"	
87	Tosick Shirley A.	"	
87	Marincich Kathleen	Mildred Pechek	
87	Pechek Marjorie A.	"	
87	Vadnal Barbara J.	"	
87	Bozaich Harriet	Elsie Pugel	
87	Croshal Virginia	"	
87	Horvat Irene	"	
87	Marcella Dorothy	"	
87	Ribar Dorothy L	"	
88	Pavlick Nancy Jo	Mary Lovse	
95	Bozich Mary	Mary Plesha	
95	Garvey Geraldine L.	Victoria Tomech	
95	Susak Joan M.	"	
95	Tomech Helen A. *	"	
97	Primsar Rosemarie	Frances Naret	
* Joined in March		* Joined in March	

ČLANICE PRESTOPILE IZ MLADINSKEGA V ODRASLI ODDELEK

Junior Members Transferred to the Adult Department

Branch No. 5—	Berkopec Josephine
Branch No. 37—	Udovich Helen
Branch No. 49—	Proprotnik Doris
Branch No. 59—	Yanko Eleanor
	JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

A QUILT OF PANSIES

A center bouquet, single blooms, sprays of three and scalloped borders play important parts in the loveliness of this quilt. The flowers are appliqued and embroidered in the deep orchid and yellow of real pansies, with leaves and stems of bright green to set them off. Scallops of lighter orchid and severely simple diagonal cross quilting relieved only by the feather oval. Contribute the final touches to a perfect whole. Timeless beauty is yours with the making of this heirloom quilt.

Complete patterns (including the quilting) and directions for a quilt about 90x98 inches are on C9170.

To order, ask for C9170, or tear out illustration and send with 35c coin or stamps. To make it Yourself Bureau, Box 166, Kansas City, Mo.

Compliments of

WALTER J. SPERLING

FUNERAL DIRECTOR

622 Lockhart Avenue FA. 1998

PITTSBURGH, PA.

Compliments of

DR. EDWARD G. JANDA
OPTOMETRIST

Eyes Examined — Glasses Fitted
Office Hours: 9 A. M. to 6 P. M.
Wednesday: 9 to 9 and by appointment

739 E. Ohio St. FA 2949 N. S. Pittsburgh, Pa.

Henderson 4629

**The Double
Eagle Bottling
Company**

JOHN POTOKAR, PRES.

**MANUFACTURER OF ALL POPULAR
FLAVORS, DISTRIBUTOR OF BUCK-
EYE BEER. GROSSVATER BEER,
ALE AND HALF AND HALF**

6511-19 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Slovenski fantje in moške

Pristopite k edini moški

NEPRISTRANSKI organizaciji, to je

**Slovenska Moška
Zveza v Ameriki**

DRUGA KAMPANJA SEDAJ V TEKU

Vsak Slovenec od 16. do 55. leta bi moral spadati k tej novi organizaciji. Za več pojasnil se obrnite na tajnika podružnice v vaši naselbini ali pa pišite naravnost na:

VINCENT H. LAUTER, glavni tajnik.

1067 Sutherland Ave. Akron, Ohio.

"Ameriška Domovina"

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK V ZED. DRŽAVAH

*Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki*

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Tel.: HEnderson 0628

DR. JOHN J. ZAVERTNIK

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE HOURS AT 3724 W. 26th STREET

1:30—3:30; 6:30—8:30 Daily Tel. Crawford 2212

AT 1856 W. CERMAK RD., CHICAGO, ILL.

4:30—6:30 p. m. Daily Tel. Canal 9695

Wednesday and Sunday by appointment only
Residence Tel.: Crawford 8330

IF NO ANSWER—CALL AUSTIN 5700

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 38 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz,
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjet-
ja: prihranili si boste denar in dobili stopro-
centno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Ave.
Tel.: HEnderson 2083

Podružnica: 15303 Waterloo Rd.
Tel.: KEnmore 1235

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd St.
Tel.: HEnderson 2083

CLEVELAND, OHIO.

Compliments of

EDW. J. LOVRENCIC

FUNERAL HOME

Phone Cedar 1285

860 Lockhart St., N. S. Pittsburgh, Pa.

VSAK VEČER

legam z mirnim srcem spat
in me misel: kaj bo z mojo
družino, če se ne bi prebudila
več—ne teži odkar sem zavaro-
rovana jaz in moja družina pri

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

ki je prva, najstarejša in 125.19% solvent
na slovenska podporna Jednota v Ameriki.

Pridružite se h K. S. K. Jednoti tudi vi s tem,
da postanete njena članica vi in vaša družina!

Za informacije o zavarovalnici in za vse
podrobnosti se obrnite na tajnika ali taj-
nico lokalnega društva K. S. K. Jednote
ali pa pišite naravnost na:

JOSIP ZALAR, glavni tajnik
351-353 North Chicago Street,
Joliet, Illinois.

FOR YOUR PORTRAIT OR GROUP PICTURE
go to

BUKOVNIK STUDIO

762 E. 185th St. Phone KEnmore 1166
CLEVELAND, OHIO.

Za simpatično postrežbo se obrnite na
ZAKRAJŠEK FUNERAL HOME, Inc.

6016 St. Clair Avenue. Cleveland, Ohio.

LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD

Invalid Car Service Postrežba noč in dan
Avtomobile za vse prilike. Tel: ENdicott 3113